

נחן אלי סחוור שלמותו צוננו נאולבוו לביי כי יום אלי כל איש חפלתג ספר כמו שפר סחורים בו הגרדו ערוכים שם לתוחתו חרם תם שכת ומנוחי אל רכר כמו חסתר בחקרתו באור לכל פוטון ומיום בי נסראו זמן חקר לחנסתו חנש יצים או וסלית עשה לעםי עם תבונתו סירוש למרכבות במו שכל ברשם מקובצים ברברתו סורות סחומים נהיו מיאו אד לאחד על אסיות כי הם מפורשים במדרשים חיה לעין כל איש מציאנים ניםם בבולונא ובשנת שין בסף וזהב מוב אמשורון יצא מאקק בשאקים כ אותו דבי לא כם כסעלתו סוסו סחל עסי לכו שברו לבים ידודה נצודך למלחם כל איש יתן ארוו בראך ביות אל חיותה שם פחשתו לכן חנו שבח ישורון אמל נתן אלי מתור שלמתו נצח חנו חודה בחדה כי

jul siradim course Affici et dumis die 18 Marty 1856

THE MAHZOR ROMA HAGGADAH

In every Jewish home the Haggadah has always been a prized volume. Many persons concerned with the lustre of Passover even sought to have their Haggadah conform to the beauty of the Seder table. Illuminated Happadot therefore were and are still very popular; they contribute much to the elegance of our festival. Other participants in the Seder however were more concerned with text and commentary in the Haggadah. These persons searched deeply for novellae in the traditional accepted text, and they found it in the medieval Mahzor. We generally regard a Mahzor as a book containing prayers for the holidays. But in truth it is for the "cycle of the year," which is the meaning of the term Mabzor. In it all of the prayers of the entire year, as recited in the synagogue or at home, as well as the rules of conduct and laws of ritual practice were included. Such for instance was the Mahzor Vitry, prepared by Rashi's disciple, Simha of Vitry, France, Similar to it was the Mahzor Roma. S. D. Luzzato, one of the greatest of Italian scholars notes that this was the first of the printed Mahzorim. But the present edition before us, containing also the Passover Haggadah, was printed in Bologna in 1540. It includes an excellent commentary called Kimha d'avishuna by R. Johanan Treves. This, as Luzzato also notes, was never reprinted in later editions of Mahzor Roma or the Italian ritual. Its exceptional value can thus be appreciated.

In form the Haggadah presented here is but part of the Passover liturgy. It is preceded by the evening service and is followed by the morning service of which only the evening service is included in our text.

There are a number of interesting features in this edition. The name of G-d is not written as is our practice; instead of the (hey) \vec{n} there is a $\vec{\tau}$ (daled - with a dot over it). This usage in Italian books is in accord with the traditional notion that the full name of G-d should never be written out. Hence even today the \vec{n} or the $\vec{\tau}$ represent G-d's name. Naturally, the readers of the Mahzor Roma knew that the $\vec{\tau}$ (daled with a dot) was to be read as a \vec{n} in formal prayer. But in print it was necessary to change this because medieval Jewry was not always safe from censorship. Often books were

removed from the synagogue or Jewish homes and kept in non-Jewish offices, without strict sanctity. So that the name of G-d should not be descerated, it was the custom not to print it even in the prayer books in the holy manner. In fact, our edition has a censor's approval, dated 1556.

The Haggadah, as part of the Mahzor, contains, as usual, a full instructional manual, explaining the mode of observance and all the Passover laws and customs, culled from the Talmud. We can recognize that the copyist used exact passages from the Talmud. The laws of kashering utensils, for instance, are included.

As a Mahzor, there is the inclusion also of the evening Service. Interestingly there are variations in the renditions of מדרישנו or ודישנו. Likewise the prayer of אתה קדוש is not given; it is supplanted by זרור ודור אוני. Also, שים שלום is recited even in the Maariv service. All this is the Italian ritual, with special piyyutim or poetic selections added. For comparative liturgy therefore this is of great importance.

As presented here, this section of the Mahzor is not meant to be used in the Synagogue or even at home as the "prayer book" for one's devotion.

The Haggadah itself is indeed striking from a comparative perspective, for the phraseology therein is often different. Thus we have, not in accordance with our present-day readings, such phrases as לכפרה על כל עונותינו, מדשב את הקץ מחשב את הקץ. מצה ומרורים.

Instead of לשנה הבאה in the אד recital we have a full Aramaic text, with the phrase שוא לשתא דאתיא. In the Ma Nishtana the first question is אין אנו מטבילין, as in the Palestinian Mishnah.

The Roma text too is often much shorter than our own. Note for example the אישתבה. So too is ישתבה though a summation of it is added, exceeding our own texts. One also notes the absence of חסל מידור פחס and the later songs of אחד מי יודע, אדיר הוא These songs have been added at a later epoch. Only included in this Roma Haggadah are ואמרתם זבח פחח and בחצי הלילה. The Haggadah ends with the doxology כי לו נאה

The explanations at various intervals are illuminating. We note, for instance the question: is a blessing necessary for each of the Four Cups, because each one is a new appearance (פנים חדשות) or is it all one mitzvah?

The answer even with minute comment reveals a full review of talmudic thought and portrays the metamorphosis of the Haggadah.

As already pointed out, this edition contains a superior commentary. This commentary is by R. Johanan Treves (1490-1557). He was of the family of Rashi, of French Jews who immigrated to Italy. Though recognized as one of the outstanding rabbis, whose decisions in the rabbinic law were often sought, and whose opinions even in current affairs were respected, his greatest interest was in pedagogy. He served also as editor in the Bomberg Press in Venice and devoted particular concern to the correct readings in the Talmud. He is best known for the present commentary Kimha d'avishuna, which became widespread. The title means "roasted ears of corn" which are sweet. Apparently the commentary added sweetness to the text. Herein are quoted Alfasi, S'mag, Kimhi and others. A study of the commentary would indeed be a research in talmudic learning on Passover. Many interesting questions are set forth. Especially among them are:

- 1) Why is no שהחיינו recited when the hametz is removed?
- 2) Why is there insistance on search for hametz, more than for other prohibited foods?
- 3) What is the reason for all the numerous expressions in יעלה ויבא?
- 4) Why is there no blessing for *baroset* or for the recital of the *baggadab*, or even for Hallel?
- 5) Why did R. Judah give a mnemonic sign for the plagues?

The commentator notes that the total of all the plagues, as suggested by the different Tannaim is 500. This is the total of the mnemonic abbreviation by R. Judah. Moreover his "sign" is but to demonstrate that the order of the plagues is in accord with the Bible and not as in Psalms.

The recital of the grace is not included in this Haggadah because it is a daily practice and it is well known.

The commentary also explains the word YP "End of the Bondage (of the Egyptian exile)" in the text as numerically equal to 190. Added to the 210 years of sojourn in Egypt this reaches the total 400 years mentioned in the Bible in the promise to Abraham. Here the eternal hope of Israel was realized, serving as encouragement in the present and as the guide for the future, when the realization of Freedom in the world shall be complete.

SIDNEY B. HOENIG

הגרה של פסח מתוך מחזור רומא

חשיבות ההגדה של פסח וחביבותה נודעת לכל בר בי רב, בכל דור ודור נהנו רבים מיופי ההגדה ומהציורים והתמונות המלווים שבה. כל קורא מצא בה תענוג ונחת רוח. אעפ"כ רוצה כל יודע ספר גם בהגדה עם פירושים. כדי לרכוש ידיעות נוספות על יציאת מצרים, לקיים מה שנאמר: "וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח".

ההגדה שנדפסה כאן מתוך "מחזור רומא" היא בסוג ההגדה המגידה והמפרשת כל פרטי חג הפסח. היא כוללת רוב הדינים ובה גם פירוש נפלא ונהדר מאת ר' יוחנן טרויס (זצ"ל), שהיה מחשובי הרבנים באיטליא. פירושו נקרא בשם "קמחא דאבישונא". המחזור שבו נמצאת הגדה זו ופירושה, נדפס בשנת 1540 למה"ר, יש בו הנוסח האיטליאני ושד"ל כבר כתב עליו דברי שבח והילולים.

ההגדה שלפנינו היא יחידה במינה, שם "הויה" נכתב ב"ד". במקום "לשנה הבאה". בנוסח הארמי — "לשתא דאתיא", במקום "בנין בית מקדשך" — "חידוש בית מקדשך", ועוד שינוים כיוצא באלה. כל פרט מפרטי הלכות של פסח ומנהגי החג מלווה בהערות מחכימות ופירושים מאירים. לדוגמא: למה אין אומרים ברכת "שהחיינו" על ביטול חמץ, או על אמירת ההגדה וכדומה. ר' יוחנן טרויס הסביר כדרכו, כל דבר בטוב טעם ודעת.

הגדת רומא זו עם פירוש "קמחא דאבישונא" מכילה בלי גוזמא מטעמים נוספים לפסח וכל המעיק בה יכיר יפה את סיפור יציאת מצרים, כי הוא יסוד דתנו הקדושה והטהורה. כאן מתגלה לפני הקורא, הערך הגדול של זמן חרותנו.

המוסד שהוציא לאור הגדה זו תרם תרומה גדולה לטובת החינוך היהודי ולידיעת חיינו כ"בני חורין", יישר כחו

יהי רצון שנזכה דרך דפי ההגדה הזאת ועמודיה. לראות ב״חידוש בית מקדשנו״ והרמת קרן ישראל בכל אתר ואתר.

שמחה בנימין הוניג

פסח תשכ"ו

Many of the most important libraries and bibliophiles in the United States and abroad requested our Haggadahs, among them:

Bureau D'Animation et de Coordination
Des Centres Communautaires, Paris
Hebrew Union College Library, Cincinnati
Instituto Arias Montano, Madrid
Liberaal Joodse Gemeente, Amsterdam
Library of Congress
New York Public Library
The Library of the Jewish Theological Seminary of America
Yeshiva University
and others.

ACKNOWLEDGMENT

It has already become a tradition to publish a Haggadah every year, be it from a manuscript or as a reproduction of one of the early printed Haggadoth. This year we proudly present to our friends the *Mahzor Roma Haggadah*, a reproduction of one of the first printed Haggadoth from the year 1540.

To Dr. Rabbi Sidney B. Hoenig, Dean Pinkus Churgin Prof. of Jewish History at Yeshiva University, and Director of Adult Education, we extend our deepest thanks for writing a very learned introduction. This introduction will be read by the layman and the scholar with great interest.

Special acknowledgement and thanks for his generous assistance in allowing the Mahzor Roma to be photographed are due to *Dr. Abraham Berger*, Head of the Jewish Division of the Public Library.

Our thanks and gratitude to Dr. M. Lutzki for his cooperation and advice.

Again a word of thanks to Perfect Printing Co., Inc. As always they have spared neither time nor effort to produce this Haggadah.

Passover 1966

פסח תשכ"ו

ORPHAN HOSPITAL WARD OF ISRAEL, INC.

B. D. Drenger

Leslie L. Kay, M.D. CHAIRMAN

List of our Published Haggadahs:

1960—THE PRAGUE HAGGADAH from the year	1527
1961—THE HAMBURG HAGGADAH from the year	1731
1962—THE BARON GUENZBURG	
HAGGADAH from the year	1725
1963—THE CECIL ROTH—	
OXFORD HAGGADAH from the year	1753
1964—NO HAGGADAH PUBLISHED	
1965—THE WASHINGTON HAGGADAH from the year	1470
1966—THE MAHZOR ROMA HAGGADAH from the year	: 1540

בחב בשל מנות קטן מנחג שמט בעל ישרול שלו להתענות ושלו למיך תחננים בנישן לני מהקרים הנויאי הנות היונים והתידל ב בהיו ועוסה בל אתר מהם יש ביותי . ושבח ישה מפח קריין אתו שבת הדול ומענים מרקייוא לן בע' רבי עקבה נישן שבו יצא ישרול מונרים חומי בטבת יוניים לשיניהם ולא ישקלונו . אתר להם הקדש ברוך הוא התיבוצ מיא את ישובת השם . מלב אבת . אתר ישרול מונרים של מונרים לשיניהם ולא ישקלונו . אתר להם הקדש ברוך הוא התיבוצ מיא את ישובת השם . מלבות מו

בכרפט ונשתיה

ארטעה עבור מסלחרם וחמ

חתנרי מותעי.

את חול הכאן

באוניהם ואות

להם תח חתם

רובים לעסות. מחלו הבהמות.

נהם מסיכי אנג

רובים לסחעם

ביונות ה'ארץנו עלינויונסרורף'

כך חיו רונים להנקם מחם

מתחתנין נ ונדענין כאם

ונרוגין כיסורי

ובחלאים רפים ולא הניוך אחר תיפראלי ופל

מס אותו הכם חורי אותו מכת

הנדול נים אויל נושם אחר מלכך נחרא שכת ח

חנרול סיא סכת

רחסון מנבנסו ימראל לתנותם

ומצות מפח

חיער לחסכית

חחתץ קודם ותן אישורו שטאמר

אך ביו' הראסון

תסכיתו מאר

מכתיכם . פאת'

טרה טרון. בקין במפנגפ

בתיבי כתיב

מכעת ייני לא

אך ביו'חראסון. הא כבר לרכות

ארכעה עסר

ייונה שאר כ בבתינם ונתל

מעיחם

וחים לים ל לתפתרת שף

לבל הַזִּיקום בִּשְפָה דַּשְּהוּאַבָּח يَازُكُونَ أَنْ هُمُ لَا فَجُمُ لِلَّهُ لَا لَا تُحْجُلُونَا لَا تُحْجُلُونَا נם בַּחוּר גָם בָּתוּלָה יוֹנֵק עָם אִישׁ שִׁיבָה וָאַבָּרוּ וְנָּיוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בְּחָרָכָה וֹאָו יְדִילִים שְׁבְּחוּ וְרִנְּנוֹ בְּאַהְבָה וְחִבָּה ורורשיהם נגערו והושבבו לפענכה לָגַעֲרַץ בָּסוֹד קָרוֹשִׁים רַבָּה : אַשָּר נָאַל וּמַרַה כַמָּרַך אַיִּפָּתוּ רַבָּה הַפָּאָרֵת חִרְבּוּ לְנְצַב בַּעַרַתוּ וּבְטוֹ בּן אָתִיר לַחְשוֹף וְרוֹעַתִּגְּאַרְתּוֹ וְשָׁפַּרְ עַל רוֹנֶדיהָ אַפּוֹוַחֲטָתוֹ ולְבְנוֹת הֵיכֶל כּוֹדִשׁ אֵל רוּם סְכוֹנָתוֹ וּלְבַּנֵּסְמָאַרְבַּעַלאוֹ מַרְאַיתוּ וְיוֹרִיר חֲנוֹךְ בֶּן יַרַר בִּשְּׁעוֹן דִּירָתוֹ וָיָקיץויעוֹרַר יִשׁנֵי אַרְבָּתוֹ יַנֶעָירוּ יַחַריָחוּר אַלָּהוּחוּ נַיָעַלָה פָתּוֹדְ שָאוֹל קֹרַחוּכֶל עַרַתוּ וִיבַבְּלוּ בָּלבָאֵי עוֹלָם עוֹל מַלְכוּתוֹ וְאָו יִרוֹםֵם כֶּרֶן עַפוּ וְנַחֲלָתוּ ונאפרוה אַלדִינוּווו נְבוּרָתוּ וֹנְחֲוֵהוּ עֵין בְּעוֹ בְּהַנָּלוֹתוּ וָנָגִילָהְ וְנִשְּׁמְחָה בִּישׁוּעתוּ וּ

ולימי לל בים בל בים ישלראל וֹנאסׁר אָסׁן וּ וְשַׁלָצֵלְ מִשָּׁסִים י בְּלְחוּלַתְ סִׁתְנִים · אִישִּ טַלְנִיל עִנִּים · נְלְבוּן שְׁנִּים · וְנָיטִישֵּׁ מִשָּׁסִים · לָלְחוּלַתְ סִׁתְנִים · אִישִּ טַלְנִיל עִנִּים · וּלְבֵּן שְׁנִּיִם ·

האוטר החון אשרי וטחזירין ספר תורה לארון ומשלימין תפילתן כשאר השבחות

סדר ענין פסח

בתמשה עשר בניסן חג המצות דכתיב ובתרש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח לה' ובתמשה עשר יום לחדש מנה ימים מצות תאבלו : ואנו בנולה עושין אותו שמנה ימים משום דשלחו מתם הודרו במנה אבותיכם בידבם : ובאלו שמנה ימים אוכלין לחמם מצוה האין אוכלין חמץ לפי שהוא באיסור כתו ואסורו בכל שהוא ואפילו תערבותיו אסורין ואפילו בהנאה אסור : ולא מבעעא שהוא אסור באכילה וכהנאה כל ימי הפסח אלא אפילו לשהותו בביתו וברשותו אסור שנאסר לאיראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך ואפילו ומצרבעה עשר בנימן שהוא יום ערב פסח אינו רשאי לוכל המץ אלא עד ד' שעות ומתחלת שש ולמעלה אסור בין באכילה בין בהנאה עד אחר הפסח אבל מתחלת חמש עד תחלת ששאסור באכילה ומותר בהנאה ומתוך שאמר לא יראה עד המץ ולא יראה לך שאור במידן אחור באכילה ומותר בהנאה ומתוך שאמר לא יראה לבדוק בחורין ובסודקין והוא צריך אחר הניום אין אורו של נר מבהים לפיכך תקנו חכמים זל לבדוק בלילי "ד כמו ששנינו אור צריך לאור הגר וביום אין אורו של נר מבהים לפיכך תקנו חכמים זל לבדוק בלילי "ד כמו ששנינו אור לארבעה עשר בורקין את התמץ לאור הגר ו

"ווה סדר ביעור חמץ אור לארבעה עשר בניסן מצו המיון ובסרקין כל מקום הראוי שהוא מיצא מברך למצו שם חמץ ובכבר או פרומה האשונה שהוא מיצא מברך למצו שם חמץ ובכבר או פרומה האשונה שהוא מיצא מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ אֱלֹדֵינוּ בֶּלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִּדְּשָׁנוּ בְסְצְוֹתָיוּוְצָוָנוּעַל בָּעוֹר חָפֵץוּ

בּבל חֲבִירָא דְּאִיבָּא בִּרְשׁוּתִי דְּלָא יְדַעְנָא בֵיח לְבְבִיל וְלֶבְיֵי לְנְלֶבְי בּנל מחום שהאצריך לבחק ומחפש בכל מה שִׁשׁלנ לַחפש אוחר שהשלים לבחקיבם לאתו בלשון הזה האמרי גבערי וויקשה שאיון לרכות ליל ארכונה עמר לבונה. כיום מתרב האימן פנפרו יאך מלק יושו ליה בתחלת שכונה : ומבדו רכון הרמקה יתרה דלן לינג באמרו הארייות). פירונו אך חלק ממום האכים מרקים מעונים הם יימסונע מקצת היום מערי י מקונת היום אמדי יים אמיאך אך בחלקו אתריות באלמא בייתו אחאם בעוב היום בתחיז א הוא מביעל יוחדן בלכו ויומכו כעבר . מודיברי שפרים לחפב אחרת כחדים המותריאה. בינותל ליל די בניתן לאך הכר שבני מבלילה כל חעם מנויין בבתיים י אור חבר יכה לבייקה . והזמן מיוניא מביע

ומנות שלא לשוחבין ברכה לבפול ואם שחאינו עדיך לחזור ולברך וכל החבץ שהא סוצון מצניעו שלון יאברו מכנו פירורין על ידי עכבר או שאר שרצים וינסרך עוד לופש אחריהו וכווחר לו לאכול מכונו ולהשכיל ולעשות מכונו כל הפצו והנשתו למחר עד ארבע שעות ומתחלת חמש עד החלת שש רשאי ליהנות כו ומתחלת שש אמור ליהנות בו ואטור להאבילו לבהמתו ולמכרו לנכרי ומבעירו באור ומאבדו באור או במים או בכל דבר האבר בו האין בו משום בזיון אוכלין ואם שרפו קודם שש שעות מותר ליהנות בו בשרישתו אבל כשהוא שורפו מתחלת שש ולמעלה אמור ליהנות בו בשריפתו ואמואינו מומג חמץ בשעת בריקה אינו מברך שעל מה מברך והוא אינו מבער כלום חדע לך שהוא כן שהרי אין מברכץ על חבריםה אלא על הבעור ולשון בעור שמשנה ביהו מן ודחמץ כמו בערתי הסרש מן הבית אבל מכל מסום צריך לבמלו ולומר כל חמירא שאם ימצא חמץ ברשותו אדרי בן לאישבור עליו בבל יראה ובל ימיטו שכיון שבטלו ייטו מרשותו ואם לא בדם בליל ארבעה עשר בורק ביום ארבעה עשר ואפילו לארור שש יכול לברוק אם שוג או נאנס ולא ברס בערב אבל לבטלו אינו יכול אלא עד שש שעות אבל לאדר שם שעות אינו ברשחת לבסלו לפיבך צריך אדם ליותר בבריכת ובבסול כרי שלא יעבור בבל יראה ובל יטצא ואם חל ארבעה עשר בשבת שאינו יכול לבדוק בליל שבת בודק ליל ערב שבת ומבער כל מה שיש לו לבער מערב שבת ומניח למעורת שבת מהשהוא צריך לאכול בשבת עד ד' שעוח ושיורי פתיתיו הגשארים לפניו מאבילו לבחבתו ומבסלו בלבו פרם שעה שש ורע:

סרר הגעלה

וצריך אדם לפהר את כליו שהוא משתמש בהן חמץ כל השנה ולהגעילן כדי שיהא מותר לה להשתמש בהן בפסח וכיצר סדר הגעלו מדיח ושומף יפה את כליו של עץ ושל מתכת ומעביר את חלורתן ואחר כך הוא מרתיח יורה גדולה שלא הרתיחו בת מים מעת לעת נבעור שהוא רותדת שופכן את המים ושמפק אורה בצונן יפתיפה ותורין ומרתיחון אורה עוד במים אחרים ובעוד שהיא רותדת נותן לחוכה מערות של עץ ועץ הפרור ומכין ויורה מבעות ומרחידון לתוכה אחד אחד או שנים שנים חכל לפי גדילן או לפי קומנן הנגעלין ולפי גודל היורה שיגעלין בתוכה ויורר בה שלא רותדת מאם יוצאם כשה אנחה מרתיחות וינידם בתוכה שעה קלה ויוציאם בעוד שהיא רותדת מאם יוצאם משחקו ובצונן מיד האי דרי הן חוזרין ובולעין את פליכתן וכשהן מציאין אורון כן היורה שומפין אותן בצונן מיד האין צריך להפביל אותן בארבעים מאה שאין צריך מבילה אלא כלי מחבות וכלי זכוכית הגלקחר מן הנויבין הדשים בין ישנים שלבנן באור או שהצעילן אכל אם היו שמאלין או מפחמש בהן תמץ אינן צריבין מכילה עד שישת עוכידו שפור ואמכלה אם נשתמש בהן תמץ

להיו וון התורה ווין ווכרטין מהחיינו על בדייקת החמן אף על גב דאתא ממנ'למנה ואיכא מתירי טובא כתב בעל חשר דאין כאה מפנה לפנה חואיל ועופה ביתו אובר או הצלף לתרינת הים ואין דעתו לחוור אפי מרה חייב לבער ' והרחם כת רפתטינן חפחחייני דרולה יש חות' דחין מברכין סהחייכו פל מכוה סחינבמרת בפעם אחת סיורי למחר חחרי ותכערי היא שאין תכרטן פסחיינו רק במקום מסמח קבת על אותה מצוח אבל באן ים אכתר מימן מממבית יהחתן ותווכדו הלכ'אין תברכי מהחינו במר בדיקתו מכטל החתן מכרסיתו ואות כל חתירא דאינו כרמותי דען חתיתי ודלו בערתיה לבטיל תבו כפפראי ולא יאתר כל חתירו לחיכו ביחדין דירה אל ברסותי כדי למנול תה סכבית ותחון ברפות ואת לתח הצרים לכחק יותר החתן בחורי וביוחכותי ולחכם חחריו מפאר אפורי'בנין חלב ונבלח מאל מפני מכרלין מיזם אכל בחתן שדו בדלין ממנו ים לחום ו עדין קמה מחדי לעיר

לא חבריכו להוביח היין יורשונו

סמרת ביום ותכערו - ורודם

מיבדוק יכרך על כעור חוון .

ומטעם שאין מכרך על הבטול

ביחות רחבריתות מפני מחבעול הות בלב ותין בריך להביתו

בספתיו ואין בו מעסה כלל .

אין מברכין על מבנה מאין בה

מבריקה פחיים מדרבגן רק מבריקה פחיים מדרבגן רק משנים און לברך על

מבריקה וכל חורך שניעב

רכינו נפים מפניחם יכונין

אף על פי שאין ברל ממנע כל ימנית הפנה אלא ימני עוד לבדי . וובי מדמינמי שאטר עד או בנישן ואמילו בחובה לארץ אין ברלין ממנל לא הבריבו להוכיא מביאו להביא ומביא שהמירה כי התנרה אתריח בו ימנר משאר הקבות ואשרה אתר כבל יראה וכל ימנה אתריח בו ימנר משאר הקבות ואשרה אתר כבל יראה וכל ימנה אתריח בו ימנר משאר הקבות ואשרה אתרים בחוץ משני בישר שביא ישר שהיה בישר שלא בערתי לכנות וכן בימינו בין בשאים ומינו אשר בישר איים ברשתי ידל ממנית שלא בערתי לכנות וכן בימינו בין בשאים מינו או מבול בי אתר מביא ישר בימים ביבון מינו ביל ממנית ומות לביע בישר בישר אתרים ביבון מביע ביקו מהריא מביע ווא הבריף לא מותרים ביבון היון הביע בישר בישר אתרים ביבון שמותר בישר מותרים ביבון שמותרים אתר למותר מביע וועד מבית הבנות בין אין להתחל לאכל קודם שיבותן . שלא יותר ביא היון לאחר השבורה ויבעל מכני בארש מריבון היון מביר הבנותרים וביע ביאר ביאר מביע האותר ביאר מותרים ארת בבית הבנותר מביע אותרים לאכל בשר בישר מביע און מותרים לאכל בשר ביאר מביע אין ביון למיתר שהיר בביע בארש למעל ביער מביע המותר מבלתן מותרים לאכל בשרם מבלת מבים הרביע יו ביורו לאכל פור בארש לאותר בל מתירו ודיים ברשתי המותר מבלתן מותרים לאכל בשרם מבלת מפנה מרשת מביע ביאר לאותר שהרי בביע לאותר שהור בל מתירו ודיים בישר מביע אותרים לאכל בשרם מבלת מביע אותרים לא מתרים וובעל בל מתירו ודיים בישר מביע מתרים בישר מביע לאותר בל מתירו ודיים בישר מביע מותרים בישר מביע מותרים בל מתירו ודיים בישר מותרים בישר מותרים בולם בישר בלה בישר בלה מותרים בל המותר בלה מתרים בישר מותרים בישר מביע בישר מותרים בישר מותרים בישר בישר מותרים בישר מו

אברותבים ול מנידה בסיטוניון ואינו ודושים להאסודה מידה מניסובים ויום מוב שורמה: ויוטה של משה מעייב יוני ביביי יייי בי בי מסגה חלת ביום מוב וכל שכן בשבת האט שטול הצריש חלה מערב שנת או מערב יום מוב האין לו לדים לאכול בשבת או מובל בשותא עמה עד מוטאי יום מוב לאומר לאמותה ובמיטאי יום מוב שורמה. אכל בממח שתששין להמרמין לא ילדא מס הלה בעדה עמה שכיון שהוא אמור לאמותה בו ביום. מוף שהיא באהלדי ומוץ. ואם שמחולף אלה שם הלה בעודה עמה מעידה במסי צוונית האיי היישי ב ובים סוב אומה אודה החלה הענו קורוא שט חלה עד לאחד אפייחה: ולאחד אפייה נוחן אודה עם סאר הלדם בכל או בודיבה וכגיע אודה החלה אל שאר הלחם כדי להעריש כן הכוקפוסברך עליה וכגידה בסקובה שחדי אנה ראויה לפלפלה ובכינטר יום כוב שורות היא אבל ביום סוב אסור לפור פה המסור לפלפלה לאחד שקרא להיס (וביטאר יסים סובים שאין ווולש את המעות בפסח ישפוך את המים שהצוכרית בהן את העריכת מסגה הלהבים מובוכל שכן בשנה המשטרול השים להשיש הלהמערב שנה אומערביום מובואין כי השים בשנה בישר בישר ישב בים מוב כשי עשה נוהואית כל הלחם ביעון יוסל או בתוך ותיכה ונותן את עניו בשד מהן להשיש מסגה חלה מאביל מאביעה וסכל מקום אם קרא לחישם קודם אמייה כניודה חששון לה סרטקיכול לקרא לה שם בין קודם אנוייה בין לאחר אנוייה כשתא עטה עד כוטא יום כוב שאטר לאנורות ובטוטא יום כוב שורפר,

בּרוּב אַעַה יִי אֻלִּינוּ סְלֶּךְ הַשׁלָם אֲשֶׁר קּרְשָׁנוּ בְּטְּעְינַיוּ וְנִנֵּנוּ לְהַפְּרִשׁ הַרוּטָה י

בינוניות של הרעולה ונותנן בתוך ובלישל מיסוארת איתו לאם לאם ובשיעור ובשים ויוציון פן ובלי הוא שיעור והקבת לחלת האין לעסיבו את המוץ תיבה איתו שיותא שפת הכליא רופני והזיבה עודפים ועולין למעלה כן והליום ווק מיטרפין את עם את לודודעיב בחלה אף על פי שעלושו שלא בשיעורי והספרים את המיסועולין למעלה כן והליום מברך : את עם את לודודעיב בחלה אף על פי שעלושו שלא בשיעורי והספרים את המיסועולין למעלה כן לתם סברך : לוחמין וכן אין לשין את המצות במיסומי פרות מעור בין ידי שמיפרות מיזממן אין לשין את המצות במיסומי פרות מעור בין ידי שמיפרות מיזמים אות לאבול בפסד בשלא עשירה וכן אוכילהם עוני וודאו חיין ללופיםר בשוב צים ועימה הגלושה על ידי ני, וודי שומים המרוך לאבול בפסד בשלא דודמיזה כיצד יעשה מכיא כל מלא מים על כל גרוחיו ומכיא שלשהואר בעים בצים וחומש בצה בצים והלם עסה של כיצה ידש לפי שאפשר שהבים מתחבסין וקרובין אבל ואין לשין את המצות בתמין וחומינה אבלאינו יוצאבה ידי ותבתו לשם סמה בלילה וראשון ואינה ראויה לשטורם והלש עמה של מצה דיו להחעסק בה שכל אטן שטחעסק בה אינה האיה לבא לידי הטון ומיך לענן הטיד ידיו במים בשעת לישוחה ושי שאשה אודו יכולה ללוש במסה בבה אחדו האיה השיעור שחייב בילה ושיערו שלשהוארבעים בצים ותוסם בצה השני של מיות שיד איים לעשות להם שמר לשם משתרניוני ושמרתמשת ו השני השני השמי השתרנים של משות להם שמר לשם משתרניני ושמרתמשת ולעשות מון השמי השמי השמי השני המשמרים השל משתרנים משמרים המשמרים השני המשמרים השמרים המשמרים השמרים השמרי עולה חלה בניםם יא בינוניות של תרעולת

רין לישת מצה כפסח

שססיקואם בתוכה ואופין בתוכה חסין של יסות השנה סותר לאמות בתוכה מינה במכח: וכליתים שנשתמשו בין אלא על ידי שנון ישאי להשתמש בין נמסח ובינית של ידים בין במסח הין משתמשו בים אלא ביד שם בלבי ביון במסח היון משתמשו בים אלא ביד שם בלבי הלחיית של וידים שלא נשתמש בין מסול לא נשתמש ביון ובין וקידות של ידים אין להם הקצה כל עםר האטור להשתמש חשרבות שמשלין לחוכן סאור ננירון בסבין שהשחום דין וכנירן וואינו משחמש ביון במשח וכתו התוסת אם יכול להדמלן כתותאון כדמלן ואם וכתוקם מאח הנגן קודמלן מיו אקן בסגר כתוך ומסכיסון כוסות ומקוואת סל מכני כתיאן בממו ונית מאור מוכמו לפני

שנה לל ממה בצדת ה' - קדם מלה מצדת ה' - קדם מלה מצדת ה' - קדם ה' - קדם מצדת ה' - קדם ה' - קד

בסמום סדרון וכן רשאו לגדר העריבה ולהפיל מה שהוא גורר סטנה לאכוד ולרורטה ברגל כדי שלא תבא לדי חמוץ האין מאן משו משום בזיון אוכלין שחדי מונחו למצוח ודונמן לבסלה עד שלא תחמיץ הארבעה עשר שחל להיות בשבת מותר ללוש מצה מערב שבת אך יותר ממא ישנה בשמירתן מחוך שהחמץ מצוי עדין אוצלי וכן אם היתנננס בספינה או יוצא לדרך קרוב לפסח יכול לאפות מצות לחיליך עמו אך שיוש נוחר בתן לשמרן היטב והמחמיר עליו שלא ללוש ולאפות מצוח עד מוצאי שבת תבא עליו ברכה וערב הפסח אמור לאכול מצה כל עקר וכן מן המנדה אמור לוכל אפילו מיני הרגימא כדי שיכנם למצוח בתאבון: והבבורות ראויין להתענות בערב תפסח וכל אדם ראוי להקל באכילתן ערב הפסח מי שיכנם למצה בתאבון ג

רין ערובי חבשילין

יום מוב שהל להיות בערב שבת צריך אדם להניח ערוב תבשילק מערב יום מוב ובכך יהא לו התר לאפות ולכשל מיום מוב לשבת בכל צרכו ואם לאחנים ערובי תבשילק אסור לו לבשל ולאפות מיום מוב לשבת. ואם בשל ואפות לצורך יום מוב ותותיר מותהלאוכלו בשבת ובלבר שלא יערים בכך. ואם חל יום מוב בתמישיו בששי צריך לערב ברביעי הים שכת ולא ערב ברביעי הרי הוא מערב חמישי על ידי תנאי ומתנה בלשון הזה האומר אם היום קודש ולמחר חול אין בדברי כלום ואם חיום חול ולמחר קודש ערובו ערוב ואחי ערובו בשאר הימים:

ששתיהן קרושה אחת הן וכן אם לא נוכר לו שלא הניח ערובי תבשילין אלא בערב שבת אין לו תקנה לערב ורשאי ליתן מה שרוצה תזור ונותנו לו במתנה ויכול אדם מה שדוצה לאפות ולבשל במתנה לאחר שערב והזא אופה ומבשל אותו לעצמו הזם רוצה תזור ונותנו לו במתנה ויכול אדם לערב לאחרים משלו בין מדעתן בין שלא מדעתן אך צריך לזכות להם על ידי אחר ואינו מזכה להם על יד בנו ובתו המסגים ועל ידי אחר וביום מוב חוזר ומודיעם ואמר להם ועל ידי אחר מבני שיון כידו אבל מזכה להן על יד בנו ובתו הנדולים או על ידי אחר וביום מוב חוזר ומודיעם ואמר להם כל ידי אחר מפני שיון כידו אבל מזכה להן על יד בנו ובתו הנו תבשילין יסמוך על שלי:

ווה משפשו

סביא ככר לחם ובשר או לחם ודג וביצה בין צלוים בין סבושלין ונותגין ביר אחר ואוסר לוזכה בערוב זה חלק סתגה לכל בני עירי וסברך ואוסר כדרך הזה י

שָׁרֵיךָ אַתָּה יְיָאֶלֹדִינוּ טֶלֶךֶ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּסְצִינוּ עֲלֹבְעוֹבְי בְּלָבּא וּלְבַשְׁוֹבְי וּלְאַבּוֹינִי וּלְאַבְּלוֹבִי שְׁרָצֵּא וּלְבַשְׁרֵּר כָּל בַּה וְדָּנִרוּךְ לֻנָא בִּיוֹבָא בָּבְא בָּרוּךְ אַתָּה יְיִאֶלֹדִינוּ טֶלֶרָ הָעוֹלָם אֲשֵׁר כִּוְדְשָׁנוֹ עִּלְנָא וּלְכָל יִשְׁרָאֵל יִשְׁרָאֵל יִסְבִילְוֹעֵל עַרוּבָא הָדִיון יּ רְשִׁרָּהָא לָנָא וּלְכָל יִשְׁרָאֵל יִשְׁרָאֵל יִסְבִילְּאוֹלְנָא וּלְכָל יִשְׁרָאֵל יִּשְׁרָאֵל יִשְׁרָאֵל אַנְאוּרִבְא הָבִּיון יִּ

ונוסל את הערוב ומצגיעו במקום שיוש משחמר יפה שאם מוכל או מאבר הערוב עד שלא אפה ובשל. לעורך השבת הרי זה כאלו לא ערב האמור לו לאפות ולבשל מיום מוב לשבת האמבר אפה ובשל או התחיל לאפות ולבשל החר כך מאבל או נאבר אין בכך כלום וכל הבקי בערוב ומערב לעצמו ואינו מולול במצוח לממוך ועל אחרים בזמן שיש פנאי לערב בעצמו חבא עליו ברכה:

ובסנדת ערב פסח באין לבית הכנסת ומתפללין תפלת מגדה כדרך שמתפללין בשאר ימות החול האין נופלין על פניהם : ובתפלת ערבית ירד החון לפני התיכה ומגעים קולו ואומר ברכו האם הוא שבת אומר אשר כלה האם אינו שבת מתפלל מעריב של חול האחר כך אומר אלה מועדיו וכן':

ויש נוהגין לומר וה המעריב לשתי לילות של פסח

שָׁפוּרִיםאותו אֵל חָצָּה דּוֹר סָעֵרִיב עָרֶב נְוַפְּרָנּוּ בְּנָאָש רְבַצָּצָה בּוֹר סָעָרִיב עָרֶב נְוַפְּרָנּוּ בְּנָאָש רְבַצָּצָה בּוֹר סַעָרִיב עָרֶב נְוַפְּרָנּוּ בְּנָאָש רְבַצָּצָה בּוֹר סַעָרִיב עָרֶב נְוַפְּרָנּוּ בְּנָאָש רְבַצָּצָה בּוֹר סַעָרִיב עָרֶב נְּוֹפְּרָנּוּ בְּנָאָש רְבַצָּאָה בּוֹר סַעָרִיב עָרֶב נְּיִם בְּנָאָש רְבַצָּאָה בּוֹר סַעָרִיב עָרֶב נִים בּיִצָּא בּוֹר סַעָרִיב עָרֶב נִים בּיִצָּא בּוֹר סַעָרִים בּיִּצָּא בּוֹר סַעְרִיב עָרֶב נְיִם בְּנָאָש רְבַבּּצָּיה בּוֹר יִים בְּנִיצָּא בּוֹר סַעְרִיב בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּיבָּא בּיִּנִים בְּיִבָּא בּיִּב בּיִּבְּים בּיִּב בְּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִיב בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִבְּים בּיִיבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִיבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְיּם בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִיבְּים בּיִּבְּים בּיִּיבְּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִיבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּיבְּים בּיִּבְים בּיִּבְּים בּיִּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בְּיִּבְּים בּיִיבְּים בּיִיבְּים בּיּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּיבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְיּים בּיּבְּיִים בּיּבְּים בּיּיבְים בּיּיבְּים בּיּבְּים בּיּיבְּים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּים בּיִיבְים בּיּבְּים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּים בּיּיבְים בּיּיבְיּים בּיּבְיּים בּיּיבּים בּיּיבְים בּיּים בּיּיבְיּים בּיּיבְים בּיּיבּים בּיּיבּים בּיּיבּים בּיּיבּים בּיִיבְים בּיּיבְים בּיּיבּים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיבּיבּים בּיבּים בּיּיבּים בּיבּים בּיּיבּים בּיּיבְים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיּיבּים בּיּבְיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבְיבּים בּיבּיבּים בּיבְיבּים בּיבְיבָּים בּיבְיבּים בּיבְיבָּים בּיבְיבּים בּיבְיבָּים בּיבְיבָּים בְּיבְיבָּים בּיבְיבָּים בּיבְיב

לֵיל שָּפּירִים הוא זֶה הַלַּיְלָה וְהַ הַּלְּיְלָה וְהַקְּנוֹאֵל אוֹמֵר בַּחֲצוֹת לֵיְלָה זֶה אֲשָׁר לו יום וְגָם לֵיְלָה הַא זֶה אָשָׁר לו יום וְגָם לֵיְלָה בָּאָת עָפּוֹ יִשְׂרָאֵל וְפְוּרין קרית שםע בְּרוּךְ אָתָה זְיָ אוֹהַב אָת עָפּוֹ יִשְׂרָאֵל וְפְוּרין קרית שםע

ליל

לֵיל שִפּוּרִים שִּבְּסוֹ אֵלוֹבְּ נְעוֹיִרִים בְּיבֹּיל שְׁבִּירִים לְהוֹצִיאָם בְּאַרוּרִים בְּהַבִּירוּ עַם חַיִינוּ בְאַרְרִים בְּיבּוּ בִּירוּ עָם חַיִּינוּ בְאַרְרִים

בָּהֶל הְסָתִינוּ מְארְרִים גַּיְרִים אַרְרִים קּבְּרִים בְּהַיּוֹת מְצְרֵיִם הְבַּבְּרִים בְּּכּוֹרִים בְּּרִים

ציל שפורים סיפן הוא לְעַתִיר לָבֹא

ליל שפורים קרב בץ נאלה

פַקוד יִפְקוֹד עַם קרובו

יִשְׂטְחוּ בּוֹ אֲבוֹת וּבָגִים

ובלילה הילט لذم וותשללותנח בתו כסאר ית^ל ואחרי כן מתפללין دابرا מער כ אות' נהוא רדנם בתו בכת כנו למש ל וחות די ופרום עלינו סכת פלויוך בתו משרשנו בפית שים אוג השכינה עש בנם יפרל יהין רשולדקש בים مها در درار دور מנקרא ליל ש מתורים לבים המשית' וכול תן המזיקים רבוני לברך הבירם סנת אין חלה מועדים لاطاريا بادعياج טניף איזים בז ערם כי אנו אות'הכסיק הןה כפמינת כ כמשתצו ביאר ביות קונה ומכרינ פל התיער בתנ מחות' הכסוק אסר תקואו ببره وبلادرو

לֵיל שְׁפוּרִים מֶּסָח אָכְלוּ מְחוּוִים בּיבוּ עוּ פַּסַע נפלאות חווים בנוי לשכור לַרורות בּנוי לִשׁכוּ בימי תגפסח פָנָה לֵנוּ לָהוֹרוֹת פַח נַור ענויאַכוּנִים פּּ ביכי חג פסח אַרְבַּע מֵאוֹת נְסְנִים פָּסַח דַת שָׁבוּעִיםיִיכָּלֵא ביטי חג פסח ויום נַקם ינֵלָה פָּׁפַח חָרַג וֹּלְבֵיי חָם ביםי חג פסח ובן בכורו נחם פָּסַח וַאַר לִשְׁפוֹם בַּרְשִׁיאִים ביםי חג פסח ולהעלות פושיעים أثمّا أثمّا خدراه دُنّا ביםי חג פסח ָלְגָאוֹל בָּנֵי אֵירָ*ו*ן פַּסַח הָרֶב חַדָּה עַל אֱרום פָּ ביםי חג פסח בְיַרַ צַח וְאָרום שָׁבַיתַת נִינֵיכוּשׁ ביםי חנפסח להוציא עם ברכוש פָּטַח יְרירות קַן שְׁרוּרָה ביםי חג פסח בנס לאום נרורה בָּרָת לְטוֹ נְסִים ביבי חג פסח להוניא עפו בנקים שַׁפַח לותַצִינוּילְתַץ ביםירגפסח וְיִרְפָּאֵנוּ מְמַּחֵץ פָּסַת סְסֵלֵא הָטון הָרֵיקַת ביביחג פסח והסיע גפן שורקה בָּסַח נְנִירוֹת יַכְחִיר וַיִּפִּיל ביבי חג פסח וְגִיל עַפוּ יַכְפִּיל בָּסַח סָנָרוַדִים לַּדְבֵר ביםי חג פסח וְרָפָּאַ עַפוּ כִּשֶּׁבֶר בָּסַח אַכוּר בָּלנוי שָׁטוּר ביםי חג פסח ונקם עפו באמור פַּטַר פַּעַי מְעַרִים ביכי חג פסח בָּבֶין צָוּוּינוֹצְרִים שַּׁבַח צְבִיחַת צֵר בְּעַלוּבָת ביםי חג פסח בנסלאום חלוקה וֹנָאַל יִדיִדִים בֵּוְעָבוּרָח שָּׁסַח קשָׁר לַצָּר אַבֵּרָה ביםי חג פסח שָּׁמַח רָמִים תַּשְׁבִּיל בַּרְקַע שָּׁמַח שָת בָּל בֵּיִת יְלֵלֵ בימי חג פסח יָגוֹאַלבָּשׁוּפָּר יִרְנ**ּקע** בְּצֵאת כַּחֲצות לֵיל ביםי חגפסח שַּׁבַח תּוֹכֵן וְיָבְקוּק לְאוֹת לְהַרָאֵנוּ נִפְּלַאוֹת ביםי תג פסת הַקפו הַבִּיעוּ קרובים וּרְחוּקים שַׁמַח שַּׁנִּנוּת לְשִׁם שוֹבֵן שְּׁנַילִים שירות ושבחות משוררים וצועקים תוקף בנודו בנים מחוקקים

בגילה

עֶלְיוֹן כִּי בּאֹיָבֹא עִירֵנוּ הואנָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ ו הוא עוּר לְתִּפָּקַר בּוֹ אוֹם סִגְּלָה

רשק יִרְעֵץ אוֹם סַרְּקָה וְאָכְלָה שְׁהוֹא אַחֲרִית בֵּץ לְכָל תַּבְלָה בּרוך אַתָּה יַיִּ סֶלֶך צור יִשְׁרָאֵל וְנוּאָלוּ לֵיל שַפּוּרִים שָׁסוּר הוּא לָאַחֲרוֹנִים לְיִהַנָּאַלבּוֹ בָּרָאשׁונִים ְּ

וְנִים לְּהָנָאֵלבּוֹ בָּרָאשׁוּנִים הַ תְּפָרוֹשׁ שְׁלוֹמָךְ אָם עַל בָּנִים בַּרוּךְ אָתָה יָיַ פּוּרָשׁ סְבַּת שָׁלוֹם וֹכוֹלִי

אַלֶּה פוֹעָבֵי וְיָ פִקּרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אוֹתָם בְּפוֹעַרָם:

ואם הוא שבת אומר ושמרו בני ישראל קודם החזר כך אלה מועדי: ואמר החזן קריש ער לעילא ומהפללין בלחש ומת פלל ביר אחונות אכות ובבורות וקרוסת חפם ואמ" ארות בחרתנו מכל חבינים כמו שנאת ויבחר בכם להזרות שאיבת הפש יתביך יש אל יותר מכל אמח ולשן אינה באהבת ההרמות כמיסתו שנים בשנין מה איבועלה מה בית שנג כל אחר בחברו וכסיסתו בקבלת התושלת או הערבות תחיה האהבה זיתר שלמה בלי ספק - ולא באהבה הטביעית באהבת המוליד ללר לפי שרוא חלק ממע . אם באהבת האמן למלאכה אפר ערם בחמבאתה אכל אהבת ח'ישיאל היא אהבה בחיריית נמפכת אל הרכון בלבר כלי שום טעם - נובח

הכתוב אזכת הפס אל יפראל במם טמק גם כן אתר טמק א ופט חמק כנס וינחר כנס יאתר על האחכה כלי עבם כמו אהבת החים את האמח מיוחרת מולתה אפילו תחים וכל מפר מיר נואה תתכה ו הם רים מיוסד על דתיון זה יחשין בין ידית וכנסת ישראלי ולנות קרול הכתו' אות האחבה סטולה חת כי עם קרום חתה להשקיד וכך בחר הלחיות לו לעם שעלה מכל חפתי בי בתו הסטלח הדכקה בתין לא תפרד מחנו וחינה נמטחת לא מנד הכתות ולא מבד הא כות כן האהכה הואת פנין אחכה רבין באומה לא מכר הכיוות כמו שנאזר לא מרוככם מכל חביתי חטין ה'כנס ניכתר ככסי ולא מכר האיכות כיתו פאתר בתקוח זר לח כברקתך וכיופר לככך ונות' כי עס קסה מורף חתה וכני חכל מין חחתכח הואת נמסך לרכון הכורא וחוא מהבעיח ליהם במעת מתן תורה ועתה אם פקע תפוקעו לקולי וסתרת או בריתי וחיית לי סנולה קכל הפקי בי כקו מהחומן בסבולתו כי התכנו התושג אכלו מחשוקו מתר נכבד וערב תחרבה תוולתו כן חסם ית מעט העכורה המגיע חליו מנהאומה הנכחרת יותר נחטב אשלו מהרבה מאמה אחרת אנ מכל האומות ווחו אמרנו אתה בחרתנו מכל הפימים אחבת אַתע ורבית בע מכל הלסונו' בתו בחת' הפסוק הלון אח בבונ

אָתָּה יָיָּ סְחַיָּה הַפָּתִים וּ בָּרוּך אָתּיֹלָם יְיָיָ סְׁחַיָּה הַפָּתִים אַתָּהוּרֵב לְהוּשִׁיעַ סְשִׁיב הַרוּדְ הַבְּיִם סוּמַדְ נוּפְּלִים וְרוּפָא חוֹלִים מַתִּיר אָסוּרִים וּמְבָּיָם אָסוּנָתוֹ לִישִׁינִי אָפָּר מִי כָּמוּדְ בַּעל וְּבוּרוֹת וּםי רוֹפָה לֶּךְ מֶלֶךְ מַמְית אַרְנָתוֹ לִישִׁינִי אָפָּר מִי כָּמוּדְ בַּעל וְּבוּרוֹת וּםי רוֹפָה לֶךְ מֶלֶךְ מַמְיתִּ מַתִים אַרְנָתוֹ

לְדור וָדור גָּסְלִיךְ לָאֵלֹ בִּי הוֹא לְבֵּדּוֹ סָׁרוֹם וְקָרוֹשׁ וְשִׁבְחַבְּ אֲלְדֵינוּ סָפִּינוּ לֹאיָםוּשׁ לְעוֹלֶם וָשֶר בִּי אַל סֶלֶבְרְנָּדוֹל וְקְרוֹשׁ אַתָּה בְּרוֹךְ אַתָּה יַיַהָאָל הַקּרושוּ

לִּשׁׁמּוֹ אַיִּים עִּפִּטִעִּעִּ וִ אָּרִיוָם טֹֹי בּפּֿאַנוּ עַנִּינִים לְּשִׁבְּטִׁעִי וַאָּרִים עִּבְּטִעִּ לְנוּנֹגֹּ אִׁלְבֵּינִּי בְּאִבֹּבַעַ בּכּטוּטְכָּמִוּשִּ וּ פּוֹאֲבִים לְשִׁבְּטִעִּיוֹ בֹּלִאנִי פֹּלְּאַ וֹבְּסַלְּעִי פַבְּלְ עַּלְּשִׁבוּת פֿבּלּאָטֹינִ פְּבָּלְ בַּלְּשִׁנִוּת פֹּבּאַטִּי בְּבֹּלִיוֹ בְּנִּיּ אַבֹּלַרְ בַּבְּאַטִּים אָבִּבְּעַ אוִעִינּוֹנִי בֹּבְּלְ בָּאַמִּים אָבַבְּעַ אוִעִינּוֹנִי בֹּנִיּ

קרים: זאלדי אַבוֹתִינוּ יַעַלֶּח וְיָבֹא יַנִּיעַ יִרְאַה וְיִרְאַה וְיִרְאָה וְיִבְּאָה וְיִרְאָה וְיִרְאָה וּשָּׁסְעוִיפָּקר וְיָבְרוֹן בָּלְאַר וְיִבְרוֹן בָּלְאַר וְיִבְרוֹן בָּל עַפְּד בֵּית אַבְלְּדְרוֹנְנוּ וְיִבְרוֹן בָּלִשׁיִם בָּן בִּיר עַבְּנֵדְ וְיִבְרוֹן בָּל עַפְּד בֵּית

ליעקב ואיהב ואת יעקב ואת עמו מטאתי . וכיון מיפלית חבתום אחבית חסם לימראל באב לבן ווכל בד מאממר מתחיים האחבה ביניחם . פי כעבור מתרוך הזב לוחב את בעו חבבור כי חול ראמית אנו איני חבעו בני בבורי ישרול . ועוד בתוב כי חייתי לימי ול לות הומרים בבורי הוא. - נוחו ורבית בנו ורומותת נו ווכל הלפונות ביון יהביור סיבירים לתת לו פי פנים ויתרון על אדיו ביועלה וחפיבות בן הקדום ברוך הוא קדיסתנו במבותיך וקדבתנו לעבשיתוך ומימנל אלח מסעולות היחסיות מוחוב לבן לבותו ולחופילו בתקון מדותיו ומיוך חברול והחרום שלינו חרות יבתו מנאור יאיור לחם בני אל חי כי חלק הישתו וישוב חבל נחלתו . וראו כל שתי חארן כי מם ח' נקרא שליך מירון מוערי ביוו פחו כבל חבור כי מפני עודת החדם ברברי הומגיי עם כי סדר לימרו בכל יום משות מוחתי לחודת לפינו ולהתפול לפניו לא יספיקואו עד יחיו לחם אתני מעבלי מיוחדי לע כודתו ולעם ורר לנפלאתיו ליטע בהם אחבתו . וקבע לחם הג'רגלי וכר ליביאת מכרים שלבף אבותינו ישלה ויכא ינים רקאה וירבה וימוש ובו הברכו כל אלה הלשנות לפי מאם נאור ישלה כלבר חייתי אותי אלדינו ישלה חבל לא יכו ולפיכך אתר יכו ישום נאיתר יכו ובריך לותינים י חייתי יכול לותינים אבל לא יראה ולבך אתיחרותה שמושי ישל למיל אח חבל לא ירבה ילמיכך את ירבה יכולין למי ירבה אבל לאיממום בעולם מניבה לכך בייך ליוני וימום . יב לוו לוחר ישוע פפס אות י אכל לאים קד מעם אחרת לכך בריך ליחר ויסקר מעינים אחרם. אנו יכולין יפקר למעונים אכל לא לעולם למיכף את ייום שנולם . חרי שחרבנו כלם . וכל אלו חלשונת חם ח'בנגד ח'תשלות מיש בואתח בחרתנו . בנגד ומיוך חגרול את'ישלח לשלוי סתך כנגד פלינו דראת ויכון כנגד וקדבתנו אות יגים פת הקרבת וכנגד וקדסתנו אות יראה הקרום כי בפינותים אין שקוום נראה שמנו בידותנו בתוך הבתים ובנגד ורומיתנו אמיורבה ו לרומיתנו ו ובנגד ורבית בנו אולי רב היים עם לכל הפתים מאם דובה בנו יובנגד חיבת חותנו יימוף חדובה והחמן חבר חית מקדם יובנגד חים בחדתנו י חיול וחבר וביוננו כלוונר הבחירה חפר בחרת בחברה שיבותו וישוקב - וברונו שם זברני בוברון שיוך מכרון חבותינו שמיוהבר אתי את בריתו את חברתם - מברון ידום שפיא אוברבי. פכרון תמיח שבו ומה ה'לחור : מכרון כל שיוך של מס וכרתי לך חסר נשמיים - למוכה כיתו מטותר כי ימוב ה'למום שליך למוה וכי

ובלילה מלט لدم ומת בללו מנח בתו כסאר ית^ל ואררי כן מתסללין יד מעריב וחין אות' והוא רדנם בתו ככת כנו למשל נחות תי ופרום עלינו סכת ם^{יויד}ך במו פשיםנו בם ית שים אוג השכינה עש בנם ישרל יהין רשולתקע בים الم دودة ووا מנקר אליל ש מזורים לבו המשית' יכול יון המויחים בכוי לברך הברס אלה מוערים מלול גן. נובים נים עיניקה איזם בא.ערסי כי אנו אות' הכמין הנחכנסיטו כ כיסינצו י ביאני ביות קורא ותכריו פל המיער כתו מאות' הכסוק אסב תקיאג شره درورد

וה צור

לֵיל שִׁפּוּרִים פֶּסָח אָכְלוּ פְּחוּוִים בּיבוּ עוּ שָׁמַח נפלאות חווים בנוי לשכור לַרורות בנוי לשכור לַרורות פָנה לֵנוּ לְהוֹרוֹת ביבי חגפסח בונים ברענויאַכונים פּ ביםי חג פסח אַרְבַע מָאוֹת נְמְנִים פָּסַח דַת שָׁבוּעִיםיִכָּלֵא ביםי חג פסח וִיוםנָקָםיִנֻלֵה פַּׁטַח חָרַג גַּכְנֵיי חָם ביםי חג פסח ובו בכורו נחם פָּסַח וַאַר לִשְׁפוֹטבֶיךְשִׁיאָים ולהעלות סושיעים ביםי חג פסח أشَاءُ فُول فُول الْمُولِ وُلِيا ביםי חג פסח לְגָאוֹל כָּנֵי אֵירָנן פַּסַח הַנֵּב חַנָּה עַל אַרום ביםי חג פסח בְיַרַ צַח וָאָרוֹם בּנֹטַח מָבִיעַת נְינִיכוּשׁ ביםי חנפסח להוציא עטו בַּרְכוּשׁ פַּסַח יִרירוּתְ קַן שְׁרוּרָה ביםי חגפסח בנס לאום גרודה פַּסָח בַרָת לַמוֹ נִסִים ביבי תג פסח להוציא עפו בנסים שַׁסַח לווַזוֹצִינוּ יִלְחַץ ביםירגפסח וַיִרָפַאָנוּ מִמֶּחַץ פַפַח סְפַלֵא חָמון הָרֵיקּת ביבי חג פסח וְהָסִיעַ נָבּוְ שׁוֹרַכָּה ביבי חג פסח בָּסָח נְנִירוֹת יַכְחִיר וַיִּפִּיל וְגִיל עַפוּ יַכְפְּיל שַׁסַח סָנַרוַיִים לַדֵּבֵר ביםי חג פסח וְרָפָּאַ עַפוֹ כִּישֶּׁבֵר בְּסַח אַבור נָלנוי שָׁמור ביםי חג פסח ונקם עפו באמור פַּסַח פַּתַר בַּעַי מְּלְרִים ביבי חג פסח בְּבֶּין צָוּוּינוֹצְרֵים פָּסַח צְבִיחַת צֵר בְּעַלוּבְת ביבי חג פסח בָּנֶם לָאוֹם חֲלוּכָּת פָּסַח קשַר לַצָּר אָכֶרָה ביםי חנפסח וָגָאַל יִדִירִים מַעַבוּרָח בָּסֵח רָסִים הַשְׁפִּיל בַּרְבַןע בָּסַח שָת בָּל בֵּיִת יְלֵל ביםי חנ פסח ינואל בשופר יתקע בַּעֵאת בַּחַצוֹת לֵיל בימי חנפסח לְהַרָאֵנוּ נְפָּלֵאוֹת שָּׁקַח תּוֹבֵןוְיָהָקוֹק לְאוֹת ביםי חג פסח תַקפו הַבִּיעוּ קרובים וּרְחוֹקִים שַבו שַּבוּלוּת לְשִׁם שוֹבן שְּׁנִילִים שירות ושבחות משוררים ועועקים תוֹבֶף בְּבוֹדוֹ בַּיָם מְחוֹקְקִים

בנילה

ציל שפורים סימו הוא לְעַתִיד לָבֹא

פקוד ימקוד עם קרוכו

אָלְיון כִּי בּאֹיָבֹא צְוָרֵנוּ הוּאנָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוּוּ

לֵיל שִׁפּוּרִים קרֵב בִּץ נְאָלָה לְיחָפָּקר בּוֹ אוֹם סְּנְלָה רָעוֹץ יִרְצֵץ אוֹם סִרָּקה וָאָרְלָה שְׁהוֹא אַחֲרִית בִּץ לְכָל תִּרְלָה

בַּרוּךְ אַתָּהיְיָכֶּלֶרְצוּריִשְּׁרָאֵל וְגוֹאָלוּ וּנִים לְהָנֵאֵלבּוּבַּרָאשונִים -

לֵיל שְפוּרִים שָׁפוּר הוּא לָאָחֲרוּנִים לְּהָנָאֵלבּוּ בְּרָאשׁוּנִים יְשְׁפְּחוּ בּוּ אָבוּת וּבָנִים בּרוּךְ אַתַּהיִיָּ פּוּרִשׁ סְבּת שָׁלוּטִךְ אָם עַל בָּנִים בּרוּךְ אַתַּהיִיָּ פּוּרִשׁ סְבַּת שָׁלוֹם וֹכוֹלִי ברוּךְ אַתַּהיִיַּ פּוּרִשׁ סְבַּת שָׁלוֹם וֹכוֹלִי

war and raid a lindulutie Hud

אַלֶּה בוְעָרֵי וְיָ בְּקְרָאֵי כְּרֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אוֹתָם בְּבוּוְעַרָם וּ

ואם הוא שבת אומר ושמרו בני ישראל קודם ואחר כך אלה מוערי: ואומר החון קריש עד לעילג ומרגפללן בלחש ומת פלל ג'ר אמנות אכות מבורות וקרוסת חסם ואומ" ארות בחרמני מכל הפנים כמו מטאק'ייבחר כנם להזרות שאיכת. המש יתביך ישיאל יותר מכל אומה ולשון אנה כאיזבת ההרמות כמיסתנו סנים בפנין מה אי ביועלה מה סית שנג כל איד בחברו וכסיסתנו בקבלת התושלת או הערבות תחייה האיזכה יותר פלמה כלי ספק - ולא כאיזבה הטבעית כאייבת המוליד ללר לפי שיאו חלק ממנו אם כאיזבת האומן לתלאכה אפר ערת בהמטאתה אכל איזבת ה'ישראל היא איזבה בחירויות נמסכת אל הרגון בלבד בלי שום טעם - נובח

הכתוב אזכת חמם אל ימראל במם חמק גם כן אתר חמק ח' כנס ינתר בנם ומס חסת יאחר על האחבת בלי עבם כמו אהבת האים את האסח מיוחרת משלתה אפילו תחים כאיז תמכת . וכל מסר מיר הםירום מיוסר על רמיון וה החשק בין הית וכנסת ישראלי ובות קרו הכתו שלת החתכה סנולה חול כי עם חרום חתם לה שוד יוכך כחר ה'לחיות לג לעם סטולה י מכל חפתי י כו כתו הסגולה הרבקה בתיון לא תפרד מחנו ואינה נמטאת לא מנד הכתות ולא מנד הא כנת כן החובה הוחת כנין חובה דבק באותה לא תכר הכתות כמו שנאזר לא מרוככם מכל העתי חשק ח'בכם ויבחר בכם. ולא מכר האיכות כמו סאמר בתקוח זר לח בברקתך וביופר לככר ונות כי עם חמה עורם חתה וכני חבב מין חחוכח הוחת נמסך לרכון הכנרא וחוא פהבעיח ליהם במעת תתן תורה ועתה אם סקע תסוקעו לקולי וסתרת אז בריתי וחיית לי סנולה מכל הפמי בי כמו מהחומק בסנולתו כי המפע התושג אכלו מחשוקן יותר נכבר וערב תחרבה מולתו כן המס ית מעט חעבורה חמניע חליו מהחומה הנכחרת יותר נחשב אשלו מהרבה מאומה אחרת אנ מכל האותות מהו אמרכו אתה בתרתנו מכל הפימים אחבת אותנו ורבית בנו מכל חלפונו'

אתה

יו שְּפָּתִי תִּפְּתָח וִפִּי יִנִּיד תְּחִלְּתָר אָתָה זְי אָלְרִינוּ וַאַלֹרֵי אַבּוֹתֵינוּ אֱלֹרִי אַבּרָרָסְם אֱלְרִי יִצְּחָק וַאַלֹרִי יִּעַקְבּ הָאֵל הַנָּרֵוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנוּרָא אֵל עֵלְיוּן נוֹמֵל חֲסָרִים פוֹבִים וְקוֹנֶה אֶת הַכּל וְווֹבֵר חַסְרֵי אָבוֹת וּמֵבִיא בֹּל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְּמַעַן שְׁפוֹ בְּאַהְבָּה פֶּלֶךְ נוֹאֵל עוֹיֵר וְכוּוֹשִׁיעִ וּבָּנֹן בַּרוּדְ אַתָּה זִי בְּנָן אַבְּרָהַם:

אַתָּר הַנִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ סְׁחַיֶּה סֵתִים אַתָּהוַבּכ לְהוֹשִׁיעַ סְשִּׁיב הַנִּים בּחָמֵר מְחַיֵּה בַּתִּים הַתִּים הַתִּים בּחָמֵר מְחַיֵּה בַּתִּים

בְּרַחֲמִים רַבִּים מֹוֹמֵךְ נוּפְּלִים וְרוֹפֵׁא חוֹלִים סָתִּיר אֲסוּרִים וּמְבַּוֹם אָסוּנְתוֹ לִישֵׁינֵי אָפָּר מִי כִּמוֹדְ בַּעַל וְבוּרוֹת וּמִי רוֹפָה לֶדְ טָלֶדְ בַּמִית בְּרַחֲמִים רַבִּים מֹוֹמֵךְ נוּפְּלִים וְרוֹפֵּא חוֹלִים סָתִים בְּרוּךְ

אַתָּה יֵי בְּחַיִה הַפַּתִיםוּ

לְדור וְדור נְבִילְידְ לָאֵלֹ בִּי הוֹא לְבֵרּוֹ סָרוֹם וְקָרוֹשׁ וְשִׁבְּחַבְּ אֲלֹבִינוּ בָּפִינוּ לֹאיָטִוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶר בִּי אַל בֶּלֶּבְנְיוֹל וְקְרוֹשׁ אַתָּה בְּרוֹדְ אַתָּה יַיְהָאַל הַפֵּרוֹשׁ וּ

וֹרוּמֹסִׁעַנוּ טִבּנִּעְ בַּלְּמוּנוּע לֹבּהְּשִׁנוּ בִּפֹּגִּוּעֹיבׁ בַּטֹּרִשָּׁנִינוּ טִבָּעְ בַּלְּמוּנוּע לֹבּהְשׁנִינוּ בְּפֹּגִּוּעֹיבּנּ בַּטַּרְשָׁנִינוּ טִבּנְעְ בַּמֹמִים אָנִיבְּשׁ אוּטִינוּ וְיֹנְּגִּיעׁ בִּנוּ

לְשָׁשׁוֹן אַחִים השנת הוה וּ אֶת יוֹם חְנ הַפַּצוֹת הַיָּה וְפַוְתֵרוּתֵנוּ פְּרָאת וֹחָתְּים וְבְּרָים לְשָׁפְתְרוֹשׁ אֲלֵינוּ כָּרָאת וֹחָתְּים וְבָּנִים לְשָׁפְּתְרוֹשׁ אֲלֵינוּ כָּרָאת וֹחַתְּים וֹחָבִים לְשְׁפְּתְרוֹשׁ אֲלֵינוּ כָּרָאת וֹחַתְּים וְבִּנִים לְשָׁפְּתְרוֹשׁ אֲלֵינוּ כָּרָאת וֹחַתְּים וֹחָבּים וְבַּנִים לְשָׁפְּתְרוֹשׁ אֲלֵינוּ כִּלְּבָתוֹ הַבְּּתְּרוֹשׁ אֲלֵינוּ כָּרָאת וֹחִתְּים וֹחָבּים בּמִצוֹת הַיָּבְּתוֹ בְּבִּבְּתוֹים בְּבִּתוֹם בּתְּבִּתוֹים בּמִבּים בּתְּבִּתוֹים בּתְּבִּתוֹים בּתְּבִּתוֹ בִּתְּבִּתוֹ בְּתְּבִּים בְּתְבִּים בְּתְבִּים בְּתְבִּים בְּתְבִּים בּתְבִּים בּתְבִּים בּתְבִּים בְּתְבִּים בְּתְבִּים בּתְבִּים בּתְבִּים בּתְבִּים בְּתְבִּים בְּבְּתְנוֹים בְּבְּתְבִּים בּתְבִּים בּתְבִים בְּבְּבְּתְנִים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּעִבּים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּתְנוֹים בְּתְבִּים בְּבְּתְנִים בְּבְּתְנוֹים בְּבְּתְנִים בְּבְּתְנוֹם בְּבְּתְנוֹים בְּבְּתְבִּים בְּבְּבְתְנוֹים בְּבְּבְבְּתְנוֹם בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹם בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּתְנוֹים בְּבְּתְנוֹים בְּבְּתְנוֹים בְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּתְנוֹם בּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְּבְּתְנוֹים בְּבְּבְבִּתְנוֹם בּבְּבְּתְנוֹים בּבְּבְּבִּתוֹים בּבּים בּבְיבִים בּבְּבְבָּתוֹים בּבְּבְבְּתְנוֹים בּבְּבְבְּתְנוֹם בּבְּבְתְנִים בְּבְּבְבִּתְיוֹם בּיוֹים בּוּבְּבְים בּבְּבְּבִּים בּיִּבְים בּוֹבְבְיוֹם בְּבְּבְיּבְיִים בּבְּבְבָּבְיוֹם בְּבְּבְבִּבְיּבְּבְיוֹם בְּבְבִּבּבּיוּ בְּעִבּבוּבְּבְיוֹב בְּיִבְּבְיוּב בְּבְבִּבּבּיוּם בְּבְבּבּוּבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְבּבּיוּבְּבְיוּבְּבְיוּבְיבְיוּבְּבְיבְּבּיוּב בְּבְבּבּיוּבְּבְבּבּבּיוּם בְּיבּבּיוּב בְּבְבּבוּים בּבְּבּבוּבּים בּבּבּבּים בּבּבּיוּב בּיוּבְיוֹב בּבּבּיוּב בּבּבּיוּב בּיוּבְיבִים בּבּבּבּיוּב בּיוּבְיבוּב בּבּיוּב בּוּבְּבִיוּב בּבּבּיוּב בּבּבּבּבּיוּב בּבּבּבּוּב בּבּיוּב בּבּבּבּיוּב בּוּבְיבוּבּיוּב בּבּבּיוּבְבְבּבּוּבְיוֹבְ

קריםו בישובר ליניאת מעריםו בא יניע וראה ייירעה ואלדי אבותינו ישלח ויכא יניע יראה ייירעה אלדי אבותינו ישלח ויכא יניע יראה ייירעה ויייניעה ויייניעה

וכרון ירושלם עירד ויכרון כשים כן כיר עברד ויברון כל עפד בית

בתו בחת הפסוח הלון חו בפו ליעקב ואיהם את יעקב ואת שמו מנאתו . וכיון מישליב חבתום אדבות חסם לימרול באב לבן ווכל בד מאכמר מתריון האוברו ביניחם . טי כעבור מערוך חלב לקחב את כנו חבבור כי חול ראמית אנו איני הכתוב כני בבורי ישרול . ועוד כתוב כי חייתי לימיאל לוב וולמרים שיא ורבית בנו ורומותנו מכל חלפונות כמו חבן חבבור סיכירת לתת לו פי פנים ויתרון על חדיו במעלח ומפיבות כן בחדום ביוך הוא קרסתנו במבותיך וקרכתנו לפבורתיך וכי מכל אלח מפעולות היחסיות מהאב לבן לנוותו ולאפיל בתקון מרתמ ומיוך הברול והקדום שלינו קראת יכתו מטאתר יאתר לחם בני אל חי . כי חלין ה'ביתו ויבים בולתו . וראו כל ביתי חארץ כי סם ה' נקרא בליך מירא מתךי כים מאת בעל הכור כי מפני נורדת הארם ברכרי ממניי עם כי פרר ליפרל בכל ים מעות תיוחרי ליוורת לפינו ולהתפול לפנים לא יספיקאה שר יחיו לחם אתני מעבלי מיותרי לש בורתו ולשמו וכר לנפלאתיו ליטש בחם איזבתו . וקבש לחם חג'רגלי וכר ליביאת מברים איניובר שנום . חרי פתרבנו כלם וכל אני חלפינית חם חיבנור חיתשלות פים באתח בחרתנו. בנור ומיוך תנחל איני שלח לשלוי סיון י כנגד שלינו קראת ויכול י כנגד וקרבתנו י אומיניש פת הקיבת י וכנגד וקרסתנו אמיויולה הקרום י כי בשינותים חין שקום נראי שמנו בייותנו בתוך חבתים ובנגד ורמיותנו אמימדה ו לרומונו וובנר ורכית בנו אוויורו הויביות לכל הבתי פותו לובה כנו יוכנוד לרבת לתנו יוכוקר הלחביו והחמק לפר חיה מולרם יוכנור לתח בתרתנו . אמי ויוכר וכרוננו כנותר הבחירה אפר בחרת באברחם יצירון וישקב י זירוננו שם וברני בוברון שיון שפרון אבותינו שבאייובר באין את ברייע את אברחם י מברון ידום שם אם או אוברבים פכרון ממיח פפוכם הלחור י שכרון כל פיקר של פס זכרתי לך חשר נשורים י לשבח בית פניותר כי ישוב ה'לשם שליך לשוה וכוי ויום יוען

והשיאנן וכי חפרוני כיולת נחשיחנו לפון רוקיוו לפו נפיף" ורוח . מינים הפת מחפוני יםאנו בכל מועד ומוער לירום שלא יסרו אלה הפרופי כי אינט כחסרי למלת את . אכל הנכן סימו כתו משל משלת תולת פניון מחות לפון מוחן כלמל פלח לנו דורון כרכת חועריך. ומור ים לפרם לפון מסין כלית המעיננו את ברנת מועריך חיינו פתוכנו לעלו לירופנם תקריב שולת רוזייה מכתי כח כתתנת ידו ככוכת ה' חלקיך ונתנה כתו בחב הסבופו ובחב הסכות ברכה וסיוחה אכל לא בחג התכו עד לסוף סכולל כל המוצדי בברכה בלכד מנחמר כברכת ה׳ לקיך אסר נתן לךי וחטעם כי בחג המכועו ונחג הסכו'מים לבעלי הבתי'תבוחה ופרו נווס הקבה לפתח ארכעת והם חלרי ורגר וחיתו והחלמנים וכנגרן אינר הקכה אם תפירה ארכע סלי אני אסתח ארבעה מלך והם בנך ובתר עברך אליתר י חכל בתנ חתבו פחת סוף תבוחת סנה סעבר וערין לל נקברה חחדשה ואן באפסרות לסיוח הארבה כתו" חנו' לא נאתרה כו מתחה לא ברכה לפי פים כהם נרות עין לתת משלחם כנמנו' חתכוחו וסעות בחדל - כון, מעוב כנו סר כך יסרץ מערם סמל בעו סר ניתר בסרוע - וכלוים יווכל ויזומני על פס כי אני ה תחרם את יפרל מפרל מקדפי הגמנני · ויאות' סלם אשרונות ואות' פב, קרים יולם חל במבת תוכיר גם של מכת כתפלה את יום חטבת הוח ואת יום חב פלוכם חוז י ואות ויכלו וברכת תנוך אכות ברכת וחותם בפלפטת בלבר וכבר כתבנו חנותם בתפלת מבת ו המאקימאן לותר ביכח אחת תפין פכב בליל פפח פחל בפבת . מפנם פית קנו איתה יוסו עם סכפתי. פיוחרי לטו כחים פינות תפלת' פנס הבכור ולהן כחורת סס יחידי תפו דפניחי תויקים אלילה א משוחר וכא ינים וונית כתנולו שו אכי כתופחת מיורם כבי חכנסת אן נקדם בליל פסח כבי חבנסת לחבים שורנגיב מים נוודות בבורם בית מחזים בנים בים לם مصدرت مع صعد مهم م עלינו לפבח וחדים ונמטיים لصرس لمار لحمر مصر

יִשְׂרָאַל לְפָּנֶידְ לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶטֶר וּלְרְחֲמִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם השבח הה ובים חַג הַפַּצוֹח הַיֶּהוּבְרֵגוּ יְיִ אֱלֹדֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָּקְרֵנוּ בּוֹ לְבָרָכָה וְהוֹשִׁיצֵנוּ בּוֹ לְחַיִים טוֹבִים בּּרְבַר יְשׁוּצֵה וְרַחֲמִים וְחוֹם וְתָצֵנוּ וְרַחֵם אָלִינוּ וְהוֹשִׁיצֵנוּ בִּי אֵלִיךְ צֵינֵינוּ בִּי אֵל מֵלֶךְ תַצוֹן וְרָחוֹם אַיָּהְ וּ

בשבט וכנמו בשלטי ובשמו שכטע ו פואבי פרשב. ברוד אישי שפינו בישואטיר ופיער לבנו לאכיר באטרע והיעות הישואטיר ופיער לבנו לאכיר באטרע והיעות השלעו השלעות ה

וְיֶםְקָבֵשׁ הִּשִּׁבְּת וּ יִשְׂרָאֲל וְהַוְּּכְנִיִּםוֹ יֵיאֲלֹדֵינוּ בְּעַשְּׁךְ יִשְׂרָאֵל וְאֶל הְפִּלְּחָם שְׁעֵה וְהָשֵּׁב הָעַבוֹדָה לָרְבִיר בִּיחָבְ וִאִּשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּחִפּלְּחָם סְהֵרָה הָעַבוֹדָה לִרְבִיר בִּיחָבְ וִאִּשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּחִפּלְחָם סְהֵרָה

אַנְינוּ בְּשׁוּבְּךְ לְּנִיזּן וְלִירוּשָׁלֵסְעִירְדְ בְּרְחֲסִים בְּםָאֶוּ בְּרוֹךְ אַתָּהֹיְיִ אַנְינוּ בְּשׁוּבְּךְ לְנִיזּן וְלִירוּשָׁלֵסְעִירְדְ בְּרְחֲסִים בְּםאָוּ בְּרוֹךְ אַתָּהְּיִיְיִהְיּ

רצה

הַפַּחַוִיר בַּרַחָטִיו שָׁכִינָתוּ לְצְיִוּן וּ

יורוד סָלָהוִיהַלְלוּ לְשִׁסְדְ הָפּוֹב בָּאֲכָת בְּרוּך אַתָּה יְיַהְפּוֹב שׁסְדִּ וּלְדְ ישרוד סָלָהוִיהַלְלוּ לְשִׁסְרְ הְפִּוֹב בְּאָכָת בְּרוּך אַתָּה יְיַהַפּוֹב שׁסְדִּ וּלְּרִ יְיִם יְיִים שַפָּר וּתְלְבִילְ וְשְׁחִבּיתְנוּ וְלֹא מְוֹבִיתְנוּ וְלֹא הְסִבּירות לָדְ וְשֵׁל וְשְׁסוֹתֵינוּ הַפְּּכְּוֹית לָדְ וְשֵׁל וְשְׁסוֹתֵינוּ הַפְּּכְּוֹית לָדְ וְשֵׁל וְשְׁסוֹתֵינוּ הַפְּּכְּוֹית לָדְ וְשֵׁל וְשְׁסוֹתְינוּ וְלֹא הְסְתַּרְתַּ בְּיִלְא הִלְּתְת שֶׁרָב בְּעָב שְׁכְּבְּיל וְת שָׁרָב הְעָב בְּילְא הְלְסְתְּנוּ יְיִ אֱלְתֵינוּ וְלֹא מְוֹבְיתְנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתַּ בְּעִבְּית וְלִא הִסְתַּרְתַּ בְּיוֹים וְיִשׁנִי הְבִּלְּיִים הְפוֹב בְּאָכָת וְּתְּי בְּבִּילְ וְתְּל בְּלְּבְּיתְ בְּרוּדְ אַתָּה וְיִנוּ לְבְּיִ שְׁאַב הְעָב בְּעִבְּיתְ וְלִיא מְבִּילְנוּ וְלִא הִסְתַּבְּיתְּב בְּעִב בְּילִים מְבִּיל בְּעִב בְּבְּילִים בְּעִבְּיב בְּעָב בְּילִב בְּעִבְּיתְ בְּעִבְּיב בְּעָב בְּילִים בְּעִב בְּבְּבְּילְיתְים בְּמִיב בְּבְּבְּבְיתְים בְּמִיב בְּבְּבְיל וְתְּבְּילִים בְּעִבְּיב בְּבְּבְּילִים בְּעִבְּיב בְּבְּבְּיתְ וּוְבְּיִה בְּבְּבְּבְיתְ הְּבִּים הְּמִבּיב בְּבְּבְּבְּבְיתְּב בְּבְּבְּבְּבְּבְיתְים בְּעִבְּבְיתְּבְּיתְים בְּבִיב בְּבְּבְּבְיתְים בְּעִבְּבְיתְּבְּבְּבְיתְּבְּיתְּבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְיתְנִים בְּישׁבּיב בְּבְּבְּבְיתְים בְּילִים בְּיוֹם וְיוֹם תְּיוֹם תְּשִׁבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיוֹתְיוּ בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּעִבְּבְיוֹם בְּעִים בְּבְּבְּבְיתְים בְּיוֹם בְּיוֹם תְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּבְּבְּיתְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיוּים בְּיִים בְּבְּבְּבְּבְיוֹב בְּיבְיבְיוּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבִים בְּבְּבְיבְיוּ בְּבְּבְּיבְיוּים בְּבְּבְּבְיבְיוֹב בְּיבְיוּבְיוּים בְּיוֹבְיוּבְיוֹב בְּבְיבְים בְּיוֹבְיוּבְיוֹב בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְיוּבְיים בְּבְיבְיוּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבִיים בְּבְּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹם בְּבְיבְיוֹם בְּיבְיבְיוֹים בְּבִיתְים בְּבְיבְּבְיוֹים בְּבִיוֹבְיוֹבְ

שושה שלום בּקרוֹם שׁבָה וּבְרָבָה יַיְנְיְשֶׁה שׁלוֹם אַלֵינוּ וְאֵלּ בַּל יִשְׁרָאֵל
בַּשָּׁלוֹם יִשְׁלוֹם שׁבָה וּבְרָבָה יַּוְוְיֶהֶשֶׁר יְבְּאוֹר בָּאוֹר בָּגִיךְ בִּאוֹר בָּגִיךְ הְחַיִּם יְשְׁלוֹם יִשׁוּב יִהְיֶהְבְּעִינִּיךְ לְבֵרְךְ אֶח כְּל אַפְּךְ יִשְׁרָאֵל תִּבְיר בְּשָׁלוֹם : יִהְיוּ לְּרָעוֹן אִבְּרֵינִּוּ לְבָרֵךְ אֶח כְּל אַפְּךְ יִשְׁרָאֵל תִּבְיר בַּשָּׁלוֹם : יִהְיוּ לְרָעוֹן אִבְרֵינִּוּ לְבָרוֹן אֵחָה בְּאוֹר בָּאוֹר בָּגִיךְ בָשָׁלוֹם : יִהְיוּ לְרָעוֹן אִבְרֵינִּוּ לְבָרוֹן אַבְּרִינִין לְבִילְם, עַלִינוּ וְאַלְּבָּל יִשְׁרָאֵל בִּשָּׁלוֹם אָלִינוּ וְאַלְבָּל יִשְׁרָאֵל

> אם הוא שבת אומר ויכולו ואל עליון קונה שמים וכו' ועלינו לשבה: ואם רול במוצאי שכרת אומר ותורי ענו

ישלים ועורוע אַפֿע עַפּֿגּף וּפֹגֿונען פּוּבָּגם אָפָּג יֹאַפָּעם בֹּגוּלְבַנוּ וּהְאַבָּנוּ וּהְאַבָּנוּ וּהְאַבָּנוּ וּהְאַבָּנוּ וּהְאַבָּנוּ וּהְאַבָּנוּ וּהְאַבָּנוּ וּהְאַבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהַבּנוּ וּהַבּנוּ וּהַבּנוּ וּהְבּנוּ וּהַבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהַבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהַבּנוּ וּהַבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּהַבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּבְּנוּ וּהְבּנוּ וּבּנוּ וּהְבּנוּ וּבּבּנוּ וּהְבּנוּ וּהְבּנוּ וּבּנוּ וּבּנוּיוּ וּבּבּנוּ וּבּיוּ וּבּנוּ וּבּבּנוּ וּבּיוּ וּבּנוּ וּבּיוּ וּהּבּנוּ וּבּיוּ וּבּוּ וּבּיוּ וּבּיוּיוּ וּבּיוּ וּבּייוּ וּבּיוּ וּבּיוּיוּ וּבּיוּ וּבּיוּיוּ וּבּיוּיוּ וּבּיוּיוּ וּבּיוּ וּבּיוּיוּ וּבּיוּ וּבּיוּיוּ וּבּיוּיוּ מכח תכנסו כל אדר יפרך מלתו בידך מרוא בפנין שכלד : ולן ישבי בל תמלחן פר פנימך חיום כדי פידיה ורף לילם

בפת אכן מכו בבני ב בערב מאבל מבור . אכי עני סכים אל או מחות עו מים אל המבור ביין איום בר לבם בחוב מבי מבי על מ הים במא של מנותר ביין אותר בתרב מאבל מבי מב אל השלחן ויקדם אתנם רוב בני אדם נותר אן המוכחר ביין איום זכר לבם פרא על היים במא של מכור ביין היים באן את העם כי כמנואלו אבל דרך המבים . מינות אן בלי משתין בחסבה ערית כפי כרי ב יניים מום יצו חיו ביות

אותַם הַאָרַם וַחַי בָּחָם : וַחַּגְּחִילֵנוּ וְסַנַּי שְׁשׁוֹן וּסוֹאֲרֵי כְּלֵבשׁ וִתַנֵּי נְרַבְּה וַתּוֹרִישֵׁנוּ קַרְשַׁת שָׁבָת וּכְבוֹר פוֹאַר וַתְנִינָת הַרֵגֵל וּבִין קְּרְשָׁת שְׁבַת לְקִרְשַׁת יוֹם טוב הְבְרְלְהָ וְאָת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַנְרוֹל וְהַבָּרוֹשׁ בְשָׁשֶׁת יִם יַהַפַּעשֶׁה הָבַרַלְתָּ וְקַרַשְׁתָּ וְקִרַשְׁתָּ אֶת עַפְּרַ יִשְׁרָאֵל בָּקְרַשָּׁתָךְ יּ וַתְּקוֹ לְנוֹיִי אָלֹרֵינוּ בָאָהַבָּה מוְעָרִים לְשִׁמְחָה וְחַנִּים וּוְסַנִּים

לְשְׁשוֹן אֶת יוֹם חָג הַפַּצוֹת הַוֹּה וְפַן חֵרוֹתֵגוּ סְקְרָא כְּדֶשׁוֹ וַבֵּר לִינִיאַת

אלדינו ואלבי אַבותינו יַשַלָה ויָבא יוּישַ וְיַרָאָה וְיַרָאָה וַישָּׁבֶע וִיפָּבֵר וְיִזָבֵר וִכְרוֹנָנוּ וַוֹּכְרוֹן אֲבוֹתַינּוּ

יִשְׂרָאֵלְלְפָנִיְדְלְטוּבָה לְחֵן וּלְחֶסֶר וֹלְרַחְטִים וּלְרָצוֹן בְּיוֹם תַּגְ הַשְּׁצוֹת וּבְרוֹן יִרוּשְׁלָם אֵירָדְ וְוּבְרוֹן טְשִׁיחַ בֵּן דָּוֹר שַׁבְּרֶדְ וְוּבְרוֹן בֻּלְ שַׁבְּּבְית הַזֶּה וֶבְרֶנוֹ יֵי אֵלֹרֵינוֹ בּוֹ לְטוֹבָה וֹשָּקְרֵנוּ בּוֹ לְבְרָכָה וְהוֹשִׁיאֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים פובים ברבר ישועהור חבים וחוס ורבנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך

שינינו כי אל מלב תנון ורחום אתה: ייאלדינו את ברבת משריב לחיים ולשפחה והשיאנו וֹלְשָׁלוֹם בַאֲשֶׁרֹד אָבַרְתָּ וְרָצִיֹתָ לְבָרְבַנוּ בָּן

לוברבנו פלה פרשנו במגוליה וניו הלפנו בתורחד שבענו משבר שַׁמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָהַבְ וְשַׁהַר לְבֵנוּ לְעֵבְּרְבְ בָּאֲטָת וְהַנְּחִילֵנוּ נֶי אֱלֹרֵינוּ בָשִׁסְתָּה וּבְשָּׁשׁוֹן מוִעַרֵי קַרְשֶׁךְ בָּרוֹךְ אֵתָּה יִיִיסְקַרָשׁ יִשְׁרָאֵל וְהַוְּבַנְּיםי

רצה וכורים וסים שלום

ההנדת מצות

ושתיית ארבע כוסות ואכילת מצה ומרור בלילי הפסח

חרווים לסרר התגרה

סָבַר הַשִּׁיר יָהְיָה לָכֶם לֵיל הִתְּקַבִּשׁ תַג חִבָּוון. בורַא: קַבָּשׁ: הַחְיֵידְ • וּנְפוּל : יָרֶק וֹ וּמְסוֹן לַחְפָא בוון יֶדֶדֶ וֹ תּוֹצִיא פַצָּה בּוּרוּ וכרוך ושכע אַבִּיק מווןי

וזה פרצונם ופירושם

קרש אשר בוצר בנו מכל עם והאונקרא קרוש היום: זואייך בוראופרי דונפן י שחווינו ונפולנפילח ירים: ירק אכילת כרפט או שאר ירקות ומברך בורא פרי תשרטה : ומסון פורש מצה אחת לשני חציה נוחן בין שתי השלמות וחציה מוכן בעד השלוצ

מוכלת י וההשבח בריכ לחוות של בר סיולל י חסבת יונין לינה הסכה מיול יידים קנה לנסם : אפו אינה בריכה הסכה ונמני שלות. בעלה על יהי אם היא אפם הסוכה בריכה הסכה : אין בריך לומר אלתנה ערומה מלין רפות אחרים של יהי בן אבל אכי אפיל ישל רבו מסרון בריך הסכה : האתיר אבל רבו אינו מסב אל אם כן יתן לו רבו רפות : היטעם מאינו מסב למני רבו אם היה אכית רבו מסב למנית : מראב מהל על 7333

ידיו לפרות חרי זה מנפי הרוח יוטעם לארבעה כופות אלו פנטר ד'לפונות נאולה חכתוב כם יארא י לכן אימי לבני ימרא אני ה' והוכאתי אתכם וכג' וחנלתי אתבם מעבורתם . משלתי אתכם בורום נעורה יל כיסות כנגד וחוטאתי וחבלתי שאלתי ולחחתי היא כננד וי בופות החיוורי בפרעה וכום פרעה בידי ואמחנו אותם על כום פרעה נותת כום פרצה בידו ואתן את הכום עליד פרעחי ויא כעברי חלכיות י דיא כנגד טסית סל פורענית מעתיד הקכה בחפקו חווות העולם כיכה אמר ה' חלקים קח את כים יין החיקה תשלים והמקרים אותנ את כל הצוים וכו'נום וחב בבל ביד ה'תפטרת כל החרץ וגו' בי כנפ ביד ה'ויין חתר מלו) מפך • ימטר על רסעים פחינכו ורוח

שלפ פות יונת כוסס . בנגד ד' בוסות בל נחמות · ח'מנת מלקי ובוסי תערו לפני פלחן וכי רחפי כופי רויה. כום ים ענ אמא . פי' כפתי כוסות הכתוב מרכר אחר לישות המנוים וא ים שולנים وحداده مصاء לידה אין מכרבין על סתיית ד'. כומות כמו ממברכי על חכילת מרור . וים ליערן סאין מכרכי או על מכוח שעיםי בבת אחת בלא הפסק אכל ד'כופו מפופי מנניה אחם על כל אחד מחם וכתב רב נערוטף נאון ד'מסו'

מל ליל מסח שד אסמר מלא בים וואס לא סתנה לא יכא יציי יוברו וחיב יולקו' מדרכנן י ותה שאת אם 'פני מכיפרם לא אל פד מיסב דל אבי עני באין רגיל לחיות מסבי ואין בריך לות לפסר סינול לחות מסכ על כלי חלת וכרפם נברת לבנו ומאל גם בו מה סאין כן בתלמיד לפני רבו . ממם לפני רבו בריך הסבה . וכתב אבי העבורי סבומן הזה סאין רגילות בארכנו להסב יוסב כררנו שאן בריך להסב . וכוכינין - קערה סים בה סני תבסילון זג'תנות וב'מיני ירקות והחרוסת . הב'תנסילין אחר מה דבל אר לפסח ואחד מיהם מכוסל אר למנינה המפוסלת הנאכלת קורם לפסח כדי מיהא הפסח נאכל על הסבע. ובימטלמי הליף לה מקרא דכתיב מעבם לא תסבת בו אל היה נאכל בסעת רעבון ים בו לחום ממום סבירת עבם י וכך היא המוניה בומן סבית המקדם קיים בתחלה מביא

אכילת המסחואול ממנו כל אחר בנית לפחת וחור כך מביחים החבינה ומכרבי חקבו של אכילת יזוכח . וכטניתרו לאכול את החטניו תכיאים המסח ואוכלי אותו על הפכעי וכותן מחל יר כגיםן כפכת חין בריך כי אם הבלי מאוא וכר לפסח ולא המכושל מהוא זכר לחבינה מלא היתה חבינה דומה מכת באותוות) ואתריכן בירובלתי סליקהי לב'תכמילה בעל ורועל בשל כליתר כמא רחתנא לתפרק יתנא . ודרועה כלותר דפרק יתנה בררושא מרמקא יוהמני מיני ירקות . נהגולהיות אחר תהם נרפס . כי נפתרפוך נדם יחיה פרך והם רחו לסמי רכוחי ניהורר החורת מנקרות חסף פחם הקרום ביוך הוא עלינו . והחרוסת תרברי סופרים וכל לעיע סרית תפתעבויים כו ישראל בתברים . ועיםי איתה ממיני פרות מתיקים וחמובים ומתכלי אותה בתכלי לרמותם לחותר עם התבן ומם תי בת תפוחים זכר לתחת התפוח שוררתיך ואנתי וכר אל ננת אנון ירדתי ותאנים עוכר התחצ'חנטה פניה תחרי את קומתך דמתח לתמרי ותבלים כבון קנה וקנמון סרומין לתכן

וקורא שמה אפיקומן: לחמא רוון מגביהין את הקערה ואומר הא לחמא: ידך נמילת ידים: תוציא ברבת המוציא: מצה על אבילת מצה מרור נומל תורת ומברך עליה על אבילת מרור וכורך מרך מצה בחזרת ואוכל ואינו מברך זכר למקדש: ושבע אוכלין כל שבעמ ונומרין מעורתן: אפיק לאחר שנמרו מעורחן אוכלין אפיקומן: מוון ברכת המוון:

דורון אחר

בְּרֵבְי וּרְתַץְּ בַּרְבָּס יַתַּאְי בַּגִיר בְּתָצְה טוּצִיא טַצָּה. בַּבֶּשׁ וּרְתַץְ בַּרְבָּס יַתַּאְי בַּגִיר בְּתָצָה טוּצִיא טַצָּה.

מכאן ואילך מוזג כום רביעי וגומר עליו את ההלל ואומר יהללוך נשמת כל חי והלל הגרול: וארבעה כוסוח של פסח מברכין על כל אחד ואחד בוראפרי הגפן לפי שכל אחר ואחד וכל אחד ואוד מעון שירה ואין שירה בלא כרכה וכשם שברכת המוון מפסקת בין היין שבחוך הסעורה לכום של ברכת המוון להיותו סעון ברכה ההגרה מפסקת בין כום ראשון לכום שני ופרואת ההלל מפסקת בין כום שלישי לכום אכל לברך לארריהן על הנפן נראה שאינו צריך אלא על רביעי להסעינו ברכה לפניהן כום אחרון בלבר לפי שברכת המוון פוסרת כום ראשון ושני מברכת על הגפן וקל וחומר הוא אם ברכה אחת סעין שלש עולה לו כל שכן שלש ברכות עצמן ואם תאמר הרי הוא כפסים בבורא פרי הגפן אינה חשובה הפסקה סדי רהוה אשותה כום נסלך שמברך על זה האחרון לפניו ואין כוחייבין אף על פי שכום אותו לכרך ברכה אחרונה על הראשון ובא לשתוח אחריכן של ברכה אינו כוס נסלך אלא שהיה בדעתו לשתות לא עלתה לו ברכה ראשונה וכה שמצריכין לברך על כל כוס וכוס בורא פרי דגפן לפי שפנים חדשות באו לכאו שהרי כל אחר ואחר בא לחדש דבר לעצמו ולומר בו

כנון קנה וקנתון מיין ידי לברוכי בתרי ותלתולבתי היכי עביד מברך בריםו בביתיה ווכיל כל מווי דבעי מכרך ברבת המוון (חבר: שני בי לבל חד וחד בביתיה ופתו אניהו כפו דקחמא ואניהי מכיד מברך בריםא בכיתיה ואפיל כל מאי דבשי מנכרך בי בי בי מנות מכרך לבל חד וחד בביתיה ופתו אניהו כפא דקחמא ואניתי אולים ירקי ויניה ואיתו לא אכיל מויי בתרית ומכין לה למנות מפורת מות מכיד מנות מות בכיתיה ופתו אולים מות מביד הבי וכן לכל ביתא וביתא אולים בירכת הבתנים מיימל לביתא אחרינא או שביד הבי וכן לכל ביתא וביתא או על גב דכרכת הבתנים או על גב בירכת הבתנים או ביל לברך לאחרים או של גב יכול לברך לאחרים אלא אם כן יואה נתנת בניתח אחרינה יועביד הכי וכן לבל ביתא וביתא . אף על גב דברכת הביים יינול ל יכול לברך לאחרים אלא אם כן יואה נרגת שמהם פאני ברכת הלחם כל מנה וקדום היום פהם מובה . הלבך יכול לברך לאחרים אף על גב האינו נהנה . ומיה כיון דבריד ברכת המשולא לימים מיים בסיים . במשמל ל. אם ממושבו אחד החות אפיחומן . ולבסף אויל רוינו נהנה . ותיא מון דבריך ברכת המצון לו לענום מתי בהריא . בקיימו בן אין תפנירון אחר הפסח אפיקומן לביתיה ונתר הלילו ופתי כסו רהלילו . אי בעי לוקדמי להנחובתי בריסו מכרך לה ולו אכיל ולו שפים מדי ביהרות וחדר מיל לביתיה ונתר הלילו ופתי כסו רהלילו . אי בעי לוקדמי להנחובתי בריסו מכרך לה ולו אכיל ולו שפים מדי ביהרות וחדר מיל בית יות והיים ומתי בסחר הכילו . מי בעי לאקדמי להכתובתי בריסא מברך להו ולא אכיל ולא מפים מדי ביתרים לבית יות לבי לבית יות ומקדם הרמות בידו . מיול להתחיל בביתו ולמור עד גול יסראל ולברך המוכיא ועל אכילת מכה ואחר כך הגוך למדר בתים מאחר כך חוד לביתו עמור סעורתו לבי פלא התירו לביקור מסעורתו ללכת למקום אחר אפילו הניח סס זקן או מולה אלא לרכר מכוה פנון לקראת חתן או לחראת בלה . מיל ליות ברוכי בל מור מסעורתו ללכת למקום אחר אפילו הניח סס זקן או מולה אלא להבר מול מכו לקראת חתן או לקראת כלה. ולין לייור מנס כן היא מנוה להוביא אתם מאינן בקיאין ידי חובתן לפי ממנות חתן וכלה היא מנות מנות בתיאות בלה היא מנות בתיאות בתי שוברת . ולפיכך התירו לו לפקור ולכת לקרחתם . אכל להביח מי שלינן בקוחין ידי חבתם חינה פוברת ויכל לחביחם חתר סנתר ספודתו או חודם . ברחב בה להי אתר אכל להביח מי שלינן בקוחין מי חבתם חינה פוברת ויכל לחביחם חלה ביתר סעודתו או קודם . וכתב בעל הענור מסתברא דלא יוכי ועברך בורא פרי האדונה אסאר ירקי כיון סאין נושם פנחם . פנא אתרו אלא בברבת בלחם ול ביים בענור מסתברא דלא יוכי ועברך בורא פרי האדונה אסאר ירקי כיון סאין נושם פנחם . פנא של היים ברכת הלחם של תכב בעל העשר תפתברת דלת מכי מברך בנרת פרי התרמה תמתר יים כיון מתין נועם שנתם יים ביים למני תינו חלת בברכת הלחם של תבה ובריך לתעבד כרב חשרת דמכרך בתורת בורת פרי התרמה ולתכל מרור י יותרול ייבי מני למי של מי וכתב הרואם ולון נחירו ביון דתקנת חבמים היון מפום הברו לתנוקות חוי בברכת מבה ויכול לחביום חף פל פי פיינם פרוב הרואם וחבר ברוא מו בברכת מבה ויכול לחביום חף פל פי פיינם ברואם מדירו ברואם מדירו ברואם מדירו הברואם מדירו ברואם החברו ברואם מדירו שתם . יותה מכתב יהיחם וכה נחירה ביון דתקנת הבמים היה ממם הברל לתנוקות חי בברכת מבה ויכול לחביחם חף פנים שתבם . שתבם . יותה מכתב יהיה אף ומברכי הצחו ברכת התחן הי תקנה ליודשים ברכת התחן . ואם אינם יודשים כתב בפתרם מאין תחנה ליוביאם מאם מכרך להם ברכת התחן תו לא מבי למפתי בביתים . והדאם בתב דאמים אם אינם יודשים ברכת התחן ים ייתוח כיון מתקנו חיבשה זוקף ברכת המומן יכול לברך כרי להוביאם כי חיבי רברכת הלחם ריונה מוביאם כיון פחות מובה הגד ליי היותו כיון מתקנו חיבשה כופות ותקנו אחור יותום על ביכת היותו חוי חובה נתי ואין דבריו נפונים בעיני מרחת' בירופלת תניא כל מצות מאדם פוצר מיי מיים ברכת ביים ביים ביים מובה מני ואין דבריו נפונים בעיני מרחת' בירופלת ביים חיבים תניא בל תצות סאדם מטור תוקעו חחד תוחם של ברכת התוון חוי חובה נתי ואין דבריו נכונים בעניני תרואת' בירופנת' שיין" ידי מנהון יא אם חיו מיו חוביא הרבים ידי חובתן חוץ תברכת התוון - ותקפה וחא תנינן כל סאינו תחוייב ברכר אננתוביא הרבים מי סאיל חול ידי מהרתן יאו אם חיה חיב אפילו אם יבא מוביא אם כן אנא פניא היא ברכת המוון דכתיב כה מוכנת ופכבת וברכת י

חברך והנטן לעפות כדברי חלחם ול "

כם יחים כל זה תיכן לפנא לתוכין לגיכום ראפון לכל אחר ומברך על יחיץ תחלה שאחר כך על יחים - ומביך אחר כך שחחייני - שינו אברך שעום נגים לאכותינו תפני מברכת אחר נאלינו היא בתקוקה ויותר מבוארת שתוכרת פרט הנס - ושתח כל אחר מהם כושי בהסכה דרך מרות - י קטם - חל להחת בסבת אחר תחלה ויכלו ואחר כך תכרך על יחיץ שאחר כך על היום שאח' בחתיעה ושכת אותערי קרסך ביא בה בקרנון ובפשמה ובספין הנחלתנו פימה ביום שוב מפורסת ובסבת שנאתר וביום שמקובם אול בספר אלו הסכיעות ובסבת מנאנה

שירה בפני עצמה למה זה רומה לזה שהיה יושב במעורה בערב שבת וקרש עליו היום שהוא פורש מפה ומקרש האף על פי שברך על היין שמעם חנור ומברך על זה מה מעם פנים חדשות באו לכאן שהרי הוא צריך לומר קרוש היום האין ראוי לומר קרוש היום בלא ברכה הבא נסי אין ראוי לומר כמה שירות בלא ברכה ויש אומרים שכל אחר האחר מעון על הגפן לאחדיו וכבר נתבאה לנו

סדר הקדוש

בסח שחל להיות בשבת אומר

הַשַּׁטָים וָהַאָרֵץ וִכָּל צִבָּאָם : וַיְּכָל אֱלֹדִים בַּיוֹם הַשָּׁבִיאָי מְלֵאכְתּוֹ אֲשֶׁר אָשָׁה וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשָּׁבִיעִי מָבָּל מְלַאּבְתוּ אֲשֶׁר עָשָׁת וַיְבָרֶךְ אֶלֹדִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי יַיַקָּרֶש אוֹתוֹ כִיבוּ שַׁבַּת מְבָּל מָלַאַלְתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֵלֹדִים לַעְשׁוֹת י ברוך אתתיי בָּרוּך אַתָּה וַיִ אֱלֹדִינוּ פֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹבֵא פַּרי הַנָּפָן י אַלרֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ בְּבָּלְעִם וְרוֹסְבָנוּ בְּבָּל לָשׁוֹן וְּקַרְשָׁנוּ בִּסְצוֹתִיוּ וַתְּתֵּן לָנוּ זְיֵ אֱלֹדֵינוּ בְּאַבָּבָה שַׁבָּתוֹת לְסְנוּחָה ומושרים לפָּמָחָה וְתַּנִּים וּוְמָנִים לְשָׁשׁוֹן אֶת יוֹם הַשׁבּת הַוֶּהוְאֶת יוֹם חַג הַפַּצוֹת הָוָה וְבַן חֵרוֹתַנוּ סְקְרָא קֹרִשׁ וֵבֶר לִיצִיאַת סְצְרֵים כִּי בנו בַחַרָת וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָ סִבֶּל הָעַפִים וְשַבָּתוֹת וּסוְעַרֵי כָּרִשְׁדְ בְאַהָּבָה וּבְרָצון בְּשִׁמְחָה וְבְשָׁשוֹן הְנְחַלְתַנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יֵי סְמַדִּשׁ בַּרוּךְ אַתָּה יֵי אֱלֹדֵינוּ טֶלֶדְ הָעוֹלָם הַשָּׁבָּת וְיִשְׁרָאֵל וְהַוְּעַנִּים וּ ושוחין בחסיבת שכאל שָהֶחֶינָנוּ וְקְיָפֵנוּ וְהְנִּישֵנוּ לִוְסָן הַנָּהוּ

חל להיות במוצאי שכת מברך

ברוך אַיִּיִיע זֵי אַלְהֵינוּ פִׁלָּךָ נִיתּוֹלָם תַּפּּלְבִּילְ בִּין פֹּהָשׁ לְּעוֹלְ בִּוֹ אַנְרִינוּ פְּלָךְ נִיתּוֹלָם תַפּּלְבִּילְ בִּין פֹּהָשׁ לְּעוֹלְ בִּוֹ אַנְרִינוּ פֹלֶלְ נִיתּוֹלָם בּוֹבִא פֹּאוֹרִי נִיאָפִים וּבּּלְשׁמוּן נִינְילְעִנוּ בְּרִוּלְ אַעָּטִי זְיִ פְׁלְנִישׁ יִשְׁלְבִינוּ פֹלֶלְ נִיתּפִּים וּכּוֹאַהִי נְּבִּאָם וְּשִׁלְנִים בִּיבִּיע פְּבָּשׁׁ יִפְּלְ נִיּאַפִּים וּכּוֹאַנִי פֹּלְשׁׁבְּ בְּשְׁכָנִיבּי בְּשְׁלְנִינוּ פְּלְּבְּעִ מִּפְּיִם וּכּוֹאָהִי לְּנִיאָּשׁׁוּ אָע׳ יוִם עַּרְּ בִּאַנִינוּ טִּלְּלָּ עִּי וֹנִי אָּלְהֵינוּ פִּלְּלְיִים נִּינִבְּים לְּשְׁמוּן אָע׳ יוִם עַרְּ בִּאַנְינוּ טִּלְלְ עַּחִּן וְּלְבְּשִׁי וְּלְבְּעִי וְּנִינוּ בְּבִּיְנִינוּ בְּעִּלְּבִי בְּיִּעְּעִי בְּיִבְּעִי בְּבִּיִּלְ בְּעִּי וְנִי אָּלְהֵינוּ פַּלְּלְ עַם וֹנְבְּיִם נְּנִבְּיִם לְּבְּעִי בְּעִּי בְּנִיעְ בְּבִּיּעִי בְּיִבְּעִי בְּבִּיּעִי בְּיִּבְּעִי בְּיִּעְ בְּיִי בְּבִּעְּיִי בְּיִּעְּבִי בְּבִּיְיִם בְּיִבְּעִי בְּבִּיְיִ בְּעִי בְּבִּיְיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִי בְּבִּיִּעִם בְּבִּיבְּעִי בְּבִּעִּבְייִם בְּבִּיִר בְּבִּיְ בְּעִי בְּיִבְּעִי בְּבִּיִים בְּבִּיבְּיוֹ בְּבְיִים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִי בְּעִּבְּיִים וּנִבְּיִם בְּבִּיבְּיוֹ בְּיִישִׁיוּ בְּבִּיבְּיוּ בְּבִּיִים בְּבִּיבְּיוּ בְּבִייִים בְּבִּיבִּים בְּבִייִם בְּיִבְּים בְּבִּיוּ בְּבִּיוּ בְּיִבְּיִים בְּבִּיבְּיוּ בְּבְּיִים בְּבִּיוּ בְּיִי בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּיבְּיוּ בְּבְיִים בְּבְּבִּיוּ בְּבְּיִים בְּבִּיוּ בְּבְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיבִּיים בְּבִּיבְּיוּ בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבְּיבְּיִי בְּיִיבְיִינוּ בְּעָבְּיִי בְּבְּיִים בְּבִּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיוּבְיבִּים בְּבְּיבִים בְּיבְּבְּיִים בְּבְּים בְּיוּבְּים בְּבְּים בְּיבְּיבְּים בְּבְּיבִּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְיבִיים בְּיבְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּיבְּים בְּבְּבְיבְּבְּים בְּבְּבְּיבְּבְּיבְּבְּיבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּיבְּבְּבְּיבְּיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּיבְּבְּיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּב

למין נחלח פנחתר ופתרו כני ישרחל חת חמכת לחרותם . לבן אור יחנהלתנו DING באר מקדם חשבת יפראל והותנים י ואות'פחתינו ואם 5 מציתים (אבם חל במוטף מבת הפיינו יקנהן יין קדים נר חברבה ותן ואות'בחברבה בין קרופת מכת לקרופת חס טוב חברלת ומנחנו חברלה בין קרפ חמור לקרם קל מנ' מכרילה הפרכת לכם כין תיור סוביו לבם שלבם, י וסף רבינו חפרי לתה נהנו לות וחת יוט ז' מסטת יוני המעטח מכרלת וקרשת וקרש'את עוקר ים בקרופתך חת בין קרופת מכת לקרופת ינו הברלת סאין זה לא מעין החתייתה ולא מעין חפתיחו וחבים רת מס דחת כם ערכי פסחי יופנחת לא יפחות מב' חברלן יהמוסיף לא יוסיף על ו' רכו לחוכיר ז הכרלות וחוסיםובים אחר שכת לפי פיוא מענין ים ו כא הן כין קרם לחול וכין חור לחסך כין יסרא לער ובין יחבת לו יתי המעומה חרי ארכע י אזנס בין סבת על יתי חתשם חינם וון חתנין יתי חתשם חינם וון חתנין חנב רחת לה בעלתה חתרי ליה הכול י חרי ג'י בין קרופת סכת לקדומת ימ חברלת וית אוכל נפס פיוותר כיש אלא בסכת י את יום הסכיעי תממת יתי התעמה קרמת וויום מוב קטנון מלי לול בחלוק מספת יוני חולו פל מושר ושבולת וקדסת ואת מברקור בין כחר ולווי ולווים פינד ימרץ בחרופתר עם פני לישרא מתו תעין החתיותה המכרוך בין קדם לקדם ותכולנו הבולה בין בחכי לבוחי סנאת' בני פותרם אחרן ומסח המבל קליכו בלבם שבם שבם פסח כדה וחברלה כין לחי ליםרול פניכעת החי חברים את שבע הלמי אומן פהחיינו שלה שתה ואי ונרית בפינים והעונגט פיונטחת חלע חודן וופיב את הנפס והוא לו ביוחו חרות חכפתים ולחת חקרום נונול יריון לאכול חירקות

שמבלה בתפקה אפילו שאינו אובל פת תמום דאתר כל שבולו בתפקה בריך ננילת ידים דלתא נגע במפקים וידיים עפוניות חם י וכבר בארנו משב לתנה שיל אישל ידיו קודם - ילא לאמר קרום - לרידן שאין אנו נקרין תשוקאה - בלקח מן הבתם שבל בשוין אי במתמולמונית התולצית בברקת מוברך בצרו פרי שלמונה ובית נימבם הנידעו תלוודיים לפנול ממל רופון במורן מביוון רוףיו מדיונן יזביות למני ושבל משרת עד מחון עוש לפרפרת הפת נועו שבומניו הין עוסר מרוסת עד שבול בניי ניוד יוניו פי לפי מעבול רומון הין חובם חלה לחברה בפלחה

לרושר בין ישראל לווים בין יום השביעי לששח ישי בשעשור ובין שנת לקרשרת יום מבהבנלה ואת יום השביעי תורול וָהָקרושׁ בּשִׁשֶׁת יְבֵי הַבְּעַשָׁה הְבְרַלְהָּ וְקִּרְשְׁהָּ ישראל בקרשון, ברוד אוחן יי השברילביו קבש לקרשי 'KJ אַלְבָּינוּ מָלֶדָ הָשַּׁלָם שֶׁהֶחֲיַינוּ וְקְיְפָן הַוּיָה

ושורין בחסבת שמשל י

חל לחיות בשאר יםי החול אומר אַניעני אַלדִיינו פָּלֶרְהָעוֹלָם בּוּרֵאפָרי תָּנְפּוֹי אַרָּרִיינוּ בֶּלֶךְ הָעוּלִםאֵשֶׁרְבָּרֵיר בָּנוּטְבֶּל אֵם אַרְּרִידִי זְיָ, אֶלִדִיינוּ בֶּלֶךְ הָעוּלִםאַשֶּׁרְבָּרֵיר בָּנוּטְבָּל אָם וְרוֹסְבֵנוּ בָבָּל לְשׁוֹן וְקִרְּשָׁנוּ בְּקְצוֹתָיוֹ וַתְּתַן לְנוּ זְיֵ אֶלְבֵינוּ בְּאַהְבָה בוְעָרִים לְשִׁבְּנֶזָה וְתַּגִּים וְוְבָנִים לְשָׁשׁון אֶת יוֹם תַנ הָפֵצות הַנֶּה וְכַּן חַרוֹחַנוּ סִקרָא כּוָדִשׁ וֶבֶר לִיצִיאַת בְּצְרִים בִיבָנוּ בַחַרְתָּ ואוֹחָנוּ כְּרָּשְׁתְּ סגל הַנָפִים ופוַאַרִי בֶּרְשָׁב בְּשִׁמְהָה וּבְשְׁשׁוֹ הְנְחַלְּחֵנוּ בָּרוֹךְ אַחָה יַיֵּ מָשַנִשׁ יִשְׁרָאֵל וְהַוְּּבָנִיםוּ בּרוּך אַתָּה וְיֵאַלַיינוּ בְּלֶךְ הָעוֹלִם שֶׁהֶחְיֵינוּ ושותין בהסכת שמאל

נם עתח יאכנו כתי כשור וונות הסנה כלה חרוסת י אבל מכול מני פרוא מפום מנוח מוחורו חבווי שלא ימן כו משום סכנט ורוסא פרם מיגיחקנות כרת כן בתרומו האוכל תולעת סבעיקרי האלנות וקיפא מבירקות עבינו יחף פירם פניקר חודשו כנסון ארונית מלפון חפר כנון נשיחה ורוח סווחת בתבים תן השוכנות מקרא קיפה מפני פחי מנפחת • והתרופת היו) מם ממורד חות רות . ורצועם כחדן תכרכים על החוםת חעם מהיח תנוח וודצרי שופריצפי פהיה מפלח وحدوه سدادر عدنيا هداد ופחו טפלה מכוך על העחר ופוער את חשכלה וכשכול סני אין לברך בורא שרי האדתה או לאכול תרור כלכר כי חדורה

אינה הפם לענין אכילה האיל

מהמרור לפניו שיינו ניולך"

ורנילין כל השנה שאוכלין חורה

כלון מרובת ואין משפים לקבא

אבל לענין נעילה הניא חסת ידעת פהירים עביוניות הם י משח המעם אין לברך בצרא נמסות רכות אחר אכילת שאר ירקות שאין המניח המפק וכוני כן אחריהאורור אין לבר' בנר לפי מחובת אכילתם היא פס יחובה מטאור פל יובות ווורוסי יאכלרים של כן נחשב אותו מדברים הבאים בתוך הספורה מאין טפונים ברכה כא לפניחם

היא עם חתבה מנאתר על תבות ותרורים יאכלויו מאן לחדיים מוזה חשפם אין לברך על הינור שרא פרי האיוה . ופאר ירוות כאים בתחלה להברא בעלתא כרי פיםל התנוק מה נפתנת פאין דרך לעבל בירקות חדם אבין היות באיו בתחלה מתי ברכות בורא פרי האיותה מאון היוך לעבל בירקות חדם אבין בירא פרי האיותה בירא פרי האיותה סדון דרך לנובל בירקות קודם אבילה זפת יותי מדין לו סדר ירקות אלו קרור בלבד מברך עליו בתחלה מתי ברכות בורא פרי האדמה מלוכל תרור ונובל בחרופת ואובל בשת וכפניתרים ההגדח מברך על המנה ואבלה ומוצ ואבל מן התרור בלו ברכה יו אחר אבילת הגרפש מרוצים בירקות מן המלפה מנות ויתן חביה בין סתי המלימת שחבים האחר תחת. המנה ובר למפודותם ברורות במולנתם לתנות אפיקומן מטוכל באחרונה וכר לפסח מחיה נווכל פל הסבע .

ותפני מה נחבו לפרום המנה קודם החברה כדי פלח יחמר הו לחמח מפחי וכן כתב הדמבם ורבינו יונה סילכל בית דמנעד באחרונה ויברך עליו לוכול מבה ולו יובל אחריו כלום . ובעל הנעור כתב סילכל מיד דלו מנער ויברך עלה המוכיו ולוכול מנה ויולב דמנער בסף בלו ברכו . ויהראס נתב סיולל בנית דמנעד מיד כרי סיולב

וכחרויל הצרח בי היקשה הריף לתה אין תברטין של אכילת וצה ואין חומם אם יאבל אחרי לבי בי הנוצה קיד בי נייחבה מהדי היקשה הריף לתה אין תברטין של אכילת וצה ואין חומם אם יאבל אחרי למנים הוא וכולי ותוך כי בתה באנו אחרים בקדום ובר ליניאת מברים יכול א תנותי ביה או מכל מהדי מהדים בית החוא המברים יכול אלו כל התרכה הרי זה תמובה אתר מאין מברים ביו מהדים ביו מהדים ביו מהדים ביו או המברים ביו או המברים הוא המברים ביו או המברים הוא המברים הוא המברים ביו או המברים ביו או המברים ביו או המברים ביו או המברים הוא המברים ביו מברים הוא המברים ביו מברים ביו או המברים ביו מברים הוא מברים ביו מברים הוא מברים ביו מברים הוא מברים ביו מברים הוא מברים ביו מברים הוא מברים הוא מברים הוא מברים הוא מברים הוא מברים הוא מברים ביו מברים הוא המרום חוד חנכון כמו ה'מפתי תפתח ופי ינוד תחלתך שרום כו מושך תחלתך כי הכל חלך חזר נונת. הלב כי כספר הורם נפלחות מוראות יובאות מסדר העולם הצובעי ימסך ממנו חזבה ומקחה ותענו נפסוי כי מי ממע כולת ענין מכחיל יותר כמן מאמר כשל המור כי יחו בני ישראל משועברים במכרים שם מוחת אלף רגלי מתייומים אל המנים שבר מבנוים ולא נכנם ביניהם נכרי תיולים המועד אםר ישר לחבותם וברותם בתכלות חשנוי והצלות כיד פרצה חורב את בניחם של ירבו שלה תמו ולדרן עם חלמתם ועודו כעור פרעה ולא יכול לחסתר מחם ולא לתנוע עבמו מחשבר מכות אמר חלו במברים במימיחם פס חוקתו באתות ובתופתים ובפנוי התנחצים וכארנם וכאורם ובנונחיחם וכבהתתם וכנמםם וכנמשתם פיתו בכוריחם ברגע אחד בחבות לילה אין בית אמר אין מם וות שלתי בתי בני ישרול וכל התוכות כיאות באידרו ובתוער ותפתלקות כדי פיתברר כי חם במנה תואת אתן חבן יכול עומה חסבו בעת פיחסון לא תנד הנוכם שלא מנבר הנכבים ולא מנד נספים ולא במקרת ואחר ישא בני יפראל בדבר חנובר בלילם מי פיקבם בלכו פפור הדברים האלה בכנות 🏟 🕬 שקדה כספר דכרי היינים כלי בחיכה יתקרב אל הבורה ביותר י מיו פור למקחורה והתוברת לב המוועים להשונה מוחוחי

וכבודיור הו להתוא עביה וכיונוביהיון חבל פים כו התפות ובוד חיבריים ויהיוצה לפיוח התנפודו. ויחורי כן יובירים ודינו כרי מיבולני שה נפתנה - מכבל חלילות אנו אופלים מה טלפנינו בקצרה ושנפיו היי משלקת מלפנינו - כדאינריון ביפר' אולם אכיי היה יתיב קיניה ורבים חוח דקו תובחי שתורו חק מני חבלינן דקו בקריתו תבו מוקון. חו בערתינן תלומר מה נבתנו ומורו לסבם חני מיני לבידיו בחלמנות קשנים אָבל אנו מים לנו הסלחנות גדולים אדן בנקל לפלקם מסלקים הסל או הקפרה מבו הסלמה מבות וחוציה והמני תבמילי ביי לנו בכך.

דש לחיוא עניאי ביבוח חייו חלח'פולילו ולבותי במערים מום תאוליונית די אכני אבחינוא בארעו דיונרים וחלו ויאםו אנר שבביל וכן פלדו נובוע כי קין חתובה חיה הצהוחר יכיחת מברי ומתרן החברבנים בובח מסח שנפרים בתברים כעבורת פרך היו חתנריים בותנים לחם חלחם מבה מחוח קפה לעכול כית שנותנים חיום לטיעלים חעיתלין לחם חקולין וחקטניות הכלתי מתענל כן הת נותנים להם וליוה נקראת המנה לחם עני לחם מעונים

עליו רברים הרבה פיר'קרייות חתרה וחחלל על אכילתו דכר אחר יונה דרכו של ענד בפרום חף כחן בפרום מבובעי חתובים בפרופה י דה תחשבני מפיק ניאל אפח מעני מאין לפני עברים ומסחו וחדו עניתו נריך ל אות תפיק וופרט ווננה • אף כאן כרי לורו עפיי המכות נס יחיה עמר מתעסק כהם מומים אסתו אומה כרי סלא ועורית תכון בירי חתון לונה נקרא לחם עני לשי מאין לפין אותו אל כסכו קרכן שני דהיינו שמור סהו שפירית חאפה הבאה באלי דלות . כל צכפין ייתני ניכול י אומר כן לפני מחובי כל חרם לחכול מכה כליל פסח כתו שכתוב בערב תחכלו מנות הכתוב קונעו חובה של כן תותניתי שאין לו מביז בליל חפסח יום יופרמים כל דכפין ייתי ויכולשי סכל אדם חדעיב

שבתו כערב חססח כדי פיולכל מבי בעילכון השל קורון קבנה אבית מכלם רעבוי. כל דכריך

ייתי וישפח י האים דאונר וילא גרפיכן ליה לפי פוזין לנו פפוד פניונה ליותרו מעוב ליותרו ינוכל לפרם וישפח כיוני וישפש.

אבל חסבת ימין אינו חסבה ולא עוד אלא שמא יקרים קנה לושט ויבא לידי סנגה מרקרון לא שכוה חסבה אשה אינה צריכת חסבה הום אשה חשובה היא צריכה. הסבה בן אוצל אבוי צריך חסבה תלמיר אצל רכו אינו צריך הסבה שמש אינו צריך הסבה האד האנשים האחד הנשים הייבין בצרבעה כוסות הללו לאחר ששוחין נוסלין יריהם וסברכין על נסילת ידים וטביאין כרמס וסטבל בחרוסת וטברך ברוך אחה " אלקינו טלך העולם בוראפרי הארטה המכלונותן לכולם וצריך להיות בקערה שלש כיצות וחרוסת וחורת ושני ביני בשר צלי ומבושל אחר זכר לפסח ואחר לזכר הגינה וחגובינה וקליות הגווים דג מסום לויתן בישה משום זיו בשר משום בחמות קליות מגווים בשביל הנערים שלא יישנו וישאלו ובוצע סצה אחת לשחי פרוסות חציה נותן בין השלפות וחציה נותן בצד השלחן והוא אמיקופן ולפה מנביחין את הקערה כדי שיראו התינוקות וישאלו: וכוונין כוס שני ומגביהין את הקערה ואוסרים

לַחָּםָא עַנָיַאדִי אַכָּלוּ אָבָהַתַנָּא בָּאַרַעָא דְּםְצְרֵיִם בָּל דְּכַבְּיוֹיֵיתִי וַיְכוּל בַּל דְּצָרִיךְ יֵיחֵי וִיִּפְּסַח: הָא שַׁהָא הָכָא לְשָׁהָא דְּאַהְיֵא בְּאַרְעֵיבׁ־ ָהָא שַׁתָּא הָבֶא עַבְרֵי לְשִׁתָּא דְּאַרְנָא בְּאַרְעָא דְּישְׂרָאֵל

גִּשְׁתַּנָּה הַלַּיִלָּה הַזָּה מְבָּל הַלֵּילוֹת שֲבָּבֶל הַלֵּילות אֵין אַנּנּ הַלֵּילות אָנוּ אוֹכְלִין אַפְּלוּ פַּאָסְאַחַרוְהַלֵּילָה הַנֶּה שְׁהֵי פְּאָסִים שְׁבְּבֶּל דַ־חַלִּילות אָנוּ אוֹכְלִין חָפֵץ וֹסְעָת וְחַלַיְלָה הַנֶּה הָּבֶּר שְׁבְּבֶל הַלִּילות אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאַר יָרָקות וְחַלֵּיֻלָּה הַנֶּיה סָרוֹר שֶׁבְּבֶל הַלֵּילור־״ אנו אוכלין בין יושבין ובין ססבין וחלילה הוה בלנו ססבין :

פחחל בננות וסטים בשבח

פלי יבבר על לפעו אבל יא לפי מועיונים עם יחוביו ביתבוצים ווור לפפח י לכן אותר כן כינו שדיו אות באון חביין לפיד יופחו ביון ביונו ווכנים הופיקומן שור דברים שמים לוכר ימסח - יחן מינו המו - וחור מאוכרנו פנין ימסח וים כוח שנות נפם ליושבי אל יוצוחן בפוכרי מרכנן ובשל הקרבן לכן מביד החנרה הוא מנחם בני ביונו ואו יחבנה הואת אנמנו כאן ולא נוכל לעבו מוכותינו ולחוץרי יחבוחי מבשח נוזיח בירומים לו נוכח לפלמי חומון . לפחי עוכם שבמנח השלת אנקונו שה שברים שבנה חבשה כחיה בני חורין . או משל פיני תפלים מיד רבון פייוףים לנו חלה הממחת שעבייו מיער לבילינו מולחינו ומנוכה לעמות הפפיכמנה הכוחו כירום בים מברפים ליוף אומר ככול מ בלשו אנישית . לפי מישיו לשנם ושלמו פלחם פישרי כבכל נתרון וכדי שובינו חופי ויתינוקות ועיוני ארץ ליוים יועות ויצוית כלפון פיישו סבינים מכול רופון מביל כני מבול רומון אין חבים ולול במביל התנוקות מישול ויותר למה ולנ מובלים הייקות קונה חבים המשחה וכמולה חלילותך הסעורה ואלילה הוה כלבו מסובים אם השום כדיך להסכובן ופני אסה יוצה הסובה אל בעלה ו למי סהון דרך ורות ופררה ו

יחיינו לפרפה בודנרים היא תפובת לווח נפתנה בפולה האחרונה מחלילה הזה כלנו ממובין מבכלל תמובה זו כל פור הדברים עכרים מלפיב' נמתבה חלילה הנה באכילת מנה ומורור מכל פולך הלילות . יולם תואו ' מולי דחום הוה ומיח לנו למער בונה מעבר לבך אנו אותר שאנו לא חביא חקשם ברקי הא את אבותינו מותרים חרי אנחנו ובנינו ובני בנינו עדיין חיונו משעברים . אפי בלנו חבוני וכי בואותרי פלפיע מני תח הבקילום בחלכות המסח מולנים וח לת וח כדי לקיים מנות התובה . כמו ממסבר וחלך . מושה פרליפור ורייתמע

> ַעַבָּרִים הָיִינוּ לְפַּרָעָה בְּמָצְבַיִּםוַיוֹצְיאֵנוּ יַיַאַלֶרִינוּ מְשָּׁם בַּיֵּר תַּבָּה ובורוע נטויה שאלו לא הוציא הַקַּרוש ברוך הוא אודת אַבוֹתִינוּ בפונרים הַרִי אַנוּבָנִינוּ וּבְנִי בְנֵינוּ מְשְׁעַבַּרִים הַיִינוּ לְפַרְעַה בְּמְצְרַיִם ואפלו בלנו חבמים בלנו גבונים בלנו וקנים בלנו יורעים את התורה בּינִיאַת מְצְרִים הָרֵי בִּינִיאַת מְצְרִים שֵׁבֶּל הַמְּסֵבֶּר בִינִיאַת מְצְרִים הָרִי סָעשה בַּרָבִיאָלִישורורבייהושעורביאלעור בּן עוריה וְרַבִּי עַקִיבָה וְרַבִּי טֵרפון שְׁהִיוּ בְסבִיןבָבְנִי בַּרַק וְהֵיוּ מַסְפְּרִין ביציאת פצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלפיריהם ואפרו להם רַבּוֹתִינוּ הָנְיַע וְמַן קרְיַאַת שַּׁמַע שָׁל שַׁחָרִית י רַבִּי אֶלְעוֹרָ בָּוֹעַוֹרֵיָה הָרֵי אֲנִי כְּבֵן שְׁבְעִים שָׁנָהוִלֹא וַכִיתִי שְׁתָּאָמֵר יָצִיאָת בִצְרֵים בַּלִילות עַר שִירָרשָה בָּן ווָפַא שַנַאַבַר לָפַען תּוְכּוֹר אַת יִםְי חַיִּיִרְ הַיַּבְים כּל יִבְי חַיִּיךְ יום צאתה בארץ בצרים כליבי חייה וָחָבָסִים אוּסִרִיםיִסְיִםְיחַיָּךְ הַעוֹלַם הַנָּה כּלֹיְכֵי חַיֵּיךְ לְהָבִיא ברוך הַפַּקוֹם בַּרוּךְ הוּאַשְׁנַתַן תּוֹרה לִישִׂרָאֵל בָּרוּךְ הוּא בָּנְגֵּר אַרְבָּעָה בָּנִים רְבַּרָה תּוֹרָה אַרַבְּחַכֶּם וְאַחַר רַשָּׁעוֹאֵתֶר תַּסוֹאֵתֶר שָׁאֵינוֹיוֹרֶעַ לִשְׁאַל חַכָם מַיֹּה הוּא אומר בָה הָעַרוֹת וְהַחְקִּים וְהַפִּשְׁפָּטִים אֲשָׁר עוּה יַיַ אֲלֹבֵינוּ אַתְבָם אַף אַתָּה אָפור לו בָּהַלְכוֹת הָפֶּסֶח אֵין טָפָּטָירין אַחֶר הַפָּסַח אַפִּיקיםוןי

וכו פחיו משובין כבני ברק י בוחת חבכה מקם חרבה קופיו. האכר בנילו כוכ פסח איך יתכן סנדרונו כל ל החכוני מוחדירתו כלוד ווח כפקיבין וואיך כל אחד כעתין ממקומ ללון בכימ וח התקום בחג השפח הנכבדי הזה אסר ברגילות כל ארם להפניר ענתו למתוח עם בני ביתו מה חתקו בלתי רסוס ולא כקרא פונו עלי ארונות ומקומות ארן יםר לולא כבל רק בכאן י וותתר' מהנכון חיו בעיניו מחיו מסוכין כבית על כרים וכפתות תרוחתות זהב וחיינו בבני ברק מהיה הוחב נהחבנים מובות מבחיקות כברקים לקוחת על עובם ורחות בכבוד הלילח חוה לחיות יופבים מסופים כבני חלנים חתנסלפי הפמע החו שם מקום " רבותינו הציע זמן קם פל פחרית כא ללתר מלתא חיות הקרי פוע מכוה עוברת ערין לו יא נמנעים מלספר

ביניאת מנריסף אבר רבי אלעור בן עוריא חרי אני כבן מכשים ולו בן מכשים כתנ מחומר בניתרא ויאררו ליים תתני שר דרי חורתה ביום מתמיבות נפיא וקפנה עלין זקנה וגראת כתו כן מכפים דלאו תבינו כאת יוםב ביםיב' מוקן - ולא וביתי

מתחמר יביאת מברים וכו לא זכיתי דובה לומר לא נבחתי כמו כל מאן דוכי למלכא . לא נבחתי חכמים סיורו לרברי בב מדרסה בן ממא . נים אותרים סהיה סכור תקורם סאין ראף לתוכיר יביאת מברי' כי אם ביום עד ספוע דריםת בן זותא ותכאן ואילך תרן לאמרו ביום ובלילה ביום ונראח מקורם לבן חיה מדלב פרפת בבית בלילח דכתיב וראיתם אותו ולילה לא ומן ראייה היא . אתת ויכיב ובלילה אמת ואמונה • עד שמוענ דריפת כן זוונה וקכע המוכה ביום ובלילה . וחביתים פחיו חולקים ואומרים ימי חייך העולם הזה כל יתי חייך העולם הבא . כראקרינן לא סתעקר וביאת תברים תתקומה - אלא סיהא סעבור תלביות עקר ויביאת תברים טפל -

התקום ברקי הודו . התרום ברוך הוד נקרל מקום פהוד מקומו כל בנולם ודין העולם מקומו במו מרכו מנים מקום לתי הנה ועוד תיובה כי תקום עולה ליונין הפס בי אני בתקום לא נאתר אלא הנה התקום אתי שהוא היוענון והתקום באלו תקום י פע מים לי חם ק' מי פעמים ה'צה ה' מעמים וחם ל'ו היו מעמים ה' צה מחברם כלם יחת קשובתנין מתום ברך. ים מפרסים לפי סרובה לדרום התקראות הלל הכתוב בהגדה בעד הרבע בנים מתחיל בברכת התודה תחלה וחחר כך דורם כרוך מנתן תורת ולפי התקראות הכתובים אנו לתורים מכנגר ארבעה בנים דברה ארבעה בנים דברה תורה פרוםו מצות החגדה בתובה בחרבע מקומת תורח בתו מתערם והולך נשוא חותם בנים טעריון חינם יודעים כלום כתו הנערים .

מחו אותר מיח העבודת והחקים והתספטים אפר בוה החלקינו אתכם פסוק או כתוב בפרפת ואתחבן וכתוב בתריח ואותרת לבנך עבדים היינו וכוייתן ה'אתות מושתים ונו' ים להתימב במולת החכם כי אין ספק לפי מכל ייחלל אים יחרבור נוומר אור הפכל מיברי פי חכם הן תפוחי וחב ביוסניות כפף פחין הנפל ברבור החכם רק כל תכה ותבה ימרה שנין לשנתו ויבחר לפח שרותים נים לניור פורא תוכן בונית ומאני שיון צות מה העבית והחקים והתמפעים דידיינו לוכול חבינה ומסח וופר ים בו חקים ותמפעים מה זכר תתיים ונאבל לתנוחיו ובלי עד חבות. • 👚 ככתוב בו ככל חקת הפסח וגומר ויוויש חחכם שולה הדברים הם עידות ומרות על ענינים גודלים סים לחם נובם וערות על יביות ורבים ווועיויון לבחל בחיות כל החקים והווממניים תלויים בקובן הפסובנון ועבם לא תפברו בו ובחר בקבוקים וחוד הפתר לניו אוכלים איתו על חסבע באחרונה יודרך החביב חביב קורם באבילה כי מה מעיל המעדנים אחרי מלא ברשו ולא יכיל פנד טוכם אם אתת אימור לו בתלבום, המסח מלפיכך יוקריינים לאכול החניגה לפי ששון מפנירין אחר הפסח אפיקויון בלויור אין איינרים אביקו מיני מתוקה אחר חמון להסיר שב ם חבמר מפיו לקינוח שעורה . לפיכך מאחרין אותו . מה מאנו אוכלים גם אנחנו בדית מנח מפתרת בחתרונה וכר לפסח - ופוד לל סכן היו שלת החכם המעיוים כפלוחים מכני עם בני ביתו ונמנין על פסח חוד ופעמי מניע לחתר מיון חלון מופעו מין מחפידים עלת לאכלו מה שדין רבילין לעשו בשאר הימים להתחבר ולהתאסף יחד בסעודה ולהקסיד בחלין מופעו כוח 🤋 מכת השפח הי יכונים לפלח מנות אים לרעיה כיון בשלה הקרבנות ואינו מנכייו שבמן מן הכל אמנם שאבר מותרים אל מכר ביח האלביינו אתכם לכן מאל פאל מה חברית ביח האלביינו אתכם לפי ביתו מנייים בתיחם והאלביינו אתכם לפי בחבורה חדה וכינן סנמנה פנית

אין שרר לותר אפיקו תנאי מיוטא תשא שרבלי שאני רובא קישמור ווו היסוב לתומון דבריו למה אין איכלי אים אים כביתו ובחותותיו כפחר חמועבים מופנוירין פירום מסיימי מלסון חפנורה מתפויינים ביו תפלת סחרית יון שיקותן כלסון יוני חורין לא כלים אפיקומן - פרום חחר מפטירים למנו בתיחת פה לדכור קלפון יפנוירו כמפח יולפיקותן לפרום הראסון

מטריקון אפיקו מיני מתיקת

לפרום הפני אשיקו תנאי ימיז האוא אומ' בפרסת בח אל מרפה כתיב וחיה כי יאמרו ליכם כניכם מה העבוד' הואת לכם בבן רמע הכתוב מדכר פחרי כתים לכם דמפמע לכם ולון לו ינה העבורה הזואת לכם מפתב נסכן לפון מורח מה חיתרבר דרך רמע כלותר מה העורת הוה בחתם מעריתו פלינו כל סנה לעכב סעורתי' ולערכב שמחת החג וחורה עבורת חתקום טונח ועבורה הנם פתבינו סתם לפון עבורה בחרכנות לעולם ים לדון דברי

רשע מה הוא אומר מָה הָעַבוֹדָה הַוֹּאת לַכִּם לַכִּם וֹלֹא לו וִלֹפִי שׁהוציא את שצמו מן הַבְּלְלוְכָבִּר בְּעָקַר אַבְּאַתָּה הַקְהַהאַת שׁנִיווֹאַמור לו בעבור וַהַעשַה יַיַלִיבְצָאתִיםְפְּצְרִים לִיוִלֹאלוֹ שָאָלוּ הַיַה שם לא תַּם בַההוא אוֹפֶר בַהוֹאת וַאָּמֵרתָ אַלֵיו בַּחוּוָק ושאינו יודע יר הוציאנו ייַ מְפִּצְרֵים מְבָּית עַבְרִים לשאלאת בתחלו שנאפר והנרת לכנד ביום ההוא לאפר בעבור וה משהייליבצאתי מפערים יכול פראש חדש תלמוד לומרביום אי ביום ההוא יכול מכעור יום הלמוד לומר בעבור וה לא מתחלה עובדי אַפרתי אַלָּא בַשָּׁעָה שְׁפָּצָה וּמָרוֹר מוּנַחִים לַפַּנִיב אַבורָה וָרָה הָיוּ אֲבוֹחֵינוּ וְעַבְשָׁיוֹ בִּרְבָנוּ הַשָּקוֹם לַעֲבוּדְתוֹ שֵׁנָאַטָּר ויאמר יהושעאל בלהעם כה אסר יי אלדי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם פעולם הַרַח אַבִי אָבָרַהָם וָאָבי נַחוֹר וַיַעַבְדּוּ אַלֹּדִים אַחרים וַאָפַּח אָת אַבִּנָכָם אַת אַבְּרָהָם בַּעֲבֵר הַנָהָר וַאוֹלֶךְ אוֹתוֹבָּכֵל אַרץ כנעווארבהאת ורעוואתן לו את יצחקואתן ליצחק את יעקב וארד. עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדה מערים:

הרסע לכף חובה כתו מהביח שבתו תן הכלל גם כן . לפיכך חתה הקרה חת סניו י למון חולם המנים כתו ומני בניתקחנה מרוחה לחרים יאוכלים והוא חינו אוכל ואמור לו כנברך דברה תורה בעכור וח עסה ה'לי לי ולא לו מרמע כמוך אלו היה מם לא היה נבוצ . ואם תאמר היאך דורם בעבור זה עמה ח'לי עו ' הנאור על שדינו יודע למאל לנבי הרמע י דל מדורם אותו באם אינו ענין למאינו יודע תנהו ענין לרמפי ונס כתב הסבלי הלקטי כי סאינו יודע לסאל קרוב לווין חרמע כי מתוך רמע האווי שאינו מעומין למאל ולררום על מנותים סל מקום רק עוסה אותם מבות אנסים מלומרה ... חם פואלתו דרך מוסר וחבמה ... וגם אין בו רסע אלא סואל סתם מה ואת ... מה האו אומר תם קורא לתי שאינו חבם מידוב להצונית ולהפריר תם מה זאת יושבען יודב לבואל את פתח לני כמו פתח פיךי לא נאמר בוח הספוק פואלת פוס בן אלא נדגורת פתם יחינו למי פואינו יודעב לאלם בפרפת כא בתיב נחגרת לבנך ביום החוא ב דרום ל בהגדה ופרסס לו את הנם י והגדת לבנך יכול מראם חדם אין זה מענין החדשה מהאב לכן מאינו יודע לפל - רון אורכרי המחבר ההגרה סחיו דורם איתו יכול מראש חדם כלומר שיחיו חייב לררום לג לכן מסנכנם לח ניסן בדרך סתוחיר מסח רבינו מראס חדם תלמוד למתר ביום ההיון יום סנגוללו בנ יכול יהן חייב לדרום לג תבעוד יום כסמומנין פסתיהן ביום ארבעה עמר חויףל נואמר ביום תלתוד למור בשבור זה לא אתרתי אלא כמעה פים מכה ותרור תונחים לפניך מתוכל לותר בעבור זה ממנחים לפניך י וליתרנו זה מפני מהקרים לותר סבעת ימים מבות יאנל וכתיב בערב תאכלו מצות י וסף הססוק עסה חלי בנאתי ממברים . רכר אחר עפח ח' לי כעבור וה ה בנמעריו מנים עפר מנות פורם בופה בליל פשח שלנו חן ארבעה כופות חדופת כרפם פתי נגוילת ידים המוכחו מנה מרור בריכח ובטפה מבית התקרם קיים אותר במעת סססח ותכה ותרור תונחים לפניך ולפון זה תפותע מתורה לו בחבכע.

עובדי עבודיו זרה היו אבותינו בתברים לבי יוה ספנינו תתחיל בגנות ויוסיים בסכה יאתר עלה מאי גנות רב אתר מתחלה מתחלה ומתואל אתר פברים חיינו י ועברינן בתרויהו י ותחלה הוא מוסב על מח מאמרנו לתעלה בעבור זה לא איורתי אלא כמעה מונרה מונחים למניך ויומרשים למיב משוחות למבורה זרח אמר כאכילת המסח ברכתים כל בן נכר לא יאכל כו . לפיכך מתחיל בגנות פיאו שוכרי שבודה זרה וכסקרכן לרת האמת ונמולו בבאתם או הוכסרו לחקריב ולהתקרב לשבודתו י כדי מימושו הבנים נילתדו ניקחו תופר ואל ינוו לבם ללכת אחרי החבל וינלו מפל פלחן אכיחם פכפתים " וחנכון מנריך לתכיר ירידתן לפעבתר מרוב ואחביתו אותנו ויבחר איך היה ותע פיתם אשר ליורו בחתערבם בנוים ויביאתם מתנרים וחנפים והנפלאת מעפה עתנו • בחבותינו ובורע כי חתרותם פחרי לחברהם בתח בנים ולח בחר בי חם בבן משלתו יבחון חיה שולח תחויות . וכן לינחקישקב עור עליהם מעכור יולביות בעולם הוה כדי לוכותם לעולם הכח כתפורם בברחמית רכה ופסו ויפקב כחר לו יה וואתן לעבוו את הר פעיר ים תתבנתיו ארכה את זרפו דורם בירוסלתי וארבה כמה ריבים רבתי בפרו " בפגנין כין הכתרים יר פיידן על מס ומעירים ירוקרו מם כי הוא מחלקו מל סיואל מדרמו מים לו מער בלבו - ברכתיב וחלך בסערות תמן והוא מחלק מארים ויש קב אים חלק הסך יואים משיר תרוחן מווכול יון המשרות והמותרות של כן בורתו בכסא הכבתי וחוא ובניו בל כן חיה חדמנני ירדו מצרימה לפרוע שער חוב מנושר שליחם בין הכתרים

ברוך מחור הכשחתו לאכותיהם של ישראל ברוך החל יש תערפים שבריך לברך תגף לשעבוד שכמם שתכרבים על העובה כך תכרכים על הרעה יואנו תתנחודים אותרים אחרי הגרת הגרת והגליברוך התקו שעתיד לשתור לנו הנעול של האלה שהבשיחנו . ברוך הוא שתחשב את הקן תתיד תתי ישאן ויניעו יתי השלולועת הגאולה. של ואיאר וגו בארן לא להם כבבל ועברום בחדי וענו אתם ביון וגם אשר יעבות דן אנכי כאדום וחתם ואחרי כן ינאן ברכום גדול י חדי ההבעותה על גאולה תכל התלביות והסעבורים . ועוד ים לפרם שרה מום לקרב לאום שהאבה היה חשן לקרב

נאולתם חםב אותם קן מנת ממעם סהיתם הצורה בין חבתרים עד פעה מיטוג מתכרים פיקיו תל פנה . פירי לא נפתעברו בקברים כי אם די סנים כקנין דרו והינו מחסב את הקן לדלנו ולקפבו וחסב הקן כתפתעו ופסוטו כחלנ נסתענדי קקם -מעמרה לאכותינו ולבו הבנוח חבחולים סהבעיתו הקרום בה לאכרהם אבינו בין הבתרים כפתראז לנ המעבו והנאלה י היא מעיורים במכרים ובככל ויון ומרי . והיא העניתרת לכי בארום וכן דרפו בבר והנה אמה מכבל חסכם א עלבה דבוקיט אינון. וכן הראה לג עלת זו ארום י הגאולה ואחרי כן יכאו וכו' סלא אחר בלבר עתר עלי לכליתינו כלות לא המצריים לכדם עמרו שלינו להרש לנו ולבלותינו א מככל דור ורור פותרים שלינו להרע לכו בכח אותה הגורה מל הצליות פנגורה כין הכתרים והקרום ברוך הוא מכילנו תירם כתו מהבנויחנו " ולמר מה כקם לכן הארתי לענטות ציעקב שנם הוא כא מכח איתים הגורה מפרפה לא נזר אלא פל הוכרים ולבן כקם לעקור את חבל פאמר ים לאל ירי לעמות עותכם רע . אולא החלים כתו מתפרם ולקי אביכם אתם אתר אלי המתר לך תרבר מעפות חייה לג לותר אלא סלכן חיים מבסף נדול ואפילו ברברת וכיוכרותיו והמכעותיו הפרים חיה יכול לכלות יש קב ול איין

בָּרוּךְ שוֹמֶר הַבְשָׁתָתוֹ לִישְׁרָאֵל בָּרוּדְ הוֹא שֲהַפַּרוֹשׁ בָּרוּדְ הוֹא בְּחַשֵּׁכ אֶת הַקַּץ לַעֲשות כָח שָאָסֵר לְאַבְרַהַם אָבִינוּ בֵּיןהַבְּתָרים שָׁנָאָבֶר וַיֹאטֶר לְאַבְרָם ָירוֹעַתַּרַע בִּי גַר יִהְיֶה וַרְעַדְבְּאֶרֶץ לֹא לֶנֶדִּום וַעַבָרוּם וְעַנוּאוֹתָם אַרְבַּעםָאוֹת שָׁנָהוִנָם אַת הַנּוּי אֲשֶׁר יַעְכוֹרוּ דְּן היא שַּוָעָבֶּרָה לַאָבוֹתִינוּ יאָנֹכִי וָאַחֵרֵי כַן יִצְאוּ בִּרְכוּשׁ נַרוֹל י וָלָנוּ שָׁלֹא אֶתֶר בִּלְבַר עָטָר עַלַינוּ אָלַא בַּכַל דור וַדור עוסְדִים עַלִינוּ לכלותנו והקרוש ברוך הוא טְצִילנוּ מְיַרֶםי צא ולטר מה בַּקַשׁ לֶבָן הָאַרָפִּי לַעַשור־־ג לְיַעַקֹב אָבִינוּ שָׁמַרְעַה לֹא גַוַר אָלָא עַל שנאטר אַרָפי אובר אַבִּי וַיַּרֶּד הַוְּכָרִים וְלָבָן בִּקִשׁ לֵעֲקור אַת הַבּּל קצריִםָה אָנוֹס עַל פִּי הַרְבֵּר וַיָּגָר שֵׁם בִלְפֵּר שְׁלֹא יַרַר יַעַקְבֹאָבִינוּ לְהִשְׁתַּקְעַבָּבְצְרֵיִם אָלָא לְגוּר שָם שֵנָאָבֶר וַיִּאברוּ אֵל פַּרְעָה לְגוּר־ בַאַרֵץ בָּאנוּבִי אֵין בִרְעָה לַצאן אַשֶּׁר לַעַבְרֵיךְ בִּי כָבֵר הָרָעַב בְּאָרֶץ בְּנָעַן שַׁתָּה יַשְׁבוּ נָא שַבָּרִיךְ בָּאֶרֵץ גֹשׁן: בְּסְרֵי בַעַבׁבּכָּה שֵנָאֱפר בְּשִׁבְעִים גַשָּׁשׁ יָרָדוּ אָבוֹתֶיךְ סִצְרָיִסָה וַשַּהָה שָּׁמְדְ וְיִאֵלֹבִידְ בְּכוֹרְבֶי ויהי שם לגוי סלפר שהידישראל סצינים שם לגוי צרול ועצום כָּבָה שָׁנַאָבָר וּבָנִי יִשְׁרָאֵל פַּרוּ וַיִּשְׁרְצוּוַיִרבּוּ וַיַּעַצָםוּ בִּבְאוֹר םארותפלי הארץ אותם: וַרָב בָּםָה שׁנַאַפַר רַבַבָה בַּצְפַח הַשְּׂרָה נְתַתִּיךְ וַתִּרְבִי וַתִּגְּדְלִי וַתָּבִאִי בַּעָּרִי עָרָיִים שָׁרִים נָכונוּ וּשְׁעַרְךְ עְבֵּיח וַיַרָעוּ אוֹחָנוּ הַפְּצָרִים כָּסָה שֵׁנַאַמָר הַבַּה גַתְחַבְּטָה לוֹפֵּוְיַרְבָּה וָהָיַה בִּי תִקְרֵאנָה בְּלְחָטָה וְגוֹסֵף גַּם ר־ווּאַעַל שונאינווגלתם בנוועלה סן האקץ וישנונו כַּסָה שַנַאַמַר וַיָּשִׁיםוּ עָלָיו שָׂרֵי סִפִּים לְמַעַן עַנּותוּ בִּסְבְלוּתָם וַיִבֶּן עָרֵ ויתנו בַּסְבָּנוֹת לְפַּרְעָה אָת פִּיתוֹם וָאָת רַעַבְּסֶס י <u>עלינו עבורה קשה בסה שנאטר ויעבידו סצרים את בגי ישראל</u>

אלבלות את איפני מיא מטאמר ארמי אובד אבי מטא בתסנימה מתלמת לאכיר לגלו הקחם ברוך האל נעל לי בת זהקלה מכרף לי מחסכה רעה למעסה לכן נאמר ארמי אבד אבי ולאחר מגבול מלכן נוסף לו סגע אחר ובי סטאמר יחר מברימה אנום של פי חדבר י והית פרדם בסרק רבי עקיבא ראזי היה יעקב אטנו לרדת בטלפלאת של ברא אלא מפומת גרם לו מיד בכבר גדול . סטאמר בחבלי אים אתפנס בעביתות אהבה י חדבר הוא רמו הקדע" כמו סכתוב ויחדב אין בהם " ויור סט אלמר סלא ירד להמתקע . סרום לקבוע מס יסב להיות כתומב אלא לבור מס כבר ואים נכרי יותר מס לבני ברא קלות סהיו מנותנים ממותנים לבוי בדול נכרים וידועים ונקבות בל באות כתומב אלא לבור מס כבר ואים נפרים ומארים ווכם היותם אנטים מענוים אותה בסני עבמים.

בפרך בתחלה כמה רך כת שדרמו מחלה פרעה לבנה בנהלת ונתודון והמישו היון לבבד החלך . הוא מיכן הלבנים תחנו . היון אל עציינו זו פריטת רוך ארן - פירום פניינו כתו אם תענה את בנותי פרא תבול היום שנה כן שעביד ברום במרים . את עיקלו . אל הבנים . פרס גדלים ועמל הארם והניע כפר חבל לרום . לחלנו : זו הדיקון . כתו פנואור חולך . האחי כן שעביד ברום בברך .

ממוברים לא של ידי מלאך ולא של ידי מרף . ומסה לא חיה מליח רק לרבר אל פרעה . אבל לא חיים בידו כח לתביאה אב ויוציאבו

וַנְצָעַק אֶלֹיֵי אֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּטָה שֶׁנָאַפַר וַיְהַנ בַּיִם הַרָבִים הָהַם וַיָּטָת מֵלְךְ סִצְרִים וַיָּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בּן הָעֲבוּרָה ויועקו והעל שועותם אל האלדים בן העבודה: וישבעייו אַת קוֹלֵנוּ בַּטָה שָׁנַאָבָרַוִישִׁםעַאָלְרִים אָת נַאָקָתָםוַיִוּבּר אֵלְרִים אָת בָּרִיתוּ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָקוֹאֶת יַּעֵקבֹּ וַיַרָאאֶת <u>עני</u>נוּ וו פרישות דרך ארץ כסה שנאבר וירא אלרים את בני ישראל וידע ואַת עַטְלֵנוּ אַלוּ הַבָּנִים בָּטָה שָׁנַאֵיפֶר בַּל הַבּן ואת לחצנו וה ַבָּילור הַיָאורָה תַּלְּשׁלִיכוֹהוּ וָכַל הַבָּת תַּחַיוּן: הַרוּתַקְבְּטָה שֶׁנָאֲמַרְוַנִם רְאִיתִי אֶת הַלֹּחֵץ אֲשֶׁר בִּעַרִים לוְחַצִּים וַיוֹצִיאֵנוּ יַיָּ בְּפְּצְרַיִם לֹאַ עַל יְרֵי בַּלְאָרָ וֹלֹאַ עַל יְרֵי אותםי שַרףולאַעַליָרִי שַׁלִיחַאַלָּא הַקָּרוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא בְּעַנְטוֹוּבִּכְבוֹרוֹ שֵׁנָאַבֶּר וְעֶבֶרְתִּי בְאֶבֶץ מְצְרִיִםבְּלַיְלָה הַנֶּה וְהָבֵּיתִיכָל בְּבוֹר בְּאֶבֶץ מְצְרִיִם ָםאָרָםוַער בַּהַבָּה וּבָבָל אַלֵּרי בַערִים אָעֲשָׂה שְׁ**שָּ**ִםים אַנִייָי

וְאָבַרְתִּי בְאֶבֶץ בִּצְרָיִם בַּלַיְלָה הַזֶּה אָנִי וְלֹא הַפַּלְאָדְ וְהֵבֵּיתִי כֵּל בְּבוּר בָּאֶרֶץ מְצְרֵים אָנִי וְלֹא הַשָּׁרָף וְבָבל אֱלֹדִי מְצְרֵים אָנֻעֵּטֵׁה שְׁשָּׁפִים אָגִיוָלא הַשָּׁלִיתַאֲנִי יָיָאַנִי הוּאִולא אַרֵּור י בְּיַר חֲוָקָה וּוֹהַדָּבֶר בְּבָה שֶׁנָאֲבֶר הָנָה זַר זְיָ הוֹיָה בְּבִקְנָרְ אֲשֶׁר בַּשָּׂרָה בָּפּנִסים בַּחַםוֹרִים ַבַּנְּמַלִּים בַּבָּקָר וּבַּצאן דֶּבֶר בָּבֵר מְאֹרי ובורוענטויהוו ָהַחֶרֶב בְּסָה שֶׁנָאֲמַר ְוֹחַרְבּוֹ שְׁלוֹתָּה בְּיָרוֹ נְשוּיָה עַל יְרוּשָׁלֵם י

וְבִםרָאנָרוֹל ווֹנָלוֹי שְׁבִינָה בְּטָה שֶׁנְצָאָטֵר אוֹ הַנִּשָּה אֱלֹרִים לָבֹא לַקַחַת לוגוים מַרבנוי בָּטַסות בְּאוֹתות וֹבְסַבְּחִים וּבְסַלְחָטָה וּבְיֵר חָוָקָהוּבְוְרוַעַנְפוּיָהוּבְפוּרָאִיםוְרוּלִים ְּכַל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶםיֵי אֱלֹדֵיכֵם וּבָאוֹתוֹת וֶה הַפְּפָּה בְּטָה שֵׁנַאָעָר וְאֵת בְּבְּצְרַיִם לֵעיגִידְ הַפַּפָּה הָזֵה הִפַּח בָּיֵרךְ אֲשֶׁר הַּעֲשָׂה בוֹ אֶת הָאוֹתוֹת י וּבְטוּאַתִים וַה הַדָּם בְּטָה שֶׁנָאֲטַר וְנָתַתִּי בוֹתְּתִים בַשְׁמַים וּבָאָרץ דַּם נָאֵשׁ וִתְּבְרוֹת דַבָר אַחַר בִּיַר חֲוָקָה שְׁתַּיִם וּבִורוֹעַנְפוּיָה שְׁתַּיִם וֹבְמוֹרַא אַלוּ עשור בכות נרול שתים ובאותות שתים ובמולתים שתים י שָהַבִיאַהַשְרוש בּרוּך הוא על הַפּּנְרייִם בּּבְעַריִם וְאַלוּ הַן דָּם עַמְרַרִיע בנים ערוב דבר שחיו ברד אַרְבֶּה חשֶׁבְ מַבַּת בְּכורות

הקרום ברוך הא בפצמי וכאמר זה פל מכת בכורות סלו חביו אותה הבה של ידי מלאך · אן הוא בעבמו הכת אותם והא דכתיב ולא יתן התפחית לבח חל בתיכם חורה יחוכה מפחית ופרפוולו יחן החמחתה לכון אל בתיכם .

ביד חוקה א הרבר י עשורם כאנדת תלים כל תכח פחבית החבה על התכריים ביוברים הביאותכת רבר עם טנאתר מסגר כל אחר ואחר לברד בעירם ומקניהם לרמפי י מכיון פמפר מקניהם לרפפים במכת ברד דהיינו דבר " מוח אנו למדים לפאר מכות שחים יתרבר עומים "

כטויה זו חחרב ואימ ובזרוע מנת חרב מבינו י ביונרים מנינו בפסיקתו תויהי בחבי הלילה בפע' שחתר מסה ומת כל ככור נתכנסג הבכורות אכל אכותיהם

. אמרולהם בנין דחתר ממח נונת כל בבור וכל מה רואת מסח על הרין עמא אתא עליהון • א תקונכים לין עברייא מכיכן - ואי לא איכון תייתין י אתרנ עמרה בנים לחחד ממנו ימותון יחר מנכון לא יקום על אלין אמריו כל סמא עברייא י בתילת חנויל גכי פרעה דיאו בכור דלתו הוא חיי על נפסיה ואפים אלין עברייא מביגן י הלכנ אכל פרעה אירו לו כנין דאמר מסה ומת כל בכור וכל מה רחמר מסה על חליך עמא אתא עליהון י אלא מים ואפיין לן עבריים מכינו ווף נא יליד משל מוותין אמר קומו באו קפחו מוקיהם של חלו י אמרית או נפסי או נפסיחון ביינין פברייא ואתון אמריו הכורין . מיר יטאו הכטרונהרט בחכותיהם ספים רכות היתר

למנה מנרים בכטריהם . פהכטרות הרגו בהם ומ היא מכת החרב מהיתה במצרים י

פירום מנגלה הקרום ברוך הוא ככבורו והכה הבכורות והציאנו ותווכם כיוו מג'א הנסח אלקי בבראמית. רבה ובמורא ניול א גלמי סבינה י אתר רבי יודן מלכוא לקחת לו גוי פד ובתוראים עב אתיות חן . ואם יאתר לך עבה הן אתור לו כא מהן גוי פני פאינו מן התכין והם כנגר יחם הגדול כן מכשים ומתים אתיות . תרש מכן כתוב זה אלי ואנות . וויא וכנונריו נרול וכתורוים מחיו תרחים נכורו בחכבוב ברולים אלו נורחת כל בלוי מכונה . חבשי סחותה מברים מלחה בלולים מנושים חבשי כן נרחה להם לחיים מה שנחת ליפקב חוברי חבלר צם פלה יונגלה עליהם כ'מעתים ח'בתנרים ביום דח ניםן של יידבר היחל מפח אחרן בחרץ מברים לחתר החדם חוח לבם י ובלילה במעתי הנותלה וכיון כן רוחית של הים . כיון שאין רוחנה שפחה של הים יוה שלח רוחה יותקל כן כנוי - ויורואה מכינה נרתש ונבחל וייו יוורו רבי ידורה היה נותן בהם שיונים י קפה מה הים בריך לפיתן והלו הכל יורפין לקחת אות אחת מכל מכה ולעפות פיתן יאלו לו כא רבי יהורה אלו ליתן פיתן התכנת פלקו על הים פרבי יופי היה אותר התפים מכות . ורבי אליעלר אותר מאתים ורבי עדיבל איתר מאתים השמתים . ובין כלם עולה מתם מאת . ועל זה פס רבי יומרה הם מן דביך עדם באדב מעולה חתם מאת וה ובנועריו אל קסדיבן בפביל אי השאת מברי יום אותרים לבי פכסבר תהלים אינם פחרים כינו פהן פרורים בפרפה . לפיכך נתן ביום פיתן זה להצות מהפיר יותרים ב

נים מפרמי' לפי רָבָי יוֹמֵי הַנְּלִילִי אוֹמֵר בָבִי יְהוּרָח שָּהַ מַתַוְבָהֵם סִיםְנִים יְדַּצְדְ עָדֶשׁ בְּאַחַבְ פחתנו ים תחם סְנִין אַהָּהאוֹפֶר שֶׁלָקוּ הַפְּצְרִיִים בְּסִצְרַיִם אֶשֶׁר מַבּוֹחוָעֵל הַיַּם לָקוּ חֲבִשִּׁים בחתרוף וים מהם בלח במצרים בה הוא אופר ויאפרו החרשפים אלפרעה אָצְבַע אֱלרים חתראז לפיכך הָיאוִעַל הַיִּם בָה הוּאאובֶר וַיַּרָא יִשְׂרָאֵל אָת הָיֵר הַוּרוֹלָה אַשֶּׁרָעשָׁה יְיִבְּבִּצְרַיִם נתובחם סימני وداه عالد وأو בַפַּהלָקוּ בָאַנְבַע עָקור מַבּות וייראו העם את יי ויאסינו ביי ובסשח עבדו מלפי אָפור פעתה בפערים לקו עשר מבות יעל הים לקו חַמשים בבות בסרות בעם ישראה י וישר רָבִיאֵלִישֵוּרָ אוֹפַר מְנִין שָׁבָּל מַבָּרֹיו וּמַבָּה שָׁהַבִיא הַקְּרוֹשׁבָּרוּךְ הוּא עַל בלי התראה דם הַמְצֶרְיִים בְּמְצְרַיִם הְיָתָה שֶׁל אָרְבַּע מַבּוֹת שֶׁנַאָנְברִישׁלַחבָם חַרוֹן אַפּוֹ עברָה צמרד בהתראח ענים יצ' כלא אַמָּם וְצָרָהם שְׁלַחַת בַּלְאָבִי רָאָים מֶבְרָה אַחַת וַשָם שְׁתַּיִם צָרָה שָׁלשׁ טִשְׁלַחַת התראה עבר בַלְאָבִי רָעִים אַרָבָע אָטור בַענות בְּסַאָריִם לְקוּאַרְבָעִים בַכּוֹח וְעֵל דַ־יָיִם לְקוּ ברתואה מחין כלא התראה רַבִּי עַקִיבָהאוֹמֵר מְנַיִן שָׁבַּלֹטָבָה וּסַבֵּרת שלעולם מתחיב שָהַבִיא הַפַּרוֹשׁ בָּרוּךָ תוֹא על הָפָּצְרִיִים בְּסִצְרֵיִם הַיְתָה שׁל חָסְשׁמַכּוֹת לראם כרין שמל חל מי של חום שָׁנָאָמֶר יִשָׁלַח בָּם חַרוֹן אָפוֹ עַבְרָה ווַעָּםוֹעָרָה מְשִׁלְחַת מֶלְאָבֵי רַעִים אָפוֹ אַחַת ומנה · בפנימית מברע שׁתִּים וַעָם שָׁלשׁ צָרָה אַרְבּע בְּשִׁלַחָת בַּלְאַבִי רַעִים חַבְשׁ אָבור בַעָתָה שיו מכתין אותו בח מכנים אתנ בסצרים לפו חַכְשִׁים סבות ועל היס לכו מאתים וחַכְשִׁים מבות בפה מעלות לבסה וחולכילים שובות לַשָּקום עלינוּ לחם מעורי ער סכרסו נכקעת דינו ולא עשה בהם שפשים הוציאנו מפערים מפני פרסע יהם ואין נריך יותר דינו לא עשה דיו באלביהם אלו עשה בהם שפים התרחחוכן כוד **עשה דין באלהיהם** Kt וַלֹא הַרֵג אָת בָּכוֹרֵיהָם דינו מינה נותוחת بالإد י מסך כלי FILE ולאנתולנו את מסונם הַרג את בכוריהם התראה י ולפי aⁱle וַלאַקַרָעַלֵנוּ אַת הַיַּם נתולנו את מסונם 7317 תתכת מיב בכורות נסחרת קרע לנו את הים 3XE 1217 וְלֹא הַאַבְירָגוּבְּתוֹכוּ בַּתְּרָבָה לברח לפיכך אלוּ וַלֹא שָׁקַעצַרֵינוּ בָּתוֹכוּ הַעָבִירָנוּ בָּתוֹכוּ בַּחַרַבַה דינו חנרך למללה אלנ קברפט בתיכתי וַלֹא סִפַּּק צָרְבֵנוּ בַּפִּרְבֶראַרְבָּעִים שָׁנָה דינו שַׁקַּעצָרֵינוּ בָּתוכוּ באחב יעוד

החל הספב והיוסבב הכל כרבון התניה ולהדיע כי תלנותו ככל תסלה י
בכוה תעלות נוכח להקום עלינוים מסיםים לפי סלט התנוףם היו תעלין כל אחד ואחד ברסבון התכות, לפיכך איני
תעלות נוכח להקום עלינוים מסיםים לפי סלט התנוףם היו תעלין כל אחד ואחד ברסבון התכות, לפיכך איני
תלינו באות הבילו והבילונו תחביים ולא עבה כרס ספטים יום בדל היה חד לנוי בתופים כלובה ול הנוך לבא להיה לי נוכד מחבר בילויה לי הנוך לאו בילוים לי בול להיו כל לי היום היום לא בילוים לל כלוני לא הכם הוא להיו או מדית היין התטירת עליהן א עובר בנו כלם יום לנו לא הכם היה להיבילני ולעופת ביס ספטים על מנות בנו כלם ים לנו לסכה ליון הכל יולו לל מל מו אות היין הוא לי עובר הבנות ליום בכל לי לא מכות מבוים לליון הכל יולו לל מל מכות מכוים מכבר הבנות לוכרתם ואלו כילו ברום ברום ברול או לל מכות מים מים בלם אל של מכות מכות הבנות לו הלו מכות מכוים לליון לל מכות מכוים לליון לל מכות מולים לליום מכבר הבנות לוכרתם ואלוכ בילו ברום ברול ברול לו מכות מים יי

טעם אחר דנך

או בית התיקים מבירולים. רבן ביתליאל אתר כל פלא אתר משם דברים אל ומו לבת אמות של משח מבי שקור הית מבינה בני פש הייע יום ממרפין אל קרבע לפני הר פני אל ניתן לנו את התורה רייע מפני משפקה מיננו שיאה בית פאירו אל כמביתה יפראל בל הר אולו קרבע לפני הר פני להראת לנו כבור מייע בל פלא אתר משם משפקה מיננו שיאה בית פאירו אל כמביתה יפראל בל הר אולו קרבע לפני הר פני להראת לנו כבור מייע בל אל אתר המשח לנו של משפק לנו המונה מלו של משח בית מחוקים או מפון של

מוכרע אם לא יאיור ג' דברים א למח חם באי' אינה מיכרוב אינה מיכרוב אינה אינה' יחוברע אינה'

MO حد صد ملم רספיק. וים למאל כי כבר درمه شده ردا לאכול ותכו במת שלא אוצר חברונוב פועס כרכר י פרם רכי יוסף יוניף פונה שנבנו על שמנו קודם לבן ישיו בכל יעתידי המם ארע העתידות יידע פחיה לחם לנאת תתנרים בחבווי חופילו אס היו רובים לא לה היו יכולים בשונין בניקם צורה לאכול הפסח

> פלים מנה שבפח שלינול שבפח שנים מנו מרפח

וָלא הַאַכִילִנוּ אָת הַפַּון ַספַּקצָרְבָנוּ בַּפִּרְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָח ¥th 127 וֹלְאֵנְיַחוֹ לָנוּ אֶת הַשָּׁבָּת Filt. אלו הָאָבִילָנוּ אָת הַפָּן ולא ברבנו לפני בר סיני 1317 אלו נֿעוֹבְיוּ אָת בַּאַבָּת וָלא גָתַן לָנוּ אָת הַתּוַרה אלו Fills קרבנו לפני הר סיני וַלא הַכְנִיסָנוּ לאָרֵץ יִשְׁרָאַל ĄŠĶ 13:7 נַתַּוְלָנוּאָת הַתּוֹרָה דינו וַלֹא בָנָה לָנוּאֶת בַּית הַפִּקְרָשׁ Met. הַבְנִיסָנוּ לְאֵרֵץ יִשְׂרָאֵל וַלאַבְּנָה לָנוֹאָת בֵּית הַבְּחִירַה ַ דַּיַנוּ **NCE** בָּנָה לָנוּאֵת בַּית הַפְּקְרָשׁ

אַל אַחַת בַּשָּׁה וְבַשָּׁה מוֹבָה בְּבּוּלָה וְמִבְּבָּלְת לַשְּׁקוֹם אַלִינוּ •

אָת בָּכוּרֵיהָם 'נָתוֹלְנוּ אֶת סְפוּנָם' קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם. יְדְיּצָּג אָת הַיָּם. יְדִינָּג אָת הַיָּם. יְדִינָּג אָת הַיָּם. יְדִינָּג אָת הַיָּם.

הַעָבירָנוּ בְּתוֹכוּ בֶּתָרָבָה ֹ שָׁפַּעְעָרֵינוּ בְּתוֹכוֹי סְפַּק עָרְבֵּנוּ בַּפּרָבֶּר אַרְבַּעִים שָנָה הָאֶבילָנוּ אָת הַפֶּן ' נָתַן לְנוּ אֶת הַשַּׁבָת ' בַּרְבָנוּ לִּפְּנִי הַרְסִינִי' נַתַן לְנוּ אֶת אֶת הַתוֹרָה הַכְנִיסְנוּ לְאֶרֵץ יִשְׁרָאֵל בְּנָה לְנוּ אֶת בִּישְׁכָּת ' בַּנָּה לָנוּ אֶת בִּית הַבְּתִירָה לְכַפְּרָה עַלְ בָּלְשִׁנוֹתֵינוּ : בִּית הַבְּוֹיִרָה לְכַפְּרָה עַלְ בָּלְשִׁנוֹתֵינוּ :

וֹלֵלֵר הָאָסְוֹשְׁתַחָוֹוּ : לְיִיִאֲשֶׁר פָּסַחעֵל בָּתִּי בְנִייִשְׁרָאֵל בְּסַצְרַיִם בְּנָנְפוּ אֶת בַּצְרִים וֹאָת בָּתַּינוּ הִשְּׁכ שוּם שָׁפָּסַח הַפָּקום עַל בָּתִי אָבוֹתְינוּ אִבְּלִין בְּנָבְאָרִים שְׁנָאָבָר וֹאָבַרְהָט וְאָת בָּתַּינוּ הְצִּיל בְּל שֶׁלֹם שָׁהָיוּ אֲבוֹתְינוּ אוֹרְלִין בְּוֹםן שְׁבֵּית הַפְּקְנָים לְיָם עַלְּים בָּתָּער הַאָּבְר וֹאָבּר בְּל שֶׁלֹא אָטֶר שְׁלְשָׁה דְּבָרִים אֵלוּ בַּפָּסְחלֹאיָנָא זְרִים וֹלְיָם וֹאָת בְּתָּינוּ הְצִּילּיל בּל שֶׁלֹא אָטֶר שְׁלְשָׁה דְּבָרִים אֵלוּ בַּפָּסְחלֹאיָנָא זְרִים חֹבָּתוֹ בָּטְּכִים וְאָת בּתְּינוּ הְצִילּילְ

מותו מינת בידו מומד

אורוע משער לי קא נוסל בי ולרפו מפולנים וקאובקו לַיִּיִים בּוֹבְּים מָבָּים לְּפִיּלִים אָרְים בְּבָּים לְּפִיל פֹלֶל פֹלְכִי נַשְּלְכִים בַּפָּרוִם בָּרוּל נִיוּא וּלִאֹלִם מְּמִּאְפֹר וֹ,אפּוּ אָת נַבּצִּל אֲמֶׁר תוּגִיאוּ פֹפּאָרוֹם וּוּ הַאָּרוּ אוּלְלִים עַלְ הּוּם פָּרוּלְ נִיוּא וּלְאָלָם מְׁמֵּאֶבְר וֹ,אפּוּ אָת נַבְּצַל מְשְׁלְיָּטִם

מעודה כירור בידו האוכיר

אָבוּדָת בַּשָּׂרָת אָת בָּלְאַכוֹדָת) פאָשָׁר אַלְרוּ כְּהָם בְּשָּׁרָךְ : בָּבִוּלְרִים שָׁנָאָטָר וַיָּבָּרְרוּ אָת זַיִוּיִהֶם בַּאַבוּדָת כָּשָׁת בַּחּשָׁר וִבַּלְבָּגִים וּבְרֵבְּ הָשְׁאָנוּ אוּכְלִין אַל שוּם סָה אַל שוּם שְׁסָרָרוּ בַּשִּׁלְרִייִם אָת חַיִּייִ אֲבוּחַינּוּ

מרור

וככל די דיר דיר חייב אים לתיאת פנית כאל תוא כא מפני זה תוכב של יות פאינים בתולת היונית כל לו חביא חלה את אכתיננ מינירים פרין אנו כנינו תפעברים היונ ומ'וחיונ ראתי ובריך לפני האתנו חביא תפני למור היי אנו בכלל כל הנסים פאלו לא יכאו הים שריין חיינו ביונירים לפיכך אנו חייבים לחורת להלל וכל . לפוכך אנו חייבים לחורת וכל כלופר כיון פחא כאלו אנמנו יכאו מיתרים יוביה פלינו להלל אפשה וכל כיון לחתוני . ובתו פתפתה נועל כל ול מפו בייו מתכון לנו פותרין לניה אירו אליו חלא ספר

> אָפָר נְשִׁבּע לִאַבוֹר נִאָּ הִיּאָר נִשְׁבּע לִאַבוֹר הוּא אֶלָא אַף אוֹתָנוּ הַאָּר נְשִׁבּע לְאַבוֹר הוּא אֶלֶא אַף אוֹתָנוּ הַאָּל שָׁלָא אָת אָבוֹתֵינוּ בְּלְבִר נְאַל הַקְּרוּשׁ בְּרוּך הוּא אֶלֶא אַף אוֹתָנוּ הַאַּל בְּבָל דּוֹר שָּׁרוּתִינִּי בְּלְבִר נְאַר הָאָר הַאָּרוּשׁ בְּרוּך הוּא אֶלֶא אַף אוֹתָנוּ הַאָּל בְּבָל דּוֹר שָּׁרוּתִינִּי בּאָרִם לְּרְאוֹת אֶתֹעְבָםוֹ בְּאִלוּ הוּא יָדָא בְּפִּעְרֵים

> יִנְיָּנִייִ לְּשִׁבְּיִתְ וּבָאַבְּלְיִוֹם שׁבּ וּבַאָּמָּלֶת לְאוֹר זָּרוֹל וּאַבְר לְּוֹבֵם בְּלְנִיִּתּ לְבִילְתְּלְּבִּרְ לְשִׁבְּחַלְּאָאֵר לְרוּבֵם בּלְתְּיִם וְהַאָּבִי וְלְנִיִּהְ וְהַאָּבִי לְנִוּבֶם בְּלִּבְיִם לְבִי שְׁאָשֶׁרְ לְאוֹר זָּרוֹל וּגִאָּבְר לְנִוּבְּם בּוֹב וּבַאֲמַּלֶת לְאוֹר זָּרוֹל וּגַאָבְר לְנִוּבְּם בְּבִּיבְּי לְבִיבְּעָ לְשִׁבְּחַלְּאָבִי לְרוּבֵּם בְּלְנִיִּתּ בְּבִּיבְרְ לְשִׁבְּחַלְּאָבִי לְרוּבֵּם בְּבִּלְנִיִּתְ בְּבִּרְ בְּבִּיבְרְ וְבִּבְּרְ בְּבִּיבְרְ לְשִׁבְּחַלְּאָבִי לְנִיִּבְּים בְּבְּרְ בִּבְּרְ בְּבִּיבְרְ בְּבִּיבְרְ בְּבְּיבְרְ בְּבִּיבְּים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּבְיבְייִים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְיבְרְ בְּבִּבְיבְרְ בְּבִּבְיים בְּבְּבְיבִים בְּבְּבִיבְים בְּבְּבְיבְיבְרְ בְּבְּבְּבְיים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְּבְיִים בְּבְּבְיבִים בְּבְּבִים בְּבְּבְיבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבְיבְים בְּבִּבְים בְּבְּבִים בְּבְּבְיבִים בְּבִּבְים בְּבְּבְיבִּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבִּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבִּים בְּבְּבְים בְּבְּבִים בְּבְּבְיבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִים בְּבְּבִּים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּעִבְים בְּבִּבְים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִים בְּבְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּבִּים בְּבְּבְּבִים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּבּים בְּבְּבִּבְים בְּבְּבִּבּים בְּבְּבִּים בְּבִּבְים בְּבְּבִּבּים בְּבְּבִים בּיּבְים בּיבְּבִּבּים בְּבִּבּבּים בְּבִּבּבּים בּבְּבִים בְּבִים בְּבּבּים בְּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בְּבִּבּים בּבְבּבּים בְּבִּבּים בּיבְּבִּים בּבְּבְּיִים בּבְּבִּים בּבּבּים בּבְיבְּבְּבִּים בּבְּבִּים בְּבְּבִּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּים בּבּבּבּבּבּים בּבּבּבּבּים בּבּב

אָם נֻבּגִים שָׁבָחוּ הַלְלוּאִי פּמָחַה הַלְלוּאִי פּאָבָיוּן יְלְהוּשִׁיבִּי אָם נְדִּבִּים שַׁבָּחַה הַלְלוּאִי פּאָבִיוּן יְלְהוּשִׁיבִּי אָם נְדִיבִים אָם נְרִיבִי אָפוּ יִפוּשִׁיבִּי אָפּאָבִים וּבָאָרֶאיִ מְּקְּיִם יִּבְּאָרָ הַשְּׁבְּיִם וּבָאָרֶאי מְסִבּיִת בְּעָבּיִי הַפְּאָבִים וּבָאָרֶאי מְסִבּיִרוּ בְּעָבְּיִי הַפְּאָבְּוּהִי בְּסִאַל בְּלְנוּיִם יְּיָעֵל בְּלְנוּיִם יְּיִבְּי אָפּוּרִי בְּפִאָּרְ וּלְּבְּאִי בְּבִּית בְּבִּיתוּ בְּהַבְּי בְּבְּעוּ בְּבְּבִית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִּבְית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְית בְּבִּית בְּבּבּית בְּבּבְית בְּבּבּית בְּבִּית בְּבּבּית בְּבּבּית בְּבּבּית בְּבּבּית בְּבּבּית בְּבּבּית בְּבּבּית בְּבּבּית בְּבִּית בְּבּבּית בּבּית בְּבּבּית בּבּית בּבּבית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּבית בּבּית בּבּבית בּבּית בּבּית בּבּבּית בּבּית בּבּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּבּית בּבּית בּבּבּת בּבּית בּבּית בּבּבּית בּבּבוּית בּבּית בּ

נילטיש לִמִּעָנוּ מִיםּי בּלּפָּגִיאָרוֹן יוּוּלִי אָרֶץ בִּלְפָּגַנִי אֱלַבִּיִמְלְבִי יַהְהוֹפְּכִי חַצּוּרד אָנִם טָיִם בָּלְפָּגִי אָרוֹן יוּוּלִי אָרֶץ בְּלָפִּי אֱלְבִינִעְלְבִי יַבְּרוּ בְאִילִים ְּבְּעוֹת בְּבְּנִי צִאֹן י בְּבָּלִיתוֹ הָהָרִים לָּלְרוּ בְּאִילִים בִּיתְ יַעְלְבֹּ בַּעָם לְוֹעֵוּ י הַיָּם רָאָהוֹי נְיִים בִּי בְּבַּאַרוֹי הָהָרִים לָלְרוּ בְּאִילִים בִּיתְ יַעְלְבַ בַּעָם לְוֹעֵוּ י הַיִּים רָאָהוֹי הִיִּירְבּוֹּן בְּבַּאַרוֹי יִשְׁרָאִל בְּפִּצְּיִנִים בִּיתְ יַעְלְבַ בַּעָם לְוֹעֵוּ י הָיְּהָהִייִּהְוֹּה בְּיִים בִּיּי

י שורת בחסיבת שכשול החדר כך נוסלין ידית ומברכץ על נסילת ידים הוף על פי שנסלו עדית לבסיבול ראשון נוסלין ידיהן במבול שני ספני סהידים עסקניות הן והבעל הכית אותו פרוסת סשום להם עוני ובוצע ומברך המוציא להם

ידי שו של מכם בדבר מעשים חדים מדין ברוך לואר מלעול מת ודי אם רובה לעול עול בלו ברים ידי של הואל מת בירים משולבת מי שו של מכם בדבר מעשים חדים מדין ברוך לואר מלעול ידיו שם רובה לעול יעול בלו ברים ידי

לבפי קרבה לקרות ואותרים מרח ולא מבל חין . במרח ולא מבל מדו ליים מב מיון . לא מבל מיון . לא מבל מיון . לא מבל מדו לא מבל מדו מבל מדו לא מבל מדו אל מבל מדו אל מבל מדו לא מבל מדו

התנביה המסמילי תקופי להסיב מוסבית מספית במספית במס

בפתנו התם • ברוך אתה ה' אתם אמר נאננונואנ את אכותינולבי פכריך להתום בנואלה כמו שאתרנו מתחיל בגעת ויוסיים במכח וכלפת פאמר' פלא את אכותינו בלבוף משל וכנ' אנו תוכירין נאולתיע משולה אכורימ - ובבי בכו לומן חוף מלפי מכבר ברכעו מתמיינו בקרום חנו חותרים כן ברילותר בן יניבנוליותברים וכו וים פנין מים כן מנישנן למושרים מכך מסט שברכש لعصص بهاد מעבבר קלבט י ראם הפנימים יוכשורי ולרולים א מפח מכוכנו ישניהים ל וכל ונאכל ססילן הוכחים וען הספחים י בי הובה ונחתגינה קודם ליורבן פסחי ומברך בורא פרי חגפן ומותה כחסכה חוא וכל חתמובין עותו - וכועלין אריחם פעם טנייה מתברכים ענ נטילת ירים לפיפטין מכול רוופון לפני קורון יחובר יחולל אונטיה דישולנו יון הנמילים חרולשנה י משני שידיש מסקנית שיון נות כדסב monera ete ere ere ment יאתר כך נוטל כבל חבית מתי תנות התקראל מוערים אחת בלתה ואחת פרוסה וכבע בפרוסה ראוליתר הכל תחיים בפסח מיתניה מלקה בתוך הפרוסה וכובע י תיאי מבניא להם בנני סתיב עם רכו מל בני בפרוסה אף מאן בפרוסה יאניה מלונה בתוך הפרוסה על פס להם יתפנה אב לת תנה י האבל תפניהן יותר נכותן לבלם הבריסים לתכב האומרי על המלונה ואינו אוכל בני מכובע תן המלוחה מתחתיה וחברך על אב לת תנה י האבל תפניהן יותר נכותן לבלם הבריסים לתכב האומרי על מדינה מחבים י האומר של מדינה מחבים ומלונה אומרים

אכ לת תכח על חמלת' מיעבר
כתר עכר וכיתר עבר - אחר
בך נעל החצות תוכרך עליה
להילת תרומעול בחרועת
ישה מנים קואי ש אותרים יישה מפים לירק - מי אותרים
שיאו תולעת - לש פחוץ לילה
שיאו תולעת - לש פחוץ לילה

שלא יראה אותו התקוסת חוול

רפטובו פותונ פרונ ולביויון.

שפותן לכל ואחר ואוכלים וניוננ בדית לבל חסחות ואוכלים בלא יושבים ידואיורו בגיוורא פרור אין בריך הסבה ולפי פחמרור וכר לויתרון והסכחוכר לחרות י פון לברך בורה פרי חארונה של אכילת יורור לפי פחפת שונורתני משו' דיחוי רברי חבוףים לוחות הסעודה בתוך ה<mark>סעודה</mark> שלין מעונים ברכה לון לפניחם מלו לותריון ולאדור סוכלו מרו כנית לכל אחד נושל המכח יזטליטית של מתורים וחורת וכורכן יחר שוכלם כאחר בלא יוסכה פהרי ים כה תרור פוףץ-צריך הטבה ואוכלים אותו וכר למקרם בחלל דחתר כנל תבות ותרורים יולכלות י ובערוך אתר בותן סכית חתקדם קיים חים חלל מכרך על אכילת מכח בתבח ובתרור באכול תרור • וכורך ולנה ותרור בבת

אחת כיון סטניהם מרכרי תורח אין זה מכעל זה אכל כומן תוח

ברול אולט האקבתוםלך טמונם מסוגא לטסטן טאכא

וטיר תופש חטיבה השלכות השחרת ומברך

ברוך אוזה" אלבינו פֶלֶךְ הַשּלֶם אֲשֶׁר פִּרְשָׁנוּ בִּבְּעְוֹהָיוּ וְעָנָנוּ שַלּ ברוך אוזה" אלבינוּ פָלֶךְ הַשּלֵם

מוכלם יחד ומיד נושל המרור ומברך

אָליגִע פֿרוּר בֿרוּג אַטָּר װְאָלְנָתוּ פֿקּר נוֹמוּצָם אָפִוּר פֿוּבְאַנוּ בְּבּאוֹנִיוּ וְאַנְנְתּלְ

ממכל ונותן לכל תממובין ועוד נוסל תמצה השלישית השלמה ופורס מסנה ומן החורת. ממכל מינו מברך ונותן לכלם בלא ברכה ממסר

וַבֶּר לַפְּקְדָשׁ בָּהְלֵּל רְאָטַר עַל טַשּׁת וּטְרוִרים יאבְלוּהוּ

ואוכלין כל צרכם ונומרין סעורדון ולאחר שאכלו נוסל אותה הציה שהאו בצר השלחן ואוכל ונותן לכלם וזהו אפיקימון מאי אפיקימון בסח אפיקונים שבסקום מסח אוכלין אותה חויבעית אימא אפיקימון לשון יוני הוא אפיק מזון שכיון שאכלו אינו רשאי לאכול ולשתוח יותר כדי שיהאו מעם מצה כפיו האינו שותה אלא שתי כוסות אחת של ברכת חמוון האתח שאומר עליו לא לנו וכשאומר מצה זו צריך להגביה המצה אכל בשר אינו מגביה מפני שנתאח כאוכל קרשים חוצה לארץ ונוסלין ידיתן ותופש כום שלישי ביות ומברכין עליו ברכת המפונ

דיונה דלוריית או מאיר כבר בת אבל ועבות וערור ועדרכן מבאתר כל תבות ועותרים אבלוא . בותן האים מפה אן פותן חלים מפה אן יאל להבן כבת אתה בידובה דלוריית או מבידו או בידובה דלוריית או מבידו או בידובה ואת בידובה לאתה בידובה אתה בידובה את בידובה את בידובה אתה בידובה את בידובה אתה בידובה אתה בידובה את בידובה את בידובה את בידובה בי בידובה בידוב

שיפוך מתחך של הגוים י מפני שלרכם ספת אלג חן סנגדי ארכם נוסות של שורענות משתיד הקדום ברוך הוא להסקות את אמות: השלם אנואותרים של כום רכישי לפני הקדום פרוך הוא בוח הום אנו מפלימים הושרו משתיד מפח מה מהכניחננו למפוך אתם ארכם ה כושה של פרשנות של הגוים : של אחתך שלא ניו בתחלה : שלא מחלבו שלא מוך התרבור היי יידעו בלא לי בתחלה - בל אחר כמוח בחם בלא ויו בתחלח . נתן לבני חדם שלא יא תן ביותוח בלון ארוכחי שנים על שני בנחובם עב נאסונו בים ב

וטווגין כוס רביעי ואומר

אָשּוּדְ וַיַבֶּיִחְרָ עַל תְּנוּיִם אָשֶׁר לא יֶדעוּרְ וְעַל הַפַּּםְלָכוּת אֲשֶׁר בְּשְׁטְרָ לא קַרָאוּ וּ

לא לנו יַנֵלא לָנוּ כִּי לְשַׁמְךְ תַּן כָּבוּר עַל תַסְרָּךְ עַל אֲמִתְּרִי ואלדינוּ לַפַּה יאַטָרוּ הַגּוּיִם אַיָּה נַא אַלדִיהָם י

בּשָּׁטִים כָּל אֲשֶׁר תָתֵּץ עָשָּׁה ּ , עַעבִיהָם בָּטָף וְוָהָב בָּעָשַה ְיֵדִי אָּדָם ּ פָּה לָהֶם וְלֹא יִדְבֶּרוּ עַינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוֹ יֹ אָוֹנֵים לָהֶם וְלֹא יִשְׁבְעוּ אַף לָהֶםוּלֹא יִרִיחוּןי יָרֵיהֶםוּלָא יְפִּישׁוּן רַגְּלֵיהֶםוְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹאָיֶהְ*וּ*וּ בּגְרוֹנָם : בְּמוֹהֶם יִהְיוּ עָשֵׁיהֶם בּלֹאֲשֶׁר בּוֹטֵחַבָּהֶם י יִשָּׂרָאֵלבְּטַח בּיֵישֶׁרֶם וּסָגנָם הואי בֵּית אַהַרֹן בְּשָׁחוּ בַּיִי שֶׁרֶם וּסָגנָם הוא י יָרָאַייָיָ בַּשְּׁחוּבַּיָּיֻאָוֹרָםוּבְּוֹנָים הוּא:

ָּזָבָרָטּיָבָרְדְיָבָרֶדְ אֶתבֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְאָת בַּיִת אַהַר**ְ**וֹ 77 יָבֶרֶךְ יִרְאֵי יִיְ הַקְּשָׁנִים עַם הַנְּרוֹלִים יוֹסֵף יִיַעַלִיכֶּם עַלִּיכֶּם וְעַל בָּגִיכֶם: בְּרוּבִיִםאַתֻּםלֵיֵי עוֹשָׁה שָׁבַוֹםוָאָרֵץ: הַשָּׁבִים שָׁבִים לִייָּ וָהָאָרֶץנָתַן לְבָנֵי אָרָם י לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוֹ יָהְוְלֹא בָּל יִדְרֵי רוּטְהּ ואַנרוּנוּ נְבָרֵךְ יָה בַעַתּוּ הוְעַר עוֹלַם הַלְלוּיַה

בּיִישָׁםעַיָיָאָת קולִיתַּהַננָיי בִּי הָפָּה אָוְנוֹ ְלִיוּבְיָםִי אָרָבִרִיי אַקָּבאי אַפָּפּוּנִי חַבְלֵי מָוָת וּסְצָרֵי שׁאוֹל בְּצָאוּנִי וֹבְשֵׁם יֵי אֶקְרָא אָנָא יִיְםלְפָה נַפְּשִׁי רַגּוּן יִי וַעריק גַרָה וְיָנָוֹן אֶמְצָאי וַאַלֹבִינוּסְרַחֵםי שוֹבֵרְפְּתָאוֹם יַיֵּ בַּלוֹתִיוְלִייְהוֹשִׁיעַי שוֹבִי נַפְּשִׁי לפנוחיכי בייי נפל עליכי ביחלצה נפשי בפות את עיניםן רפעה אָת בַנְלִי פַבֶּחִי אֶתְהַלֵּךְ לִּפְּנֵי יָיֶבְאַרְצוֹת חָחַיִּים ֹ הְאֶפַנְתִּיכִּי אְבַבֵּר אַני זַנָיתִי בַאר: אַנִי אָפַרְתִּי בְּחֲמַוִּי כֶּל הָאָרָם כּוֹנֵב:

אָשִׁיב לַיֵי כָּל תַּנְםוּלוֹהִי עַלֵיי כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָּׂאוּבְשֵׁם יְיָ מה אָקרָא יָנְרֵי לַיִיָאָשַׁלֵם נְּנְרָה נָא לְכָל עַפּוּ יָקר בְּצִינִי יְיָ שַׁפֹּאוֹרָע כַּנְעֹסָיָרִוּוּ אָנָאוֹיָבִי אַנִּיאבּוֹבְּאַנִיאַבְּנִי אַבְּיְּרָ בָּוֹאַבְּטָּרָך בְּּ לְמוֹמֶרָיִי לְרָאָוְבַּחוֹנַבּחתּוֹדָתוּבְשֵׂם יֵיאֶקְרָאֹי וְדָרַילִייְאָשׁלֶם נָנְגָּדה בָּחַצָרות בֵּית יֵי בֶּתוֹבָכִי יְרוּשָׁלֵם הַלְלוּיָה נָא לְבֶל עַפוּ

אָת יֵי בֶּל גויִם שַׁבְּחוָּהוּבָּל הָאִפִּיםי בִּי גָבַר עָלִינוּ

יַרְיּיִיְּיִּיְּיִּ מְיִבְּיִםוּבְ בִּיִיְּעְּעָּלְםהַלְּלְנִיּהּ הורוּ לִייִבִּיםוּב בִּי ילם תַּסְרּוּ יאַבְרוּ נָאבָית אַחַרן בְּיִיּעְּקָרוּ יאמרנאיטראל יאברונאיראייי

וחמני בתירון - ולאחר מניתר את החל אינר יהלעד מחים ברנת חביר וחותם חלך ויתולם בתומכחות ותקרך כורא פרי חנפן - ומותה בחסבה חול וכב המסובין ואס רבים לחוסים כום חמיתי אומ' עליו הלל הגרול מחוא חורו לה'כי שוב חורו לשקף חולקים יים כו לו חסרי כנור ב ותרות שלווכתן תורה ליסרם מון אותם ברחתיו וכרוב חסרית האותר נסות כל חי וחנתם בישתבח וחות סעליו כן כתב תרין גיאת י נחרר חיים כהן לא חיה חותם כסוף החלל בכרכת כי די בחתיינה של ישתכח וליים יחתום שני פעתים בענין אחר וכן נתוב בסדר רבי סעריה ול. ולענין ברכת על הגפן ועל

פרי הנפן ים מן הנאוני אומרי סנריך לנרך על כל כום וכום מארבעתן של הנפן ושל פרי חנםן ורכינו החי בתבלח תוי לנא תאי דמכרך על הגפן אלא בתר כלתוכסי כיון רחרא תנוח נינית וליכו ניולך בברכח دعد بالم حمح לבסף פני בכתר תרי כפי קומף יוכתר תרי כפי בתראי מכר על חנפן ומן פני שופן יובעל החשלמש כתב מסתברת מהדיף סבירת ליה דייון סלפני היומון הינג פוער יין מכתו התוון מסום פוח למתות וויו לפרות פויין מכתנ' התונן אינו שוטר ייון פלחתר חתון תפום פוח לפרות. פה לפתות י ואני לא כן קבלתם אלאיין סברער האמון פחאל למרות חינו פוטר ייון פולחת הווון מיאון למתו ועדיף למתות מלפרות מכל יין פלפני חומן פחול לפתות פוטר יין מכתוך התון פחון לפרות יחלכך אין מכרכי על חנםן ועל פרי חמן או בסוף כלם עיווו רכר י

בִי לְעוֹלם תַּמְרוֹ כי לעולם חסרו

ָקרָאתִייָה<u>ן עַנָנִי בַּפֶּ</u>רְתַב יָתּי יְיָלִי לֹאֹאִיָראַ מַה יִעַשָּׁה לִיאָּדִם י ייַ לִי מן המצר בעווָרָי וַאֵגִי אָרָאָה בְּשׁוֹנְאָיי פוב לַחֲסוֹת בַּיִיַּסְבְּטוֹח בָּאָרַם. בַל נוים סבבוני בשם יי בי אם ילם י סַבּוּני גַם סַבַבוּנִי טוב לַחֲסות בַּיִי ִםְבָּפוּחַ בַּנְרִיבִיםי סַבּוּנִי כְּרָבוֹרִים רּוְעֵכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יִיָכִי אֲמִילָם י בווה בנוינוגי בַשָׁם יָיָבִי אֲמִילָם: שַני ווִפְרַת יָהוַיָהִי לִי לִישׁוּעָה י קוֹל רְנָהוִישׁוּעָה בְּאָהְלֵיעַרִיקִיםְיִםִיוְיֵי לְנְפּוֹלַוִיָי **ְעַוּרָנִי**י יָםין יַיֵּרוֹםׁסָה יְסִין יֵי עוֹשָׁה חָיל י לאאָמוֹת בִּיאָחְיֶהוַאַסַבָּּרְמַעַשׁי יָהּ עושהחיל: וָהַהַשְּׁעַר לַיִי יַפור יִפְרֵנִי יָהָ וִלְפָּוֹתֵ לֹא נְתֻנָנִי בּ בְּתְתוּ לִי שֵׁעֲרֵי צֶרֶק אָבֹא בָם אוֹרֶה יָה: צַרִיקִים יָבוֹאוּ בוּ : אוְרֶךֶ בִּיֻעָנִיתָנִיוַתְּהִילִילִישׁוּעָת : אֶבֶן כְאָסוּ הַבּוֹנִים הָיִתָה לְראֹשׁ פִּנָה מַאַת יֶיָהְיָתה זֹאת הִיא נְמָלָאת בְּעִינֵינוּ: וָהַהַיּוֹם עֲשָׂה יֶיָנִגיַלה ְוִנְשְּׁנְחָה בּוֹ

> אָנָא יְיָ הַוְּשִׁיעָה נָאִּי אָנָא יְיָ הוּשְׁיעָה נָאּי אָנָא יְיָ הוּשְׁיעָה נָאּי אָנָּא יְיָ הוּשְׁיעָה נָאִּי אָנָא יִי הוּשְׁיעָה נָאּי

וְנָעִים לְשִׁםְךְּ לְנַפֵּר כִּי בִּעוֹלָם וְעֵר עוֹלָם בְּכִּית,יֵי: אַלְיִינִיאָר לְנוּ אִסְרוּ חַגַּבַּעכוֹתִים עַדּ לְעוֹלָם חֲסְרּוֹ בִּי הַלְּלוּךְ יְיָבֶּלְם עֲעָשׁיְרְ וֹחֲסִיכִּידְ יְבָרְכוּ אֶת שְׁטֶּךְ כִּילְּדָּ טוֹב לְהוּדוֹת בָּרִרוֹךְ הַבְּעֹלִם הַפְּוְבֶּחֵי אֵלִי אֵתִּהְוֹעְלָם חֲסְרּיִי הוֹדוּ לֵייִ בִּישׁבְּחוֹת בָּררוֹךְ הָבָּא בְּשׁם יְיִ בֵּרַלְנוּכֶם מְבֵּית,יֵי: אַלְיִיִינִאֶּר לְנוּ אִסְרוּ חַגַּבְּעכוֹתִים עַדּּ

ומברך ברוך אתה" אלרינו מלך העולם בורא פרי הגפן ושותין בהסבת טמאל ואם רוצה לשתות כוס חמישי אומר עליו הלל הגרול

	הודוּ באלבי הָאֶלְדִים כִּי לְעוֹנֶם הַקּבוּ	רָם תַּוְסִדּוֹ	דורדו בייביטוב בייקעי
ּבִלְתַ וּ	לְעוֹשֶׁוֹה נְמָּלָאוֹת נָרוֹלוֹת לְבַרוֹ	יונים בּלְחַ	הורוּ לַאַרונִי הָאַוּ
ּבֹּלְתַ וּ	ָלרובָע הָאֶרץ על הָפַיִם לרובָקע הָאֶרץ על הָפַיִם	בּלְתַ	לעושה השפים בתבונה
בלח ו	אָת הַשֶּׁבֶשׁ לְבֶּיְכְשָׁבֶלת בַּיּוֹם	בּלְתַוּ	לְעוֹשָה אוֹרִים נְּרוֹלִים
בלת ו	ָלְמַבָּה ִמְצַרִים בְּבְבֹרוּ יָרִיהָם רְמַבָּה מִצְרִים בְּבְרוּיִהָם	ַלַיְלָה בָּלְתַוּ	אָת הִירָחוְכוּכָבִים לְמֶקְשְׁלֹת בַּ
בלח ו	בְיֵר חֲנָקָה וּבְוְרֹיַ <i>וַע</i> נְׁשׂנָיָה	בּלְתַוּ	וַיוֹצֵא יִשְירָאֵל מְתוֹכָם
בּלָת ו	ווֶהְעָבְירִיִישְׂרָאַל בְּהוֹכוּ	בָּלְתַוּ	ַלְגוּזֵר יַםסוּף לְגְוָרִים
בלח	לְבוּלִיךְ עָפוּ בַּפִּרְבָר	ּכְלְתַּוּ	וְנַעֵר פַּרְעָה וְחֵילו בֻּיַםסוּף
בלת ו	וַיַּהֲרוֹג מְּלָכִים אַרְּיִרים	ּבּלְתַ :	ָלְבַבָּה בָּלֶבִים וְרוֹלִים
בלח ו	וּלְעוֹג טֶּלֶךְ הַבָּשָׁן	בְּלַח:	לְסִיחוֹן בֶּבֶּדְ הָאָמוֹרִי
בכח ו	ַנְחַלָּה לִישְׁרָאֵל עֲבדּוּ	בּלְתַ:	וְנָתֵן אַרְצָם לְנַחֲלָה
בּלָת וּ	ַניַ מ ְּרְבֻּנְּוּ כְּ ֹעָרֵינוּ	בּלָתַוּ	שֶׁבְשׁמְּלֵנוּ וָבַר לָנוּ
בּלְתוּ וּ	הורוּ לְאֵל הַשֶּׁמֶים	בְּלְתַּוּ	נותו להם לכל בשר

בּיְאָנְיַיָרְעָתִּי בִּינָרוֹל יְיֻ וַאָּרוֹנִינוּ כָּבֶּל אֱלֹרִים · בּיִיְעַקֹּר לִייָה יִשְׁרָאֵל לְסִּלְּתוּ · בִּיִאַקְלוּיה בִּי טוֹב יְיָ וַפְּרוֹ לִשְׁם וֹבִּינִעִים · בִּיִיְעַקֹב בָּחַר לִוֹיָה יִשְׁרָאֵל לְסִּלְּתוּ · בִּיִאַנְיִירְעָתִּי בִּיּאַלְיִי עָשָׁה בִּיְאַלְיִי עָשָׂה בִּיְאָלְיִים · בֹּלְאֲשֶׁר הָיָּבְּיוֹ יְיִישְׁלְיֵי עָשָׂה בִּיְאַנְיִי עָשָׂה בּינָרוֹל יְיִי וַאָּרוֹנִינוּ כָּבָּל אֱלֹרִים · בֹּלְאֲשֶׁר הָיָּבְּיוֹ עָבְּרוֹי

הַלְלוּיָה

בַשָּׁבִיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּשִּׁים וְכָל וּוְהוּטוֹת י בַעַלֵה נְשִׁיאִים סְקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַשְּׁטֶר, עָשָׁה טוצא שׁלַח אותות ובוּמְתִים בֶּתוֹכָבִי רות מאוגרותיו שה ברובי מערים מערם ער בהטהי לְסִיהוֹן מֶלֶדְ הָאַמוֹרִי בָּצָרִים בְּבַּרְעָה וּבְכָל אֲבָדָיו י שֵהָבָה גוּיִם רַבִּיםוִ הָרַג מְלָכִים ַעַצוּמים י יַּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַסְלְכוֹת בַּנָעֵןי וְנַתַןאַרְצָםנְחֵלֶהנְחַלֶּה לִישִּׁרְאֵל עְפוֹי יישָׁםְרָּ לְעוֹלֶםיְיִוֹבְרָךְ לְרוֹרוֶרוֹר · ` כִּי יָדִין יְיִ עֲפּוֹ וְעֵלְ עַבָּרָיו יִתְנֶחָם · ְעַצַבֵּי הַגּוּים בְּסֶף וָוָהָב בְּעֲשֵׁח יְבִי י אָרָם : ﴿ מָה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֵם וְלֹא יִראוּ : אֱוְנֵים לָהֶם וֹלֹא יְאָוּינוּ אַף אֵין יִשׁ רוּת בְּמִּיהֶם ּבָּטוֹהָם יִהִיוּ עוֹשִׂיהָם כֹּלְאָשֶׁר בּוֹשֵׁתְבָּהָם ּ בִּית יִשְׂרָאַל בָּרְכוּ אֶת יָיָ בִית אַחַרן בָּרְכוּ אֶת יְיֵי ברוך יי פציון שובן ירושלם הַלְלוּיַתוּ ביתהַלָּוִיבָּרְכוּאַת יָי יִרְאֵי יֵיבָרכוּאַתיֵי

בָּל חֵי הְבָרֵךְ אֶתשׁקְךְ יָיָאֲלֵבִינוּ וְרָוּחַ כָּל בָשָׁר הְּפָּאֵר וּתְרוֹמֵם וִכְרָךְ םַלְבֵּנוּ נשמת בְּן הָעוֹלֶם וְעֵר הָעוֹלֶם אֵתָּהֹ הוא אֵל וִםבָּלְעַרֵיךָ אֵיוֹלְנִנוּ מֵלֶךְ נוֹאֵל עוֹוֹרֵ וּםוֹשֵׁיַע פּוֶרה וּםִצִיל ְמַבָּרֶנִס וּמָרַחֵם בְּכָל אֶת עָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֵלֶךְ אַלָא אַתָּה י הָראשוניםוהָאַחָרונִיםאַלְדִי בַּלבַריות אַרון בַּלתוֹלְרוֹת הַבְּהַלָּל בַּרוֹב הַתִּשְׁבַחוֹר־ת. הַפְּנֵהְגַ עוֹלָבוֹ בְּחֶכֵּר וּבִרְיוֹתְיוֹ בְּבַחֲבִים יַ יַיְיָלֹא יָנוּםוְלֹא יִישְׁן הַפְּעוֹבֵר יְשֵׁנִים וְהַבֵּּקִיץ נְרְרְבִים סוםך נוֹפְלִיםוְרוֹפָאחוֹלִים יוּ וּלְרָאָנַחְנוֹ מוֹדִים אַלוּפִינוֹ טְלֵאשִׁירָה בַיִם וּלְשׁוֹנֵנוֹ רְנָהֹבַּהְמוֹן בָּלָיווְשְׂפְתֹּוֹתִינׁוּ שֶׁכָח בְּּטֶרְחֲבֵי רָקִּׁילֵ ` וְתֵינִינוּ בּשֲׁבֶשׁוְיָרְחֵ וְיִרֵינוּ בְּנִשְׁרִי שָׁסֵים ` וְרַגְּלֵינוּ בְּאָיָלוֹת אֵיוֹאָנוּ מֶסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לְדְ'יִי אֱלֵדִינוּ וַאלֵרי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרְרְ אֶת שִׁסְרָ עַל אַלְפִּי אָלְפִּיםוְרָבִּירְבְבוֹת הַפּובות שֻׁעֲשִׁיתָ עָפָנוּ וְעָם אֲבותינוּ סִפּּינְרַיִם נְאַלְתָּנוּ וּמָבִּית ְ עַכָּרִים פָּרִיתָגוּ בָּרָעַב וַנִתַּגוּ וּבַשָּׂבָע בָּלְבַּלְחַנוּ בַחַרֵב הַצַּלְתַנוּ וּסַרְבֵר סְלַטְתַנוּ וֹסְחַלַיִם רַעִים וַרַבִּים דּלִיתָנוּ וַעַר הַנָּר־חַעַורוּנוּ רַחַבֶּיך וְלֹא עַוָבוּנוּ אַל יַעַוְבוּנוּ רַחַבֶּיך וְיִאָאַלבינוּ לַכּן אַבֶּרִים שָׁפַלְנְתָ בָנוּ וְרוֹחַ וּנְשֶׁעָה שֵנָפַּחְתָּ בַּאָפֵנוּ וְלָשוֹן אֲשֶׁר שַׁמְתָּ בְּפִינוּ הַן הַם יוֹרוּ וִיבַרְכוּ וִישַׁבְּחוּ אָת שִׁמְב ייָאֲלדינוֹ בִּי כַל פָּה לָדְ יוֹבָה וָכָל לָשוֹן בַּדְ חִשָּׁבַע וְבַל בֶּרֶךְ לְדְ תִּכְרַע וְכָל בֹּוְםָה לְּפְנִיבְ מִשְׁתַּוֶתוֹנְכֶל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּדְ וְכָל כֶּרֶב וּבְלִיוֹת יְנִפְרוּ לִשְׁטָדְ בְּרָבִר שֶׁנָאֲבֵּר בָּל עִנְבוֹתֵי סִייִרְטֶה לֶךְ וִסִייִשְׁוֶה לֶךְ וּסִייִעִשְׁה תאַמָרְנָה ייַ מִי כָמוֹדְי בָּמַעָשִיר וְכֹנְבוֹרוְתִיךְ הָאֵל הַנָּרוֹל הַנָּבוֹר וְהַנוֹרָא אֵל עַלְיוֹן קוֹנֶרְיוֹ שָׁמַיִם וָאָרֵץ הַאַל בְּתַעְעוּמוֹרִת עָיָרְ הַנָּרוֹל וּלְכְבוֹר שְׁטֶךְ הַנְּבּוֹר לָנֶעֵח נוֹרְאוֹתֵיךְ נְהַלֵּלֶךְ וּנְשַׁבְּחָךְ וּנְבֵרְ אֵת שֶם בָּרְשָׁךְ וְרָוָד עַבְּרְדָ אָבַר לְפָגֵיך בָּרְכִי נַפְּשׁי אֶח יָיִוְכָל קְרָבִיאֶת שֶם קּרְשׁוּ

וְבָתוּב רַנְּנוּ צַדְּיִקִים בַּיְיֶלֵיְשֶׁרִים נָאוֶת בְצִיל אָנִי מַחָוָק בְּפָנוּ וְאַנִיוִאַבִיוֹן בְּנּוֹוְלוֹ י

ּתְּהָלָה:

וֹּכֹנְכַרי צַּוּיִלִים תִּעְבָּרַךְּ בָּבְּי יִשֶׁרִים תְּתְרוֹבֶם. וּבַבֶּרֵב קרושים תְּתְהַלַל וּבַלשון כַּלחֲסִירִים תִּתְקַרַשׁ

רָבְבוֹת עַפֶּךְ בֵּית יִשְׂרָאל יִרְאָּאַר שִׁפְּדְ וִיכְרְךָ בֶּלְבֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדּוֹר וּבְמַקְתַלוּת שָבּן חובת בָל הַיְצוָרִים מְלְּפָּנִיךְ יָיִ אֶלֹבִינוּ וַאֹלְבִי אֲבוֹתֵינוּ ְלהורור־ת לְהַלֵּל לְשַבֵּח לְמָּאֵר לְרוּמֵם לְהַדֵּר וּלְקַדֵּש על כָּל דְּבְּרֵי שִׁירוֹת וְתוּשְׁבָּחוֹת שָאָבֵר בְּוֹר בָּן יִשִׁי אַלְּנָּבְ כְּשִׁיחֶבְּ

שָּׁםְדְ לָעַר מַלְבֵינוּ הָאֵל חַמֶּלֶדְ הַנָּרוֹל וְהַכָּרוֹשׁ בַשְּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בִּי לְדְ נָאֶה יְיָ ישתבח אֱלֹדֵינוּ וַאלֹדִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁירוּשְׁבְּחָה הַלֵּלְוַוְבְּרָה בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת עוֹוּ וּמֶבְשָׁלֶה נֶצַח וְרֻלָּה וֹנְבוּרָה הְּתָהָלֹה וְתִּפְּאָרֶת כְּרוּשָׁה וֹפַלְכוּת פֵעתָה וַעַר עוֹלִם בַּרוּך אַהָּוּייַיַ פֶּלֶרְ נֶרוֹל בַּתְשְׁבָּחוֹת אֵל הָהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְּלָאוֹת הַבּוֹחֵר בָּשִׁירֵיוִשְׁרָה בְּלֶּךְ אֵל חֵי הָעוֹלְטִים ואומר

אז רוב נסים הטלאת בלילה - כיונ מחולך וומספר חנשים שאיצו בליל ממח - גר בדון אבריה - נבאתו - ניתת לו נבחון ובברי של התלוכח בנחלון לו לילה - מסאיני היילון שליחם לילה חוץ ועבריי ויכם ידנת וללך גרר - אכיוולך - בחלום חלילה - מו יוכא ה'אכיוולך בחלום חלילה - המפרת אדיני לבן שאיני - ועיתול ייצר לאל ויכל לו לילח כמולכון שם התלוך - מואיני וייכר אל חלוץ יוכתיב כי מריית שם אלקים - צרש בכוניי לתרום - תוכרים - עימה מור מרומת - שמימת כיון יומו של יאבל מיניד בתמש מיאות רכב ברול - נוחי מרומת מיסרא

בכלאַשטורות וה הַלַיִלה נְפִים הָבָּלֵאת בּלִילָח וַיָּהִי בַּחַצִי הלילה גר אדק נצחתו בנחלק לו לילה הַאָּחַרָתָּ אָרַפִּי בָּאָטֶשׁ לַיִּלָה דָנהַ מֶלֶדְ נְרֵר בָּחָלוֹם הַלַיִּלָה וישראל ישר לאלויובל לו לילה ויחי בחצי הלילה חילם לא טָנאוּ בָּקוּטָם בַּלִילֵה וַרַעַבָּכוֹרֵי בַּתִרוֹם מָתַּינָהַ בַּחַינִי הַלַיִּלַה מיפת גניר חרושת סלית בכוכבי אור לילה ישץ בחרף לנותף אוי והובשת פגריו בלילה ברעבל ופצבו באישון לילה ויהי בחצי הלילה לאיש חשורות נגלה בו חוון לילה נושעמבוראַריות פותר בְּעַתּוֹתֵי לַיַלַה סְשַׁתַבּרבְּכְלֵי קְהֵשׁ וְהַרַגֹבוֹ בּלֵילָה ויהי בחצי הלילה שָׁנְאָהנָטֵר אָנֶנְיוֹכַתַב סְפַּרִים בַּלַיִלְה פורה הַדְרוּדְ כָּשוֹמֶר מַהמְלַיִּלֵה עוררת נצחד שליובנרד שנת לילה ויהי בחצי הלילה צָרַחבְשׁוִפרוְשָׁח אֶתָא בּקַרוְגָם לֵילָה רָם תּוֹדִיאַ כִּי לְבְיוֹם אַף לְבְ לַיִלָה קרב יום אשר הוא לא יום ולאלילה. שובְרִים הַפְּבֵר לְעֵירֶךָ בָּל הַיוֹם וְכָל הַלַיִלָה הָאִיר בְּאוֹר יוֹם חֶשְׁבַת לַיְלָה ויהי פחצי הלילה

רהים אחר

לִבְלְּעִּי שֵׁעִם מִשְׁטִּע לָכִא בִּשְּׁטַעִּ בַּשְּׁסֵע הַשְּׁבָא בָּלְ אוֹן פֿטַאַטִּ בְּלִי, הַשִּׁמִינִים בַּשְּׁטַע בַּבִּיר אַלְ בַּוֹ בַּכּוִע פַּטַע בַּבִּט שָּׁטַע האמאלי אַּנְבַּע מוּן פֿטַאַטַּי בְּלִה הַשְּׁמִּע בַּבִּיר אַלְ בְּוֹ מִינִים בְּשְׁטִּע בַּבִּע שָּׁטַע האמרעים זכּט פּטע האמרעים זכּט פּעל אוני בַּשְּׁטַע האמרעים זכּט פּעל אונים בַּשְּׁטַע האמרעים זכּט פּעל אונים בַּשְּׁטַע וואפרעים זכּט אַל אַנְינָים בְּבָּעְיַל בָּעְּמַע בַּעְּסַע בַּע בַּעַר אַל בַּעְבַע מַער בַּער בּער מַלְּעָר וֹלְנָבְיּע בַּער בּער מַלְּערוֹל וּמָשׁ בְּעַּעְ

מסחיים חדרם בלילה י סנאה נפר מני ייחון "בניד פנת לילה י פני בלילה מהיא נידיה פני, המלך " פנרה תודקר" במו פנרה ודרכתי לברי י למול מה תלילה י לארים פניאור משא ודמה י אלי קורא מפניר פוחד מה מלילה וכו' ודפ פכל הנפים סנפס בליכוראל י פסח " לילו סל אבריהם " לילו סל אפייולך " לילו סל פרב ה" לילו כל גרבון י לילו סל פיפוא " לילו כל דניאל ב לילו פל סנרורים " לילו סל מפוח לפתיד לבא שם דבר אוא בקר לבריקים עם לילה לרפעים

אוכץ בברותיך המלחת במסח "הלך ומשרם הנסים שארעו במסח" כירום כל מעביות ממח הוא ראמן לכל המועדים "
בלית" לארתי לארתי הלא המס" חבי ליל מעיית ויחלין על הים לילה ילהי למחת למום היים : מנאתי ויחל אליו ה' וכו'
הוא חמכ מתח היוהל כמום היום . המעדי בובנים האכיל המלאכים בחם נובנים כעין נחמת קול "בגות" מבות" מנאתי ויחל המלאכים בחם נובנים כמין נחמת קול "בגות" מבות" מנותיים ומרמם כאו מנאתי ויהא המלאכים מדונים בערכי במות האינו מחם . לנו נובל מיותים היום ברוך הוא הכעים הסירונים ומרמם כאו מנאתי ויהא המלאכים מדונים בערכ . מאמית איות מוף וביף ארץ מכרים מל ושאנות בכות אפרות הוא מניף לאם כל און מוהם, " הקרום ברוך הוא מדונת בליל מיותים כל בכור יכות ראסית אונם" . מנ' היהכה כל בכור . כביר הקרום ברוך הוא מניך כביר כח על ימל "

הככבי וומפילות מלחשו מים סיפרו). יען שנחרף סנחרים חמר מלח עבריו ڏمده ۾ . ڏريوه אמי ינופף ירו יר נת ניון. אווי על סס כי בחר ה'כביון אוח י הוכטת פגריו שנאת'והנה כלם פגרים מתים נרע כל י ען מנאמר כרע בל יורס ניבו מצבו בלם פהקי'

מחיה מחרומת חגוים שלית

בכבי אבר לילה

רורא לאים חמורות י דניל י נולה כוי החלום מחלם נכוכ' נגר י מסתכר בכלי טבם בקסבר מבו וחוביתו בני בית התקדם ונמת לכם בחם נחרג בֿו בלילח . מנחמר ביח בלליא קטיל בלנו מבר · נופע מבור חרת דנים מתר כעתות" לילה הפותר ייטקעונות י

נטכ'ננר כבר*וע*

החלמנות לילה "בעתותי בעתותי מלפון בעתותי מלפון העתו - כלומר הלותו המבחילי! מטורת ירימו מדיתה מברת מושר' שונרה ניתם ביים בפתוחי מסו - שנרה למן מסירה - כית הסטרתי בעל העביל ושנילה ושל הי ארין על ידי עלישן : בצליל מעורי שניתר : בנית המותר כיון מסתוב ותנה על מעורים יות המך נכל : של אור - שרי לקביקב בעל : דו בכל -שהוצר האור לעלה מורבי על בלמבר וכל : בלה הבפית בעורה ביים להביה כיו הבותל מנו מיקל ופרסין - כדי לקביקב בעל : דו בכל -מסתו מאור לעלה מותר שניתר בעים המפיח ומרל : בעתוחי מסח - שנרה למו מים מותר ביים לקביקב בעל ומים מותר ביים ביים בלמה הלים?

שְתֵּי אֵבֶּה הָנֶעְתָּבִיא לְעִוּץ בַּפְּסֵח תְּרוֹם יָדֶךְ תָעוּוּיְסִינְךְּבְּלֵיל הִתְּלְּבְשׁ חַגַּ פְּּסֵח שוֹרָפּוּ הָשְׁמֵּוֹרַ עַרְגָּעָה עוֹנַת בָּסֵח ואַפרתּם ובח פּסח צָפָּה הַצָּפִּית עֲרוֹךְ הַשְּׁלְנִין בַּפָּּסֵח מִסִיך בָּתְבָה לְּלַעְּלֵע עוּל בַּפָּּסֵח אָברתּם ובח פּסח קָהָל בִּנְּסָה הַצָּפִּית עֲרוֹךְ הַשְּׁלְנִין בַּפָּּסֵח האפרתּם ובח פּסח קָהָל בִּנְסָה הַצָּפִּית עִּרוֹך הַשְּׁלְנִין בַּפָּּסַח האפרתּם ובח פּסח קָהָל בְּנִילִי תְּבָּילִי תְּבָּילִי תְּבָּילִי תְּבָּילִי תְּבָּילִי תְּבָּילִי תְּבָּילִי

ואמרתם וכח פסת רחים אחר

בחור בַּהַלֶּכָה אָדירבָמלוּכָה בילו נֶאֶה וְרוּרֵיו יאִמְרוּ לוֹ לְדְ וּלְדְ לְדְ וּלְדְ לְדְ יְיָ הַמֵּמְלֶכֶּח תָדור בַּהֲלֶכָה דַגוּל בַּמָלוּכַה כִילוֹ נָאָה בִּילונָאָת והיקיו יאסרולו לדולה לה ולה להיי הַפַּּפְלָבָה תַרור בַּתַלְכָּה וַדְ בַּמָלוּכָה בי לונאה בילונאוז לָבְ וּלָבְ לָבְ וּלָבְ לָבְ יָיָ הַשַּׁסְלָכָה בַשָּׁמְרָיו יאנירוּ לוּ בילונאה יָחִיד בּיָמלוּכַרוּ בביר כַהַלְכָח בִי לוֹ נָאֲח לַבּוּלָבְּלִבּוּלָבְלָבְיָי יָיָ תַשַּּׁטְּלֹבָּיוּ לוהֱטֵיו יאסרו לו נוראבהלכה בילונאה בִּילוֹ נָאֵה בָרום בָּמְלוּכָה סְבִיבָיו יאַמָרוּ לוֹ לָבָּ וּלָבָ לָבְ וּלָבְ לֶבְיֵי הַשַּּבְּלֶכָּה בילונאה בי לונָאֶת שוניני לניגללני ַ אָנוּוּו בִּמְלוּכָה לָבְ וּלְבָּ לְבָּ וּלְבָּ לִבְ יַיָּ הַבַּּיִּבְּלֶבְיוֹ צָבָאָיו יאִמָרוּ לוֹי בִּילוֹ נָאָה בַחוּם כַּהַלֶּכָה קרוש בסלוכה בילונאה לָבְ וּלָבְ לָבְ וּלָבְ לַבְיִיֻ חַפַּסְלָכָה קַּוֹרַמַּיו יאִמְרוּ לוּ בי לו נאח בִּילונאַה תמים בהלכה תַּקִיףבְּסְלוּכָה לְבְּוּלִבְּלָבְ וּלְבְּלְבְיִי הַשַּׁבְּלֶכָּה חַבִּיבֶיו יאַבְרוּ לוּ

והולכין לישן לכורר משכיםין לבית הכנסת ואומר הומירות בגועס כדרך שאר הסבתות ואומר יי מלך רגל ושרץ ואומר לדור בשעותו וכולי

רשות לנשמת של מסח

יורו שָׁפָיִם פּלְאַךְ בּי הַפְּלֵא**ָת** לְנְרוּרֶיךְ יורו שָׁפִיִם פּלְאַךְ בּי הִפְּלֵא**ּת** לְנְרוּרֶיךְ

פָּיָהוַהְכְבֵּר טִוֹטְוְעוֹל טוב גַּם בַּפִּיטאוּתָםגְּעוֹל ואָכֶרָא טוֹדֵרבִי שְׁעוֹל וּפְּרֵהוּ סִיַר שׁוֹנָאַךְ וַעֲמָהוּ מָעַמָּה הוֹדְךָ הוסף תעענים על עברך אָנָא רוּים על קורְאַך הרפָּקרְיוּיִז יציון שָּה הרפָּקרְיוּיִז יציון שָּה הרפָּארים אל עברך

בקר

מחלת'. בים לשלם

מחלת בנים

בל קיחודים וכיל

בל קיחודים וכיל

בל קיחודים בלי מלשת

מיום לילח מיח רמב

בנים מחלת בית מחלה

בנים בנים מחלה

בנים מחלה

בנים מחלה

בנים מחלה

בנים בנים מחלה

בקר אניה וכו יות מקים מנאך כי המלי מנקרא נבאת ה'י עדתי תוך מנלה ימימיה י רוב לחור גליה

בניםן נאלב

וכניםן עתירים

لحدوك

י חוך מנרים מנקרא פנית מנקרא פנית מנקרא פנית מנקרא מנקרא מנקרא

מעול וח הקכם שלקרה משר שיניחם אל ה פיניחם אל ה פיניחם אל ה

סנאינר יני ינדה בסעל ינים נכו)